

at.

3

i

na

P. o. lat. 1663 g

MICHAELIS JOSEPHI
P.o. lat. 1663 f
MOREI

ARCADIÆ CUSTODIS GENERALIS

CARMINA

EDITIO TERTIA.

ROMÆ

TYPIS JOSEPHI ET PHILIPPI DE RUBEIS MDCCLXII. *PR*

PRÆSIDUM FACULTATE.

Wb/71/188

43 BS div

MICHAELIS JOSEPHI

M O R E I

ARCHIEPS COPULANS GENEALIS

CALAMINA

LIBRIS TERTIA

Bayerische
Staatsbibliothek
München

R O M A

TYRIS JOSEPHI ET PHILIPPI DE RUDE'S MODICIS

PRÆSIDIUM FACULTATE.

LECTORI.

Rimum omnium, Catholice Romanæ Ecclesiæ se esse filium : Ideòque Hætnicorum quæcumque redolent religionem Poeticè accipienda Author declarat.

Deindè, ut celeberrimè Arcadum Accademiae (cui à quinquaginta annis & ultrà nomen dedit) instituto inserviret, perpetuum styli tenorem, & perfectam, maximè in Eclogis, Veterum imitationem fatetur aliquando se non servasse.

Ad hæc addere visum; licet tertiam, hanc appellemus Editionem, posse nos quartam, ac etiam quintam appellare, plurima enim horum Carminum, pluries vel in Arcadum voluminibus, vel alibi fuerunt typis impressa.

IMPRIMATUR,
Si videbitur Rmo Patri Mag. Sac. Pal. Ap.
D. Arch. Nicomediae Vicefg.

APPROBATIONES
REV. P. D. JOSEPHI BETTONI
SAC. TH. LECTORIS.

Volumen legi inscriptum: *Michaelis Josephi Morei
Arcadiae Custodis Generalis Carmina*, neque in eo
quicquam vidi, quod Religioni Catholicæ, vel bo-
nis moribus contrarium sit. Immo dotibus Poeseos
commendatur. Quare dignum illud existimo, quod
in publicam lucem prodeat.

Romæ in Collegio Clementino Id. Quintilis an. 1762.
D. Joseph Bettoni C. R. S.

REV. P. THOMÆ GABRINI
SAC. THEOLOGIAE LECTORIS.

Carmina V. Cl. Michaelis Josephi Morei, quæ nunc
tertiò in lucem prodeunt, ex ipso Auctoris no-
mine & celebritate commendantur: ea sedulo ac sum-
ma animi voluptate perlegi jussu Reverendiss. Patris
S. A. P. Magistri; ideoque esse arbitror ex usu rei-
publicæ litterariæ, si in lucem edantur.

Romæ in Collegio SS. Vincentii & Anastasii in Trivio
Cal. Augusti 1762.

Thomas Gabrini Cl. Reg. Min.

IMPRIMATUR.
Fr. Th. Aug. Ricchini O. P. Sacri Palatii
Apost. Magister.

SANCTISSIMO PRINCIPI
CLEMENTI XIII.
PONT. MAX.

MICHAEL JOSEPH MOREI.

Uæ Juvenis lusi, quæ lusi ætate virili,
Ludere nec cessat Musa senilis adhuc;
Illa ego, SUMME PATER, congesta volumine in uno,
Ante Tuos sisto, subjicioque Pedes.
Sunt levia hæc, fateor, sunt parva hæc munera; sed nos
Offerimus MAGNO sæpe minora DEO.

SAACHTISSIMO PRINCIP
CLEMENTI XIII.

PONT. MAX.

1774

1774

1774

1774

1774

1774

1774

Ue juvenis illi, que illi estis virili,

REV. P. TH.

Ludere nec cessat hinc senilis adhuc;

Ius ego, summe later, congesta volumine in uno,

Ante Tuae alto, sapientia pedes;

Sunt levia haec, fatigant parva, nec minuat nos

Offertimus Maeno saepe minoris, D. O. A. amor

Cal. Augusti

1774

1774

1774

1774

1774

MICHAELIS JOSEPHI
MOREI

ARCADIÆ CUSTODIS GENERALIS

CARMINUM

LIBER I.

SYLVÆ.

MICHAELIS JOSEPHI

M O R E I

ARCADIE CUSTODIS GENERALIS

C A R M I N O M

L I B E R I

2 Y L V E.

JULIO DUCI AQUAVIVÆ DE ARAGONIA
CONVERSANENSII COMITIS
FILIO NATU MAXIMO
INTER ARCADES DORIO MIRTUSIO.

Michael Joseph Morei Arcadiæ Custos
Felicitatem.

EX quo Te, præstantissime JUVENIS, & no-
scere, & alloqui mihi contigit, ita in-
ter egregios nobilissimi Clementini Collegii Con-
victores splendescere visus es, ut & in puerili
adhuc ætate Indolis tuæ magnitudinem, & He-
roicæ FAMILIÆ tuæ non impares animos admi-
rari coactus sim; quam admirationem & In-
genii tui documentis, & morum suavitate ve-
nientibus annis augere debui, cum & me, &
meum, quem Tibi profiteor famulatum non es
aversatus, & meorum, quæcumque illa sint,
Carminum productiones libenter audire non re-
cusares. Quapropter, & Genio indulgens meo,
& tua obstrictus Humanitate, cum hanc eorun-
dem meorum Carminum editionem adornandam
curarem; primum illorum librum tuo inscriben-
dum Nomini statui, ut aliquod mei in Te obse-

quid extaret monumentum. Accedit, quod non
 minimum debeam clarissimæ TROJANI Cardinalis
 AQUAVIVÆ Gentilis tui memoriæ, quem aliquan-
 do studiorum meorum comitem nactus fuerim,
 & qui pluribus postmodum me cumulaverit be-
 neficiis. Accipe igitur, JUVENIS nobilissime, hos
 ingenii mei fœtus, qui & meam in Te existi-
 mationem, & in illum grati animi significatio-
 nem testentur.

S O M N I U M

*Dictum in Arcadum Parrhasio Nemore
in Exquiliis Anno 1711.*

Stus erat, mediòsque herbas armenta per
agros

Tondebant, steterantque canes, steterant-
que bubulci:

Intempestivus clausit mihi lumina somnus,
Lassaque frondosâ projecit membra sub ulmo.
Visus eram Grajas penetrare per æquora in oras,
Visus & Arcadicis tandem consistere terris.
Omnia quæ fiunt inter Nos, òmnia famâ
Arcadas audieram quæ jam fecisse vetustos,
Omnia visa mihi; siquidem sic somnia ludunt:
Quæ legimus, quæ sentimus, quæ luce videmus,
Illa eadem nobis sub imagine noctis obumbrant.
Vix ingressus eram, mihi se pulcherrima primò
Offert planities, hanc plurima protegit arbos,
Plurimus & raucis fons ornat, & irrigat undis.
Mille errant blandæ per prata virentia Nymphæ,
Mille errant castis succensi pectora flammis
Pastores, festas exercent sive choreas,
Sive coronatis circumdant colla Juvencis,

Sive canunt dulces , & dignos Arcade versus :
 Æstuat omnis ager mensis , populoque frequenti ;
 Libantur Baccho Pateræ , spumantia vina
 Fœmina , Virque bibit , lætus ferit Ethera clamor :
 Non aliter Romæ , dum Ver intercipit æstas ,
 Sepositis curis , quæ se Testacea rupes
 Attollit , gelidis rupes celeberrima cryptis ,
 Plebs confusa Remi mensis hinc inde paratis
 Accubat , in multam extendens convivium noctem ,
 Hic canit , hic cytharam dum pectine pulsat eburno
 Indulget choreis : hic frigida vina coronat :
 Plausibus omne simul pratum , simul omne tumultu
 Lætitiâque fremit ; tum verò mœnia Romæ ,
 Concava rupis & antra sonant , sonitumque vicissim
 Reddit Aventinus , vicinaque Tibridis unda ,
 Et dolet irrisam turbari Cœstius Umbram .
 Singula mirabar lætus , veteresque sodales
 Affari , & notos gaudebam cernere vultus :
 Eurindus primò , mox & mihi visus Alexis ,
 Nec procul Euryalus ; tecum , Corsilde , Semirum ,
 Quique prior Phœbi nos duxit ad antra Cloantum ,
 Trinurum , Tyrrhum , Didalmum , ipsumque Syrgum ;
 Quin tecum , Euryale , Eugyldum per amœna videbam
 Errantem hæc illæc , cumque Automedonte Dareta .

Obstupui tum cum collectos undique vidi ,
 Qui modò diversis degunt regionibus ; illic
 Cernere erat quos Arnus habet , quos alluit ingens
 Eridanus , quos Sebetus , quos Abdua , quique
 Italiæ montana colunt , vel littus utrumque .
 Illic Ottinius , Thyrsindus , Eritrus , Atelmus
 Nidastesque meus , nec non Orildus , & Acis ,
 Inter quos tragico vestitus crura cothurno
 Myrtilus Alcestes repetebat ab aggere casus .
 Nec satis : extinctos , nostræ sacra nomina sylvæ
 Uranium , Polybum , Corilæum , Thyrsin , Idalgum
 Intuitus , dextrâ illorum , alloquioque fruebar .
 Quippe homines quamvis mortales fata crearent ,
 Ignoscunt tamen illa viris , tamen illa Poetis ,
 Et nova , dum resecant , subtexunt stamina Parcæ .
 Sic dum defunctos nos hic lacrymamur amicos ,
 Illic æternæ revirescunt munere vitæ .
 Hærebam tantos cupidus dignoscere Vates ,
 Sopitam cum aliò revocarunt classica mentem .
 Est locus , incertum , seu quis fabricaverit arte ,
 Seu dederit natura , æqualiter ille patefcit ,
 Aptus & ad pugnas , Martisque videtur ad usus .
 Sæpe ibi delecti juvenes , fortissima pubes ,
 Exercent in bella manus , si quando cicutas

Ponere sylvestres, sumptis & oporteat armis
 Tutari Arcadium, & patrios defendere fines.
 Haud procul hoc ipsum, majori at mole, theatrum
 Aspexi, tali fabricata sedilia gyro,
 Talis erat Vatum, spectatorumque corona,
 Taliter & vitis residebat Apollo sub umbra.
 Tunc lepidum de more Epigramma canebat Erastus;
 Ludicra materies: mus, qui rupto ordine rerum
 Hostis inoffensus lactatur ad ubera felis.
 Quisquis adest, plaudit, pendetque canentis ab ore.
 Post illum placido placidissimus ore Palæmon
 Incipit ingrata vitium describere mentis,
 Tam benè, tam clarè, tam dulci carmine, ut illum
 Admirati omnes læto clamore sequantur.
 Mox alii circum recitant sua carmina Vates;
 Sunt bona qui recitent, sunt qui mediocria, sunt &
 Qui mala: perfectus namque ut dicare Poeta,
 Non satis Arcadicis tua scribere nomina fastis;
 Claros ingenium Vates, sudore parata
 Virtus assiduo, studium multiplicis horæ,
 Judiciumque facit: nectas nisi talia, nunquam,
 Crede Mihi, oprata cinges tua tempora lauro.
 Prætereo, sacrumque nemus, tacitosque recessus
 Ingredior, qua se interius densissima sylva

Implicat, agreste intueor consurgere templum .
 In medio capripes , ingenti marmore sculptus ,
 Pan Deus Arcadiæ , Pan formidabile Numen ,
 Conspiciendus erat ; circum Faunique fugaces ,
 Sylvanique adsunt celeres , Satyrique bicornes .
 Plurimus ante aram succincta in veste Sacerdos
 Adstat , & assidua te Pan , te voce salutat .
 Adjicit & laudes : Tu pastoralia curas
 Agmina , te natura Patrem , te denique Regem
 Agnoscit pecus omne : tibi sua semina tellus
 Submittit , suaque astra Polus , sua flumina Pontus .
 Per te flava Ceres crines præcingit aristis ;
 Per te paciferas ostentat Pallas olivas ;
 Plenaque ridenti spumat vindemia Baccho .
 Addit ut accensus Nymphæ Syringis amore ,
 Illam per montes , per devia lustra , per amnes ,
 Ponè sequens , ieris , donec Ladonis ad undas
 Videris , ah pietas ! cannam evasisse palustrem ;
 Mox ut septenam compegeris arte cicutam ,
 Dixeris & caræ Syringa è nomine Nymphæ :
 Unde vigor nostris , nostris decus unde Camœnis
 Provenit , & nostræ desumpta insignia gentis .
 Vidi & bisseos secreta in valle sedentes
 Arcadiæ proceres , pastoraalemque Senatum ;

Non

Non macer, hos inter, sed vasti more Colossi
 Arcadicus stabat Custos, vallemque tenebat,
 Præcipuas illic curas, & publica tractat
 Pondera: Pastorum stat circum turba minorum.
 Mira quidem referam: parvo dum singula vitro
 Contemplor, meme vocat ille, & fausta precatus
 Numina, pelliceo Scapulas mihi cingit amictu;
 Dat capiti sertum myrto, Lauroque decorum,
 Arcadicumque pedum manibus committit, & esto
 Arcas, ait, dignosque canas hoc nomine versus.
 Tunc ego pro tanto jam reddere munere grates,
 Et vocem ad cantum commotâ mente parabam;
 Somnia cum pariter, pariter cum somnus abivit.

*De fuso iterum Turcarum exercitu
 anno 1717.*

EPINICIUM

*Dictum in Arcadum Cœtu super Aventinum
 anno 1717.*

Quis neget aspectu superos Tibi Roma benigno,
 Imperioque favere tuo? quæ pallida nuper
 Cælo vota dabas, sparsos nunc Fronte Capillos
 Componis, meritosque Aris indicis honores.

En

En domitus rursus : positisque inglorius armis
 Hellepontiacas repetit fugitivus Arenas
 Prædo Asiæ, atque omnem terroribus implet Abydon,
 Qui modo tot Populis, qui tot circumdatus Armis
 Dilecti manes juraverat ante Maconis,
 Non nisi potato Ferrum discingere Tybri.
 Tibri Pater, Dominæ jam tutus ab aggere Ripæ
 Tolle Caput, nostrasque hylaris ne despice Musas.
 Inclyta cui dabitur tua Facta æquare canendo,
 O spes Europæ, Italiæ nova Gloria? menti
 Pervia quæque tuæ, Dux Inviictissime; jamque
 Solam Asia Eugenii propius timet anxia dextram,
 Eugenii solum longe pavet Affrica Nomen.
 Præviso seu Tu matures bella Triumpho;
 Prælia seu tentes, mediosque feraris in hostes,
 Consilio, ferroque vales; sic tempore eodem
 Cunctando Fabium, vincendique impete Drusum,
 Scipiadasque refers, superans Pietate Camillum.
 Tu quoque, cui pleno arridet Fortuna favore,
 Subdita cui Virtus, Nebulis cui militat Æther,
 Carole, magnanimo laus accessura Parenti,
 Nè desiste armis, penitus fera Thracia donec
 Corruat Austriacis jam debellata sub armis.
 I sequere; i; Cælum dedit omina prospera, tantos

Uni

Uni nempe Tibi servarunt Fata Triumphos ,
 Nunc Te magne Parens , ætas quo nostra superbit ,
 Alloquor ; ingentis Tibi quæ non danda Triumphi
 Gloria ? curarum aut quæ Præmia digna tuarum ?
 Quidquid adhuc gestû est, quidquid sit forte gerendû:
 Classis in Ægeo , Corcyra ex Hoste recepta ,
 Et Themes , & Scythico decurrens sanguine Savus ,
 Debentur lacrymis cuncta , eloquioque potenti ,
 Queis Cælû, Clemens, Hominû queis pectora flectis.
 Et memini , Exquiliæ cum nuper in Æde Parentis
 More Triumphantis solito sublimior ires
 Festivas inter voces populumque frequentem
 Euge inclamantem , nec inanes undique plausus
 Cantantem, Nomenque Tuum super Astra ferentem,
 Ipse , Tibi ceu nulla foret pars debita Laudum ,
 Frontem inflectebas , oculosque sub Astra tenebas ,
 Sæpius & tenero miscebas Gaudia Hetu .
 Perge modo , auspiciis i victor , & arbiter istis
 Quo sacra bella vocant ; nova jam Fideique , Tibique
 Regna para , errantesque diû [quando annuit ipse
 Armipotens Deus] ad Tua signa reducito Gentes .
 Jamque age Virgo Parens; Haud frustra in Vota vocatam
 Te quando Tua Roma colit ; quando undique surgunt
 Ampla Tibi centum totam delubra per Urbem ,

Mille Tibi assiduīs fumant Altaria donis,
 Læta præcor, facilisque veni: Odrysiasque, recentē
 Donec strage pavent, penitus subverte Phalanges.
 Effera Gens pereat; vel si nos Classe per æquor
 Forte petat, pugnasque velit renovare marinas,
 Effice disiectas agitet vis abdita Naves,
 Omnis & Ægeis erret mala Classis in undis,
 Ludibrium Ventis, Tempestatumque Rapina.
 Quid non Diva potes? Tibi se manus ampla malorū,
 Se Tibi vis Erebi, vitiorumque agmen, & omnes
 Tartareæ subdunt pestes; Tu certa salutis
 Ancora; Tu lapsis spes constantissima rebus.
 Ah precor, ah nostros semper miserata labores,
 Christiadum voces audi, & pia Vota secunda.

*Ad Alexandrum Falconerium Almæ Urbis
 Governatorem, & Romanæ Rotæ Audito-
 rem, postea S.R.E. Cardinalem, inter
 Arcades Idantem Ophium.*

S O T E R I A.

Justitiæ quæ vis, reliquas quantum ordine vincat
 Virtutes, quam cara homini, quam cara Tonanti,
 Re certè patuit, Præses justissime, nuper

Dum

Dum tua fatali staret sub forpice vita :
 Scilicet ægrotum cum te vidisset , ab alto
 Hæc tibi continuò Virtus affulsit , amorem
 Hæc populi in te commovit , vimque intulit astris ,
 Et sua cœlestum mentes in vota coegit .
 Languibat , tecum visa est languescere Roma ;
 Mirus Amor ! Mœstus cum civibus advena mœstis
 Errabat , mœsta mœstus cum Plebe Senatus ;
 Quin etiam tanti motus pietate Ministri
 Ipse Quirinali Princeps mœrebat in aula .
 Omnibus in templis aderat supplexque , frequensque
 Turba ; tuam Superos exoratura salutem .
 Turba tuos pariter complebat ubique Penates ,
 Ingens quotidie numerus , juvenesque , senesque ,
 Nobilibus vulgus permixtum : in te velut uno
 Communisque salus , & publica vita periret ;
 Et meritò : Quis enim videat , te Præsides , Romam ,
 Claraque Romulei non laudet Præsidis acta ?
 Quod tuti sub luce Urbem , tutique vagemur
 Nocte , quod in tuto sit res , sit vita bonorum ,
 Quod timeant peccare mali , quod crimina cessent ;
 Ordine procedant quod Bacchanalia : nobis
 Quod placeant breviora magis , producta scelesto
 Paucorum quondam arbitrio spectacula : quodque

Intremus , vulgo non irridente , Theatra ;
 Uni cuncta tibi debemus . Maxime salve
 Justitiæ assertor , delictorumque flagellum :
 Gratia sed Superis : poscenti es redditus Urbi ,
 Redditus es nobis ; vicit tua denique virtus ,
 Vicit amor , vicere tuæ suspiria Romæ .
 Roma , viden ? quam mœsta prius , tam nunc tibi læta
 Applaudit , meritosque diù festinat honores .
 Perge igitur sanctis tutari legibus Urbem ,
 Atque inconcussa culpas avertere dextra ;
 Perge : tuas vates mansuro carmine laudes
 Dicemus , nomenque tuum super astra feremus ,
 Ante alios viridi præcinctus tempora lauro
 Laurentinus erit ; summo hunc in vertice Pindi ,
 Virtutum plaudente choro , Phœboque favente ,
 Artibus egregiis informavere Camoenæ ;
 Invidiæ mox tu jaculis , & sortis iniquæ
 Ictibus expositum virtute tueris avita ,
 Ingentemque Virum propriam deducis in aulam ;
 Quod tibi Pieridum , vatumque inspirat amorem ,
 Quodque tuæ fuerit non ultima portio laudis .

*De Francisco Grimaldi S. J. eximio Vate ,
Tyburi commorante , & egregium
poeticum Opus de Urbana Vita
scribente .*

C A R M E N .

*Ad Gherardum Comitem de Gherardesca ,
inter Arcades Nidastem
Patroclium .*

Q Uæ mihi sylvestres dictarunt Carmina Musæ ;
Grimaldo sacras referentia Carmina laudes ,
Excipe Gherardesca , altæ laus ò nova stirpi
Addenda , & Patriæ spes certè haud ultima nostræ ;
Carmina dixerunt mihi Musæ , carmina sunt hæc
Gherardo mittenda tuo : num dignior alter
Qui tibi sit Patriâ , & studiis conjunctus iisdem ,
Quique tibi veros inter numeretur Amicos ?
Adde quod & Vatem Vates quoque diligit ipse
Grimaldum , & tanto de Præceptore superbit .
Ergò ades , ò Gherarde , leves nè despice lusus ;
Audièris mox ipse tuæ me grandia Gentis
Nomina cantantem , laudesque , & facta tuorum
Dicentem , tragico facta heu referenda Cothurno !

Adi-

Adiiciesque meis decus immortale Camœnis .

Urbe procul Dominâ , extremas Anienis ad undas
 Fortè ego constiteram , quâ se priùs edita sensim
 Dejicit , acclivesque Salaria dividit agros .
 Hic mihi sunt visæ , fluvium dum miror , & ipsum
 Impositum fluvio curvato tramite Pontem ,
 Ex imo turbari undæ : Deus ecce repentè
 Fluminis ipse Anio propriis impellitur undis .
 Illum discinctis plures hinc , inde capillis
 Circumeunt Nymphæ , proles sua : protinùs illum
 Ut vidi , agnovi : talem sub mœnia nostri
 Tyburis ex alto memini aspexisse cadentem ,
 Fatidicæ tum , cum propè diruta Tempia Sybillæ ,
 Nos quoquè fatidicâ caneremus carmina voce .
 Obstupui : numenque oculis , pedibusque sequutus ,
 Gressus continui , latas ubi Tybris in undas
 Irrumpunt Anienis æquæ : hinc nova monstra , novumque
 Prodigium ; medio se se attollebat ab alveo
 Ipse Pater glaucâ Tyberinus arundine canas
 Præcinctus lauroque comas ; lupa fæta gemellos
 Illius ante pedes pueros lambebat ; at Ille
 Centum inter Nymphas dabat altè jura , suamque
 Augustâ vultus referebat imagine Romam ;
 Atque ità paulispèr cursum laxaverat undis ,

Sumeret ut solitum veniente Aniene Tributum .

Amnibus hanc legem Natura minoribus olim
Indidit , ut solemne aliquod , de more Tributum ,
Præter aquas , præter fluvialia dona , quotannis
Regi quique suo pendant ; hinc sæpius illi
Cum stabulis armenta trahunt , Sylvasque , ferasque ,
Pastorumque casus ; vastant latè arva , feraces
Et Cereris segetes , & amabile munus Jacchi
Secum asportantes ; Fluvii quod & antè minores
Dant vectigal , idem dein Flumina magna , sed auctum
Communi semper coguntur reddere Regi .
Sic Tyberis pelago fert debita dona : suoque
Debita sic Anio fert vectigalia Tybri .

Ut stetit ante illum , forsân mirabere , dixit ;
Forsân & iratâ pœnas meditabere mente ,
Suppliciumque Pater , quod munera sueta negemus
Pendere , quæ non ipse vides ; sed pone querelas ,
Pone iras , ô Rex , quovis majora Tributo
Munera portamus ; simul hæc , tollitque sinistrâ
Non uno plures descriptos cortice versus ,
Partem operis , Grimalde , tui ; dein protinùs addit .

Candida bis nondùm reparavit cornua Phœbe ,
Cum Tyburtinis ducentem Collibus horas
Aspicimus , nostræ jamdudùm incognita ripæ ,

Carmina qui cantat, proh qualia carmina! Vatem;
 Nomen Grimaldus, sacris venerabile Musis
 Nomen; aquas pelagi, formidatumque Tridentem
 Oceani testor Patris, mea littora nunquam
 Majorem excepisse animam, aut majora canentem,
 Ille meis postquam Vates degebat in oris,
 Eridani Vates decus ingens, versibus olim
 Qui cecinit telo frustra impenetrabilis ullo,
 Orlandi furias, permixtaque Amoribus Arma.
 Sæpè meis dum ille auras permulcet, ab undis
 Emergunt Nymphæ, viridique in margine lætos
 Exercent saltus, imitantes blanda choreis
 Carmina; quin etiam cantus dulcedine capti
 Nos quoque muscosis crebrò prodimus ab antris,
 Nostraque præcipiti subsistunt flumina cursu.
 Quos Pater ipse vides descriptos cortice, nupèr
 Arboreo vates descripsit cortice versus.
 Hos ego detraxi truncis, nec vile Tributum
 Credidimus nostro hæc laturi munera Regi.
 Tu verò hunc (manibus tendebat carmina) quamvis
 Exiguum ne sperne librum; docet iste venustum
 Qui deceant hominem mores, Præceptaque Vitæ
 Sufficit Urbanæ; quamquam, ò Mavortia Pubes,
 Moribus assuerit præstantibus; attamen ipsi

Versibus illecti, civili accomoda Vitæ
 Dulcius hinc sument posthac documenta Quirites.
 Vosque ò præcipuè, placidissima turba, Puellæ,
 Tybridis ò cultæ, Proles pulcherrima Nymphæ,
 Vestrum opus in populos has leges spargere vestros,
 Et pulchras vobis partiri ex ordine Curas,
 Ut sensim gentes per vos vulgentur in omnes.
 Hæc verbis præsit, vestes paret illa decentes,
 Instruat hæc mensas, instructis altera mensis
 Præsideat, genti proprios notet altera ritus;
 Quælibet impositum exercebit sedula munus.

Dixerat hæc Anio: breviter, cui talia Tybris.
 Vane quid affectas? simulas quæ munera? nostrum est,
 Quod jactas, nunc ipse tuum; vivebat in Urbe
 Nupèr, quem celebras; meus est cum carmine Vates.
 Sed Tu rumpe moras, dando & pro munere, raptum
 Redde mihi Vatem; quin immò hæc nomine nostro
 Grimaldo mandata refer: Tyberina revisat
 Littora; nec longum nostrum defraudet Amorem.
 Hæc Tybris: nil contra Anio: sed lumina torfit
 Turbida, submisitque caput. Sic protinus ambo
 Diversum per iter; diversis sed mage curis
 Discessere: suas ventosi ad Tyburis arces
 Iste redit; Dominæ petit Ille Palatia Romæ.

P R O A R C A D U M C Æ T U

Kal. Jan. 1725.

I D Y L L I U M

Dictum in Cancellaria Apostolica.

QUod sibi Tartarea Satanas metuebat in aula;
 Crebra quod in terris Populorum vota petebant;
 Quod pavidis multis nos expectavimus annis,
 Tempus adest; Sanctæ patuerunt denique valvæ:
 Roma peregrinas invitat sedula Gentes,
 Et sacra post quintum renovat spectacula lustrum.

Jano Roma vetus templum statuisset bifronti
 Dicitur; & pugnae signum ferale futurae,
 Horrida dum templi referasset limina Consul,
 Ipsa videbatur scissâ discordia pallâ,
 Et furor, & tristes illino erumpere lites.
 Scilicet ut fortes ruituri in prælia cives
 Religione loci, atque atrocis imagine pompæ
 Commoti affuerent bello; impavidosque, trucesque
 Induerent animos. Mores abiire prophani;
 Sanctaque dum referat Romanus Tempia Sacerdos,
 In populos larga cælestia gaudia dextra
 Spargit, & ex illâ prodit Pax aurea Porta.

Vera quies hominum, cœli venerabile munus,
 Pax accepta Deo, Pax optatissima, salve.
 Vosque pruinosas, qui mox superabitis Alpes,
 Vosque procellosum qui mox sulcabitis æquor,
 Advena, seu Civis, Pueri, Juvenesque, Senesque,
 Pacem orate omnes: omnes, dum Porta dehiscit,
 Sacras ante fores venienti occurrите Paci.
 Noscitis? hæc illa est, cœli quæ missa per auras,
 Innocuos prima, lætosque ætate Parentes
 Sola voluptatis jam custodivit in horto,
 Ante dolo Stygii quam captus uterque colubri
 Se simul, & miseros viduaret pace Nepotes;
 Sed culpas pertæsa, homines, terrasque reliquit,
 Et cœlum sese, primamque recepit in aulam.

Quæ fuerit Pax illa tamen, novisse Noemum;
 Cum Deus antiquum stabiliret in Iride fœdus,
 Credimus, & Lothi Patrum, Natumque paterno
 Cœlitus ereptum gladio. Cognovit Jacob,
 Et Rachel, & Sarai, Nurus & formosa Rebecca,
 Et qui fatidica pandebat somnia mente,
 Et qui divisos suspendit in æquore fluctus,
 Et qui prostravit Terebinthi in Valle Gigantem,
 Et qui Pacifici post hunc sibi nomen adeptus,
 Et Debora, & Judith, & Job, & uterque Tobias,

Invictique Duces, consummatique Prophetæ.
 Sed neque perfectæ novere hi gaudia Pacis.
 Nec nisi vicinam, vel speravere remotam;
 Temporibus donec plenis, Pacisque sequester,
 Promissique memor mortales induit artus
 Filius, æterno æternum de Numine Numen.

Tunc demum in nostrum rediit Pax aurea mundum,
 Humanumque genus longum mansura revisit.
 Illius adventum noverunt omnia; Pacem
 Aligerum cecinere chori; pacemque per ima
 Regna Patrum manes responsavere beati.
 Mox & Bethlemio Pacem reperere sub antro
 Pastores; venerere Arabes, venerere Sabæi,
 Pacis ut auctorem, possessoremque viderent,
 Et sua pacifico deferrent munera Regi.
 Pacem sensit humus, senserunt æquora Pacem,
 Pacem quadrupedes, pacem volucresque, feræque;
 Pacem homines; pacem totus repetebat & Orbis.

Felices animæ! felicia tempora! tunc cum
 Infantem licuit Pacis cognoscere Regem!
 Non licet hoc nobis: sed si facer incitat ardor,
 Exquiliæ saltem, Templumque subire juvabit,
 Bethlemium nascentis ubi Præsepe Tonantis,
 Et vultu liceat venerari suplice Cunas.

Illuc Pastores , humili dum mitis in antro
 Stat Deus ; æternæ dum tela recondidit iræ ,
 Et solæ circum Charites , Pax sola vagatur ,
 Ibimus , expertemque malorum orabimus annum .

Annue , Sancte Puer , nostris Puer annue votis .
 Ut bona promissæ gustemus gaudia Pacis ,
 Adversas perrumpe acies , hostemque coerce
 Tartareum ; atque bono nos , nostraque respice vultu :
 Te timeat , te semper amet Gens omnis , & uni
 Thura Tibi , Tibi vota ferat ; Tu tristia bella
 Fac fileant : Tu pelle procul pestemque , famemque ?
 Cuncta regat Pietas ; totum regat unus Ovile
 Pastor : & in toto regnet Pax aurea mundo .

Annue , Sancte Puer ; nostris Puer annue votis .
 Carmine Pastores , mea carmine vota secudent .

Carmen , io , carmen ! Deus ; oh Deus annue Votis .

DE BERNARDINO EQUITE PERFETTI

INTER ARCADES ALAURO EUROTÆO

C A R M E N

*Habitu in Capitolio eo ipso die, quo insignis**Poeta Extemporaneus iubente Benedicto**XIII. P. O. M. adstante Violante**Beatrice è Bavaria Magna**Etruriae Principe,**A S. P. Q. R. Laureà coronà donatus est**Anno 1725.*

PAnde triumphales Arx invictissima Portas,
 Ingentemque tuo complectere colle Poetam,
 Grandia dum recipit jam tot post sæcla Poësis
 Præmia; desuetique illi redduntur honores.
 Scilicet everfam postquam Petrarca Saguntum,
 Et domitam Lybiam, debellatumque Siphacem
 Voce canens Latiâ viridi sua tempora lauro
 Cinxit, & insigni petiit Capitolia pompâ:
 Tristibus auspiciis Arbos generosa repente
 Aruit, & semen quod forte superfuit; illud
 Longius immites asportaverè Camœnæ.

Om-

Omnes ex illo nequicquam tempore Vates
 Speravere sibi Phœbeæ premia frondis .
 Sic Franci nemus omne soli lustravit , & omnes
 Europæ fines , Libiæque Areostus arenas ;
 Sancta Palestinæ sic irrequietus obivit
 Littora , dum Lauri Torquatus fervet amore ,
 Visurus , si forte sacras Jordanis ad oras
 Surgeret , aut Libani foret hæc intersita Cedris ;
 Adfuit & pelagi qui se committeret undis ,
 Viseret & positas alio sub fydere Gentes ;
 Alter ad Hispanos ; alter peragravit ad Indos ;
 Nulli forte datum felicitis munera plantæ
 Carpere posse manu , capitique aptare coronam .
 Irrita sed toties vota , exhaustosque labores
 Pacato tandem vultu aspexere Camœnæ ,
 Atque huc ignotis abductum semen ab oris
 Mandavere solo , & spem concessere futuram ,
 Quâ Septicollem Tyberis præterfluit Urbem ,
 Et Capitolinâ veneratur in Arce Senatum .
 Adfuit occulto *Regalis Fœmina* facta ,
 Præsentique adeo firmavit Numine plantam ,
 Ut cito prodierit , citiusque adoleverit ; & jam
 Frondibus ornetur , veteresque imitetur honores .
 Sed tibi qui plausus ? tibi qui feliciter audax

Solus innaccessam potuisti invifere plantam ,
 Inviſtâque manu hærentes convellere ramos ,
 Et caput inſigni primus redimire coronâ ? ,
 Pande triumphales Arx inviſtiſſima Portas ,
 Ingentemque tuo complectere colle Poetam .
 O decus ! o noſtri laus conſtantiffima ſæcli ;
 Additaque Hetruſcis Vates nova gloria faſtis !
 Laurus io ! *Perfettus* io ! date laurea plenâ
 Serta manu , ſocioque hilares affurgite Vati ,
 Arcades , & magno concedite carmen *Alauro* .

*Ad Petrum Aloyſium Strozium ex Forani
 Principibus , & Balneoli Ducibus*

EPISTOLA.

QUæ ſtudia, aut qui Te deceât, Strozzi optime, mores,
 Mox cum vita tibi laribus ducenda paternis ,
 Ingenuè , quoniam mea poſcis carmina , dicam .

Prima tibi Pietas fit cordi ; ſcilicet omnia
 Hinc pendent , nil non & habet qui poſſidet illam .
 Otia vitabis : ſunt otia certa malorum
 Semina ; nec quidquam metuendum forte juventæ
 Pejus erit : fugienda acri ſunt hæc tibi cura .

Quod facile ut tibi contingat , ne fit grave primam

Pro-

Protrahere ætatem inter docta volumina ; nempe
 Hoc proprium est studiis , primo ut videantur acutis
 Omnia senta rubis ; mox quando adoleverit usus ,
 Aspera decrescunt ; succedunt dulcia , sicque
 Paulatim affuescit grato mens nostra labori ;
 Sed non omnis erit callenda scientia , nec Te
 Singula discendi capiat malesana libido .
 Ingenium quamvis tibi fertile ; non tamen omnis
 Omnia fert tellus ; non omnia possumus omnes .
 Elige de multis tibi quodque arrideat unum ,
 Cujus nec Te poeniteat gravioribus annis .

Et quoniam Themidis diversa ad munera sanctum ,
 Augustum ascendes jam firma ætate tribunal ,
 Jura , vide , fuerint studiorum magna tuorum
 Portio , mansuramque illinc tibi quærito laudem :
 Cætera mox summis te saltem attingere labris
 Profuerit , poterisque profundæ certa Mathesis
 Dogmata delibare , atque irrequieta Sophorum
 Litigia , & varias rerum cognoscere causas .
 Plurima dein ævo non ignoranda Tibi , quæ
 Cognita sunt nostro , quæque evenere priori ;
 Nec tamen hæc ubicumque legas , nec singula adopta
 Credulus , infenso nec singula rejice vultu .
 Sit modus in rebus ; docte non omnia docti

Scripsere, & jurare nefas in verba Magistri.

Sufficit ut reliquis non tantum nomine notis,
 Livius, atque Nepos, Cicero, & cum Cæsare Crispus
 Grandia sermonis tibi dent exempla Latini.
 Cum tamen interea (quamvis nec dulcia sæpe
 Carmina, nec laudem debes tentare Poetæ)
 Sint Vates adeundi, atque illinc maxima morum
 Cognitio, ac rerum pariat lauta supellex.
 Perlege propterea semel exemplaria Græca
 Theocriti a calamis ad Homeri classica, donec
 Grajugenùm dives spoliis ad nostra reversus
 Litora, seu Latio libeat, seu carmine Thufco
 Dulcia perfectæ degustes dona Poësis;
 Atque ideo studiis cesses si quando severis,
 In manibus Tibi semper erunt, tibi sæpe terendi
 Tassus, Flaccus, Dantes, præcipue Maro: summi
 Delectant animum, dant & præcepta Poetæ,
 Queis vitium fugias, queis virtutemque sequaris.

Qui sapiunt venerare viros, doctumque, probumque
 Semper ama, semperque Tibi popone imitandum.
 Nec tamen indocti tibi prorsus despiciendi;
 Scilicet illorum numerus semperque, & ubique
 Prævalet; integris quandoque tacere diebus,
 Et procul a cunctis opus istam ducere vitam,

Si

Si tantum doctis utique, fruique velimus.
 Verum age sunt aliqui, quos tu neque jungere doctis
 Possis, neve rudes omnino dixeris; isti
 Sunt hi, qui salibus quædam inter seria mixtis
 Immeritos captant populo plaudente cachinnos.
 Semper ab his caveas, sæpe hos vitare memento;
 Sin aliter dum ridet Eques, dum ridet Ephoebus,
 Ipsaque pone fores cum servo ancillula ridet,
 Tu quoque ride: vel saltem ridere putet te,
 Ne tetrici imponat tibi turba dicacula nomen.

Nec tibi nocturnos ausim interdicare coetus,
 Dummodo sint Te haud indigni, tibi nec fugiendi,
 Teque domum gnavus, certaque receperis horâ.
 Sunt quædam, quæ pauca juvent, quæ plurima lædant.
 Ergo tuis quoniam invaluit mos iste diebus,
 Romanasque Nurus, Matronarumque potentum
 Limina cautus adi; sed Tu, si luditur illic,
 Lude parum: loquere interdum; sed honesta, sed apta,
 Quod veniente ætate, usuque docere: quodque
 Rectius ut facias tecum meditabere quos Tu
 Nunc habeas, olim quos sis habiturus amicos.
 Cuilibet & quamvis ab amicis sæpe timendum,
 Vos o præcipuè noctuque, diuque cavete
 Patricia de gente sati; DetraCTOR, Adulter,

Mollis, Adulator, Parasytus, Cantor, Aliptes,
 Scurraque præterea, Fur, Leno perfidus, & qui-
 Cumque potest vitio non inferiore notari,
 Vos petit in primis, vos decepturus honorat.
 Temporis hinc jactura frequens, jactura bonorum;
 Hinc morbi, hinc pulchræ spes intercæpta juventæ,
 Atque hinc foeta malis longæva supervenit ætas.

Nil tibi cum genere hoc hominum, nitidissime Strozzi,
 Nil tibi cum pravis; ridebere forsitan; illos
 Tu ridere sinas; ridebis tu quoque, tum cum
 Plorabunt alii malè ductæ tempora vitæ.

Servorum, moneo, fugito super omnia, crebra
 Colloquia, atque aurigarum commercia; crede,
 Atria nulla vacant culpis, & equilia nulla.
 Largus in hos tamen esse velis; te plausibus horum
 Dignum reddiderit porrecta pecunia; quantum
 Detrahîs alloquio supplebit dextera; Tuque
 Pauca jube, docilisque jube: quod restat, alendos
 Curet equos Auriga, suâ regat arte quadrigas,
 Effeda disponat; custodiat atria servus.

At cave ne facie vulgi quemcumque severâ
 Despicias: metuendum odium, & contemptio vulgi,
 Non spernendus amor; tibi regula proderit ista.
 Nec tumide incedas, pedibus si forte feraris,

Nec

Nec fedeas humeris distentus membra supinis ;
 Aurato tum cum veheris per compita curru .
 Ultro comis & esto , salutatusque saluta .
 Pone supercilium , si quando accedere quivis
 Cogitur inferior , mitisque affare timentem ;
 Contrahe fronte cutem , si quis petulantior intrat ;
 Talis eris semper simul ut timearis , ameris ;
 Neve humilis nimium dicaris , neve superbus .
 Denique quidquid agas , ubicumque , forisque , domique ,
 Certus agas , dubiusque simul , præatque severum
 Judicium , atque expende animo num profit , an oblit .
 Mox iter aggressus ventis da vela secundis ,
 Nec quavis resonante undâ palleſce ; quieto
 Nec penitus te crede mari ; verum inter utrumque
 Semper erit tibi dux audacia mixta timori ;
 Unde potens rerum Prudentia nascitur ; Ipse
 Virtutem hanc sequere , atq; hanc consule sæpius unam .

Sed quid ego præcepta inter te demoror ultra ?
 Vive velut vivis , monitoribus utere quantum
 Ipsa sibi poscit res , Mores perfice , mentem
 Instrue , cumque tuis crescat virtutibus ætas .

AD CAMILLUM S. R. E. CARD. CYBO

Massæ , & Carrariæ Ducem ,

*De Villa ad Castrum Gandulphi ab ipso
magnificentissimè excitata ,*

C A R M E N .

ENiteat quamvis regali splendida luxu ,
Auspiciis quam quisque tuis miratur amœnum
Gandulphi propter Castrum consurgere Villam :
Et quamvis Dryades , quamvis & Najades illam
Fontibus irriguis , plantisque feracibus ornent :
Deliciis quamvis reliquas ditissima Villas
Provocet , atque ulli vix concessura triumphet ;
Te tamen , o Princeps dignam ne crede , satisque
Ornatam ne rere ; nihil statuæque , nihilque
Proderit ad laudes perfecti denique Ruris ,
Quod tibi tam largè Tua dat Carraria Marmor .
Restat adhuc , restat , quod Te melioribus orsis ,
Quod Villam deceat , quod & his superaddere Princeps ,
Et potes , & debes etiam ; nisi forte recuses
Extremam conferre manum , villæque decori
Ni decus invideat Tua summa modestia summum .

Dejce principio Fortunam , ignobile numen ,
Mulciberumque , Jovemque , & Pana , & singula demum ,

C

Quæ

Quæ prius in gyrum jussisti surgere signa ;
 Atque his , Phœbeâ quæ stare jubebimus arte
 Pande locum , Vatiq̃ tuo , mitissime Princeps ,
 Quando audent nostræ nunc primùm talia Musæ ,
 Audaci permitte manu , posse omnia , quamvis
 Phidiacas nil doctum artes , invertere , Rusq̃
 Arbitrio omne meo statuis , nec jam sine lege
 Circum ornare novis , verosq̃ effingere vultus ,
 Atque locum , numerumq̃ aliâ disponere formâ .

Ante fores summo sculpatur fornice Fama ,
 Aspectu quæ grande Tuæ lætissima Gentis
 Stemma regat , monstretq̃ tuum mox indice Nomen .
 Hoc satis ut quivis huc venerit , Advena , Civis ,
 Quo sciat à cunctis locus iste colendus honore ,
 Quidve queat tanto sperare à Nomine , quàmque
 Debeat attento mirari singula vultu .
 Ostia jamque patent ; princeps quâ semita , primos
 Moliar ornatus , variosq̃ hinc inde tuorum
 Apponam titulos , Gentis decora alta Vetustæ
 Mixta tuis , ductas acies , ingentia facta ,
 Possessasq̃ arces , & adeptos undique honores .
 Hic fasces , illic trabeas , Ostrumq̃ decorum
 Exponam , & summas , nec in una fronte Thyaras .
 Sed propria vocant ; quâ pensilis ora recessus

Sternitur in molles, sedesque vagantibus offert,
 Virtutes mihi cura tuas secernere; namque
 Inferiùs quàm tendit iter, stent Principis illæ,
 Quæ deceant animos generoso è sanguine creti,
 Majestas, roburque animi, gravitasque, decusque,
 Et Themis, & Virgo penitens quæ nescia fraudis,
 Quæque regit mores Prudentia, quæque tumultus
 Temperat internos, ac lætis tristitia miscet.

Centum aliæ Romana olim quas Tempus in Urbe
 Protulit Heroum, quas Græcia tota fovebat.

Sanctior hinc niteat Virtutum Turba supernè,
 Quæque tuos mores, & sacro Principe dignos
 Exhibeant certâ quæcumque in sede locentur,
 Relligio, Pietatis amor, Clementia, Zelus,
 Mentis & integritas puræ, Probitasque, Fidesque,
 Et Pudor, & Candor, morumque immobilis ordo;
 Quin & sanctarum non vana peritia Legum,
 Cognitio mox vera Dei, studiumque sacrorum,
 Quæque docet ritus, vocem quæ cantibus aptat;
 Denique supremis etiam quæcumque ministris,
 Convenit Augustæ quos Cælum præficit Aræ.

Ast ubi secretas aperit quandoque latebras
 Natura ipsa loci, quarumdam forsitan abdum
 Virtutum effigies, sanctâ quas callidus arte

Occulis , & solo meriti contentus honore
Non finis , ò sapiens ! oculis luceſcere Vulgi .

Demum conſpicuæ quæ pars digniſſima Villæ
Proſpectu in ſummo ſinuatur grande Theatrum ,
Geſtis quiſque ſuis , & majeſtate verendus
Hinc illinc , generoſa cohors circumſtet Avorum ,
Clari omnes virtute , omnes ad grandia Nati ,
Nomine magni omnes , omnes Te denique digni .

In medio mihi ſolus eris , Villamque tenebis .
Subtus erit Tempus , poſitis quod turpiter armis
Te coram fremat , & morti , invidiæque petenti
Nequicquam auxilium minitaberis ipſe catenas ,
Deſuper æterna textas tibi fronde coronas
Oſtendet , meritæque imponet Gloria fronti ;
Tu modo nil tumidus , nil tanto elatus honore ,
Ore gravis , mitiſque ſimul , Venerabilis oſtro ,
Sorte ingens patriâ , propriis virtutibus auctus ,
Sat grandis , majorque olim fortasſe futurus ,
Sculpte licet , de more opera ad regalia dextram
Munificus tendes , oculosque ſub aſtra tenebis .
Multa quidem ſunt hæc ; ſed & his quoq; plura ſuperſunt
Queis tu laudari ; queis Villa augere decorem
Poſſet ; at heu timeo quam cantu vidi mus iſto
Turbari faciem , propriâque rubefcere laude .

Ah Musis indulge aliquid ; nam carus es illis ;
 Nam tibi sunt illæ acceptæ ; Vatemque parumper
 Ne renuas tolerare tuum , torvoque tueri
 Parce supercilio . Scimus , Vir maxime , scimus ,
 Quàm tibi non placeant gratæ præconia famæ ,
 Quàmque tibi videaris inops Virtutis , & uni
 Mentem , animumque Polo dederis ; sed carmina contra
 Niteris incassum , frustraue auferre laboras ,
 Quod tibi dat meritum : quod apertè quisque fatetur ;
 Quod virtus , quod Roma probat , quod suspicit Orbis .

AD AROMYNDUM EURITIDIUM P. A.

PLura quidem Natura parat , parat ars quoque plura ,
 Quorum si spectes bene , nesciat utraque finem .
 Aspice : dissimili similes nemus omine plantas
 Educat : hæc viles jamdudum crescit in usus ;
 Altera , non sic : belligeras formaverit hastas
 Forsitan , aut aras ornaverit illa Deorum ;
 Ista sed infelix tignum , remusve futura ,
 Sit nisi fumosæ tandem devota culinæ .
 Adde : duo nascuntur equi , generosus uterque ,
 Aptus uterque armis : quid mox ? contraria fata !
 Alterius dorso Rex insidet ; alter apertis
 Commodat in Campis inhonore terga bubulco .

Scilicet & rebus quidam est vitæ inditus ordo ;
 Quem jussæ teneant, quem jussæ, Aromynde, sequantur.
 Quis currente rotâ figulus cum sedulus olim
 Pocula formaret, quæ nunc tibi tradimus, & cum
 Abdita purpureis operiret pellibus alter,
 Alter & argento variaret desuper, illis
 Dixisset: manus assiduo quod vestra labore
 Urget opus, Pontum postquam tranaverit Helles,
 Viderit & varias vario sub sydere terras,
 A' Lybicus mensis Lybicâ Romam usque triremi
 Devectum, Artificum dum cura probabitur, illic
 Materies fiet non contemnenda Poetis?
 Hoc tamen evenit; dumque hæc nat littora circum
 Cum domino, rebusque suis est capta triremis;
 Poculaque ut decuit, Latiis qui præsidet armis,
 Jam Thoas obtinuit; mox hic dulcedine cantus
 Forte die quadam captus, dat habere canenti
 Illa eadem Artino; sed & is (namque inter amicos
 Non minor est nostros) mihi cum discederet Urbe,
 Pignus amicitiae, dono dedit. Accipe nunc tu
 Pocula, barbarico quæ grata fuere palato,
 Et jam carminibus Magnorum cognita Vatum.
 Illa suâ siquidem cecinit Semirus Avena,
 Illa quoque Artinus. Post horum carmina nostros

Addimus exiguo properatos tempore versus ;
 Versibus & posses , obftet nisi forte voluntas ,
 Illustrare tuis , veteremque augere decorem .

DE ADVENTU ROMAM

THOMÆ PHILIPPI S. R. E. CARDINALIS

A B A L S A T I A

Archiepiscopi Mechliniensis , &c.

INTER ARCADAS ACCLAMATOS CARISTI .

EBIPATERION .

DEbita neu rapiat Virtuti præmia Tempus :
 Regali Alsacidum veniens ab origine Princeps :
 Quod populos in pace regas , quod sæpè rebelles ,
 Aut terrore abigas , aut sacra ad signa reducas :
 Quod meritis tantùm faveas : Quod crimina plectas :
 Quod foveas Artes : foveas quod carmina : quodque
 Inviētus , docilisque simul Templumque , Fidemque ,
 Ingenio , exemplo , & sanctis dum moribus ornas ,
 Doctrinæ tuearis inexpugnabilis armis :
 Europæ extremis quod per Te deniquè in oris
 Relligio circum niteat purissima ; quodque
 Rideat infernas , te Præsīde , Belgica vires :
 Purpurea splendens in veste , & honoribus ingens ,

Ingentes olim fortasse aucturus honores
 Ingredieris sanctæ quando advena moenia Romæ,
 Arcadiæ Tibi turba olim haud invisa Sorores
 Non visum vulgò, sed onustum hinc indè trophæis
 Ecce triumphalem *Musæ Tibi* ponimus Arcum.

*Cum Infœcundorum Cœtus in Aventino eo ipso
 in loco, quo Arcades ante annos viginti
 convenire solebant, publicam haberet
 Academiam. Anno 1735.*

C A R M E N.

O Hominum, rerumque vices! qui carmina quondam
 [Testis adhuc præsens qui non mentitur Apollo]
 Suggestu ex isto gracili modulabar avena,
 Nunc positis, (variat quoniam fortuna) cicutis
 Ad Latias iterum Musas, ad amæna vireta
 Collis Aventini notas prope Tybridis undas
 Post resides annos, post otia longa revertor.
 Salve cara mihi tellus: salvete recessus,
 Quo Pastorales jam concessere Camoenæ,
 Tuque aer, nostras toties qui sumere voces
 Doctus, ab opposita reddebas carmina ripâ,
 Si veterum tangit te rerum gloria, salve.

Tunc

Tunc mihi sub nigri vegetabant vertice crines ,
 Impatientsque moræ , viridi fretusque juvena
 Quemlibet audebam petere ad certamina ; contra
 Et stetimus primos , ingentia Nomina , Vates .
 Nunc cadit obducta rarus de fronte capillus ,
 Canaque primævo successit bruma colori .
 Quò vetus illa ardor ? quo virtus pristina ? læti
 Præteriere dies ; ego nunc vix lentus , & ægrè
 Evocor ad pugnam ; nec me dulcissima rerum
 Gloria , nec stimulat nimis olim chara Poesis .
 Scilicet ætati sua cuique est cura , senes nam
 Longa per humanos Prudentia cognita casus :
 Fortia facta Viros ; Trochus , & pila festa Pueros ;
 Carmina delectant juvenes ; hæc debita jure
 Versibus est ætas ; ætas postquam excidit illa ,
 Defecere animi ; curisque hinc inde molestis
 Angimur heu frustra ! studiis dum ignobilis otij
 Florentes , noni gemimus sub pondere lustri .
 Sæpe revolventem male ductæ prima juventæ
 Tempora , Phœbea tulerim quæ præmia ab arte
 Dum repeto , invadit stupor , iraque , nam mala nostris
 Invidit Fortuna Ausis , semperque malignis
 Intuita est oculis ; nec plausus præter , & euge
 Concessit quidquam nomen sublime Poetæ .

Et

Et tamen (heu memori cupienda oblivia menti !)
 Quos non laudavi ? quibus oh ! non ipse peperci,
 Crimina dum taceo , dum quæ mediocria tollo ?
 Quot si fata darent , venturo tempore vivent
 Carminibus fortasse meis ! qui nocte gravandi
 Æterna , nullis potuissent linquere nomen
 Artibus , & propriæ vidissent funera famæ .
 Nec Cyrram idcirco arguerim ; nec tu tibi plaude
 Quisquis es , agresti qui aliena Poemata vultu
 Intuitus , quod non intelligis ipse , severo
 Damnas iudicio , nomenque , artemque Poetæ
 Carpere non dubitas , lance & perpendis iniqua .
 Sed revocant aliò mea jam me carmina ; quæstus
 Meque hodie ingeminare jubent ; quæ lumina flecto ,
 Materies se nempe offert ubicumque novarum ,
 Quæ specimen rerum non expectata recludat .
 Hoc nemus , has lauros , totoque sedilia Circo
 Attente circumspicio ; totque inter Amicos
 Heu memini plures jam decessisse ; novosque
 Conspicor heu vultus , veteresque hinc inde requiro
 Nequicquam voces ! Quo Fortiguerra recessit ?
 Quò lepidus Gigli ? quò Leers , quò Zappius ille ,
 Qui tenuit captas mira dulcedine mentes ?
 Quò Guidus altisonans ? cultique Leonius oris ?

Quò

Quò Custos ? Quò centum alii jam pulvis , & umbra ?
 Quò meus , hæc toties cui plaussit Sylva canenti ,
 Fama recens , numeroque potens Gasparrus in omni ?
 Ah liceat cari nomen mihi sanguine juncti ,
 Ac laudes meminisse Viri : quot scilicet ille
 Erudiit vestrum Themidis præcepta daturus !
 Quale Illi ingenium ! quæ nam facundia ! Recti
 Quantus amor , pietasque fuit ; candorque , pudorque
 Et placidi mores , & coepto semper in omni
 Una eadem series , & constantissimus ordo !
 Occubuit tamen ; atque istas moritutus in ulnas
 Venit opem implorans , sic Dii voluistis , iniquo
 Percussus Fato ; meque æteris ostia sacra
 Pandentem dextra momento fractus eodem ,
 Heu dolor ! heu pietas ! stupidum , flentemque reliquit.
 Parcat quisquis adest si fletus inter , & inter
 Funestas animi curas , tentavimus aures
 Usque adeo vestras , atque hujus amica dici
 Gaudia polluimus privato publica luctu
 Miscentes . Jam me correptum turbine tali
 Destituunt Musæ , refugitque vocatus Apollo .

P E T R O M E T A S T A S I O

CAROLI VI. CÆSARIS POETÆ

INTER ARCADAS ARTINO CORASIO

In Germaniam proficiscenti

Anno 1730.

P R O P E M P T I C O N .

NOmne quem noras, quem Cæsaris ore vocasti,
 Quem dudum expectas, Germania, cerne Poetam.
 Aspicias ut præeant Tuscæ facto agmine Musæ,
 Thyrrenusque illum tua denique Regna petentem,
 Magna agitans animo propius comitetur Apollo?
 Hunc olim Aoniis puerum pavere sub antris,
 Moribus & blandis informavere Camœnæ,
 Ingentesque animos, & quæque ad grandia natum
 Ingenium pulchras sensim excoluere per artes.
 Ille iter ingressus, Vatum qua certa priorum
 Calle parum noto vidit vestigia, cursu
 Fortiter arrepto, per confraga faxa, per altas
 Sylvarum latebras ad aperta cacumina Pindi
 Evasit, fontisque sacri felicibus ausis
 Ore bibit largo, musis monstrantibus, undas.

In-

Inde vigor menti, promptæque in carmina vires,
 Fortis & ille stylus, quo grandia facta recentes
 Transtulit ad scenas, Heroumque inclyta cantu
 Nomina perpetuæ victor scit tradere famæ;
 Cum tamen & castos non nesciat inter amores
 Ludere quandoque, Arcadicasque acclinis ad umbras,
 Dum Dryades adstant, dum Pan stupet ipse, probatque,
 Sylvestres tenui moduletur arundine versus.

Hic ille est Vates, quo tantum grata superbit
 Melpomene, quem sæpe vocat; quem denique sperat
 Flectere Calliope, dum sufficit arma, ducesque,
 Supremosque sibi, atque illi prælagit honores,

Præstans naturâ, præstantior arte Poeta;
 O decus, ô sæclo nomen memorabile nostro,
 Docte Metastasi, jam te mætissimus Istro
 Invidet, heu Tybris, dum Te Germania nostræ
 Eripit Italiæ; Tristes Tu lætus amicos
 Deferis: ah nostræ memori si pectore quondam
 Fædus amicitiae teneas, teneasque precamur,
 Inter Cæsareæ quos ipse mereberis Aulæ
 Ingentes plausus, nostris si forte camœnis
 Mentem quandoque intendas, tibi tempore longo
 Sat notum, studiisque tuum, genioque sodalem,
 Qui Te fidus amet, plausus qui sentiat illos,

Ar-

Arcadium , Tybrimque Tibi nutrire memento ,

Interea nostris quando contraria votis

Te tua fata vocant aliò , quâ gloria ducit

Perge viâ . Italiâ genitum Te , Candide Vates ,

Consilio , numerisque proba , grandique cothurno

Te fultum ostenta . Tibi quidquid Græcia quondam ,

Quidquid Persa potens , quidquid Romanus , & Afer

Clariùs egerunt , dant argumenta ; tuisque

Versibus immensum promittit quisque decorem .

Te tamen haud tantum delectet sformatis ampli

Majestas , ut voce olim majore recuses

Dicere Mœonio bella immortalia cantu .

Te Constantini , Te nomina sacra Rodulphi

Invitant , signantque unâ primordia Gentis

Augustæ : Jam sume tubam , quam fronte serenâ ,

Dum Tibi , dum lauro præludit læta futuræ ,

Porrigit Italia ; Austriacos evolere fastos

Incipe : quanta illinc tibi gloria nascitur ! Eja

Nil nisi Cæsareas resonent tua carmina laudes :

Æternum obveniat tibi sic à Cæsare nomen ;

Et tua perpetuò vivat per Carmina CÆSAR .

AD FRANCISCUM ABBATEM VALESIIUM

E P I S T O L A .

IRascor quandoque Tibi, Francisce; quod inter
 Doctrinas Tibi tot notas, totque inter honestæ
 Semina Virtutis, quæ mente, & pectore condis,
 Ipse tamen, ceu pauca scias, dum per fora quævis
 Apta, & inepta simul, docti, indoctique loquuntur,
 Non loqueris, vix aut loqueris, plausuque laboras,
 Sat Tibi sed notus, nil inclarescere vulgi.
 Hoc ego nec laudare velim, damnare nec ausim;
 Quippè nec ignoro, talem sibi posse parare
 Contemptorem animum, propriæque obistere laudi
 Ardua quam res sit; patior nec amice libenter,
 Debita quod doctis præconia subtrahat alter,
 Et quod neglecto lateat tua nomine Virtus;
 Cum Prisco haud tantum, Fabioque obstare; sed ipsos
 Erminos, & Eleophilos: doctosque Nicetas
 Dalgos, Numenios, Lycophontes, atque Lealgos,
 Arcadiæ decora, & clarissima nomina, contra
 Stare queas, nullique fores fortassè secundus.
 Vilia deliteant; prodantur splendida; quique
 Nil nisi vana sciunt, taceant: qui docta, loquantur.
 Hoc tamen hoc angit, quod Scurra ignobilis, audax,
 Fau-

Fautores ubicumque suos habet omnis, eique
 Arrident plenis populus, Procereſque cachinnis;
 Vir probus, & doctus nulli placiturus, egenam
 Cogitur abjecto vitam tolerare ſub antro,
 Quæque canit ſanctos documenta decentia mores,
 Ruricolis plerumque canit, ſylviſque, feriſque;
 Uſque adeò laudata jacet, neglectaque Virtus!
 Eja age quid Virtus, quid culta ſcientia fandi,
 Cognitio quid ſacra Dei, quid docta Matheſis,
 Regula quid morum, quid rerum ſcire vetuſta
 Tempora, quid ſolers, nec vana peritia Legum,
 Cuncta quid hæc, multum quæ vel diſjuncta valerent,
 Ingenio poſſint cum conjunguntur in uno,
 Fac videat; ſtupidoque omnis fac noverit ore
 Ingenii monimenta tui; plauſuſque frequentes
 Immeritus qui captavit, te dicere coram
 Audeat haud ultra quidquam; quin Scurra protervus
 Te timeat ſemper, ſemper fugiatque; tuoque
 Exemplo tandem Virtutis probra doſoſæ
 Oderit, & veræ fateatur commoda laudis.

AD ARCADAS

IN FUNERE ALPHESIBÆI CARII

Arcadiæ Custodis Generalis.

*Cum Auctor Generalis ejusdem Arcadiæ
Procustodis munere fungeretur.*

EPICEDIUM.

SI Pietas, si Patris Amor, si danda labori
Præmia; si Virtus; si quid Benefacta merentur;
Huc calamos, huc ferte Lyras, huc tristia flentes
Carmina: lugubres huc circumferte coronas,
Arcades, extremumque vale, extremumque Parenti;
Hoc colitis quicumque Nemus, concedite honorem.
En ego vos præeo, laurique has undique dextra
Spargere jam frondes, jam dicere carmina mæstis
Adgredior Numeris, eheu, dicturus, & eheu!
Arcadia infelix! Heu deseris Arva, Gregesque
Alphæfibæ tuos! Heu quo fugis Optime Custos!
Vos mea ferali repetentes carmina voce,
Eheu! clamantes, eheu! ter dicite, & eheu;
Arcadia infelix! Heu quo fugis Optime Custos!
Mox tumulum Violis, nigraque onerate Cupressu,
Et Famam Vati, Cinerique exposcite Pacem.

J A S P I S

EX ITALICO CHIABRERÆ.

FOrte sub auroram , quo tempore Cypridis astro
 Mollior in terris animos exponit Aprilis ,
 Bellaturus amor sua protulit arma pharetrâ ;
 Singulaque incautus partes dum versat in omnes ,
 Telorumque acies digitis explorat eburnis ,
 Heu miserum ! leviter quamvis , digitum tamen unum
 Perfodit , & roseam deturpat sanguine palmam .
 Protinus insolito tremefactus vulnere plorans
 Ingemuit , Phœbumque imploraturus abivit .
 Nec mora : mobilibus sic fertur in aere pennis ,
 Solis ut ad Sphæram properè devenerit , omnemque
 Admirandam intus Phœbi peragraverit aulam .
 Aurea gemmatæ prægressus limina Portæ
 Singula lustravit : pressis neque substitit alis ,
 Donec amica Dei propius datur ora tueri .
 Currus adest ; gemmisque idem distinctus , & auro ,
 Chrysolitoque ardet , flammisque imitante pyropo ,
 Electroque ; Phlegon , Pyrois , Eous , & Æthon
 Stant simul ambrôsias efflantes naribus auras ;
 Jamque moras omnes , nativæque claustra perosi
 Interdum aereos facto velut impete , campos

Passibus incertis , solidoque adamante terebant .

Fulgida jam Phoebus stringebat fræna , paratus
 Stellatum per iter terras circumdare , tum cum
 Idalium aspexit puerum , solitoque removit
 Protinus officio dextram , tenuitque flagellum ,
 Tergora Cornipedum quod desuper impendebat :
 Exiliensque Deo venienti occurrit , & illum
 Comibus excepit verbis ; vultuque sereno ,
 Hospes , ait , mihi care , quibus nunc advenis oris ,
 Quæ te causa movet nostris succedere regnis ,
 Aspectu fraudata tuo quæ tempore longo
 Deferis ? ò validi possessor , & arbiter arcus ,
 Quo tua victor ubique exerces jura ; sed iste
 Quid sibi vult fletus ? jucundæque unde venustas
 Turbatur frontis ? cui mox Cythereja proles ,
 (Sanguineumq; effert digitum) haud sine fletibus inquit.
 Aspice quam sævo cruciemur vulnere , quantus
 Exeat hinc sanguis , rivos imitatus apertos .
 Ipse ego dum telorum acies hinc inde meorum
 Pertracto , cupidâque manu quid quodque valeret
 Exploro , digitum transfodi ; vulnere sanguis
 Nec desistit adhuc decurrere multus acerbo .
 Tu modo præclaræ Dominus qui diceris artis ,
 Unde salus ægris , quem non latet herba , fit illa

Vallibus obductis, vel montibus abdita summis;
 Quique tuâ scis succum omnem dignoscere mente.
 Nunc adsis, aliquodque malis concede levamen.
 Effice, ne sanguis fluat amplius, effice, ut istud
 Claudatur vulnus, quod me vetat esse beatum;
 Nec memori posthac tua munera mente recondet
 Solus amor; sed & ipsa bonum pulcherrima factum
 Laudabit Genitrix sæclis tibi grata futuris.

Sic ait; inque genis nativum palluit ostrum.
 Atque olli æthereæ moderator talia lucis.

Non equidem mala prisca novis iterare querelis,
 Nec poenas augere tuas mihi cura; sed audi.
 Tu modo, tu luges, coelum tu quæstibus imples,
 Quod levitèr læsere tuam tua spicula pellem;
 Sed fera robustà cum tu jacularis ab arcu
 Tela manu, largis alienaque pectora plagis
 Percutis indignè; tunc risibus ora resolvis,
 Improbe, nec gemitus, alienaque vulnera curas.
 Funesto sic nempe die, cum tu mihi pulchram
 Objiceres Daphnem, cumque illius ipse latentèr
 Ex oculis validum, & quo nullum ardentius in me
 Vibrasti telum, tua nunc mihi, dire Cupido,
 Innotuit Pietas. Memento, noscis, ab illo
 Arsimus, & venas atrox circumdedit ignis,

Tectaque secretas urebat flamma medullas .
Cumque foret nostræ spes nulla aliunde salutis
Junximus, heu, precibus lacrymas, Nymphæq; gementes,
Cor nimis ah durum! frustra exoravimus; illa
Alipedum cursu fugiebat, nostra relinquens
Irrita dum fugeret, rapidis suspiria ventis.
Tunc ego suppliciter quoties tua nomina dixi,
O crudelis Amor! quoties tua tela vocavi!
Cum tamen interea rideres ipse, nec ulla
Conjiceres Nympham remorantia tela superbam.
At bene si novi, tibi non levis inde fuisset
Gloria detrectantem animam deducere victam.
Sed taceo; nam vera licet, vindicta videri
Possent quæcumque objicimus, vindictaque mentes
Dedecet ingenuas. Animos nunc sume priores.
Pelle metum, lacrymisque oculos deterge madentes.
Promptus ego, quam poscis opem, tibi ferre, tuisque
Vulneribus certâ nunc, ocyûs arte medebor.

Hæc ait, & dextrâ lævam amplexatus Amoris,
Perque coloratas nubes rapidissimus instar
Fulguris ad montes secum asportavit Eoos.
Illic subter inaccessæ, præruptaque rupis
Antra filex fuerat, studio cui semper inani
Ferro armata manus, damnumque, ictusque pararet.

Indomitum lapidis genus est ; viridi tamen extra
 Ornatur facie , velut humida tempore veris
 Frons viret , arguti quæ creverit amnis ad undas .

Hunc super afflictam Pueri sine fine gementis
 Applicuit dextram ; qui venis ibat apertis ,
 Restitit extemplo sanguis ; dolor omnis abiit .
 Hinc Amor exultans hylari nova gaudia fronte
 Concipit, & pharetram impatiens, arcumque sonantem
 Tendere contrectat manibus , visusque repente
 Aere per vacuum levibus discurrere pennis .

Mox Juvenem Phœbo, Nymphâq; Coronide Natum
 Edocuit Phœbus tantæ miracula Gemmæ ;
 Perque illum patuere brevi mortalibus ægris .
 Ipsa inter virides maculis hinc inde colores
 Splendet sanguineis , veterisque insignia facti
 Servat adhuc , vulnusque eadem testatur Amoris ,
 Nomine quæ proprio nunc appellatur Jaspis .

AD MELCHIORREM CARD. DE POLIGNAC

GALLIARUM DELPHINI NATIVITATEM

*Splendidissima pompa Romæ celebrantem**Anno 1729.*

C A R M E N .

DUm canerent alii, tua dum præconia, Princeps,
 Undique festivo resonaret murmure Tybris;
 Quondam ego Parrhasiæ non ultimus accola Sylvæ
 Seposita solus, tacitusque in parte sedebam:
 Cum mihi se, qualis Tarpeja apparet in Arce,
 Obtulit ærata splendens in casside Roma.
 Agnovi vultus, majestatemque verendam,
 Et timui hastatam, promptamque ad vulnera dextram.
 Illa ferox bis, terque caput dimovit, & hastam
 Concutiens, scutumque sonans quatiente sinistra,
 Vilis, ait, laudisque tuæ, nostrique decoris
 Immemor, & nomen non impleturæ Poetæ;
 Sic igitur, sic dum fervet Latium omne canendi
 Excitum studio, dumque omnis Hetruria cantat,
 Ipse tuo veteres sub pectore volvis avenas,
 Ingratumque teris damnata per otia tempus?
 Sume tubam, lauroque caput præcinctus honora

Me sequere : hæc inter gressus celerabat , & audax
 Irrumpens quâ turba frequens , me torva sequentem
 Prospicit interdum , nec destitit ire , Theatrum
 Donec Agonalis concessum visere Circi .

Depositis tunc illa minis , galeamque repente
 Pacificâ penitus removens à fronte , capillis
 Pulchrior enituit caput exarmata solutis ;
 Impatientsque moræ : quis nam , quis denique , dixit ,
 Erigit oblitam nova per spectacula Romam ?
 Novi animos , mentemque , ævo quæ digna priori
 Nascier , & numerum natorum augere meorum .
 Hæc mihi Scipiadæ , Pater hæc Augustus , & ille
 Cui Socer imperium felicior Orbis ademit
 Contulerunt , lætosque olim facere Quirites ,
 Solemnes si quando agerent per nostra triumphos
 Compita ; devictoquo Austro , aut Oriente redirent .

Aspice distantes æquali limite metas ,
 Ingentesque fitas utraque ex parte columnas
 Artis opus miræ , triplex circumaspice quo fons
 Eniteat cultu : priscis quæ vina ministrant
 Fontibus adjecti fontes ; quæ mixta trophæis
 Undique splendescant Regalia stemmata ; laurus
 Multiplices inter quam plurima pendeat arcus ;
 Quotque parem luci reddant funalia noctem .

Adde tot hinc illinc edueta incendia mere
Fulminis, & tonitrus imitata tonitrua veros.
Adde Tubas, vexilla, atque arma, ac cætera belli
Signa, bonæ dulces cedentia Pacis in usus.
Quin & cursus equis stratus velocibus, & quæ
Tradita sunt largâ victori præmia dextrâ;
Quin & magnifica decorata Palatia pompa;
Quin & deductæ spatiosa intra atria Musæ,
Doctaque concentu recitata Poemata miro.
Omnia materiem præberent versibus amplam.
Quantus honor, sacris sacra quæ spectacula templis;
Omnia purpureo cum Roma adstante Senatu
Thura daret Superis, cœlumque in vota vocaret;
Dum procul interea Delphini comptior ortu
Regales circum exultaret Gallia Cunas!

Quam tibi carminibus segetem Vir præbeat unus:
 Quotque tibi Unius præstantia munere surgant
 Argumenta vides; sed tu modo cautior ibis,
 Singula nec tentanda tibi; super omnia mentem
 Illius, ingeniumque sagax, fandi que peritum
 Ah fugias cantare Animum; nimis ille camœnis
 Acceptus: nimis ille potens ad carmina; quodque
 Certamen subeas tanto cum Vate, caveto.

Hæc mihi Roma, tuas dum fervida dicere Laudes

Imperat ; Ipsa eadem prohibet mihi dicere , Princeps :
 Meque , nova passim dum raptor imagine rerum ,
 Inter Agonalis stupidum spectacula Circi
 Deseruit , populoque tacens immixta recessit .

AD MARCUM FUSCARENUM ÆDIS
 DIVI MARCI PROCURATOREM

Nuper electum , Anno 1742.

CARMEN .

SI Tibi quod debent possent persolvere Musæ,
 O Veneti nova spes , nova FUSCARENÆ Senatus
 Gloria , perpetuo resonaret carmine Pindus ,
 Totaque virtutum , laudumque Europa tuarum
 Panderet immortale decus ; Tibi plauderet Ister ,
 Plauderet ingenti vatum facto agmine Tybris ,
 Duriaque , Hadriacæque sinus quâ quâ patet oræ ;
 Quodque Tibi Ingenium dederit Natura , Tibique
 Quam placidi mores , quænam prudentia : quantum
 Eloquio præstes , quæ fandi certa potestas ,
 Linguâ quisque sua certatim Civis , & hospes
 Diceret ; Ipse tuas ad laudes excitus Orbis
 Et Genus , & Proavos , & Te , & tua maxima Facta ,
 Illa eadem dum Fama canit , dum Gloria plausus

Ingeminat, festis hinc protinus, inde referret
Vocibus; adstarent Charites, adstaret & omnis
Aonidum chorus; & Vatum pars maxima, & ipsi
Arcades ingenui, ingenuæ quas diligis Artes,
Quælibet & virtus, quæcumque scientia grato
Redderet ore Tuum tua per præconia Nomen.
Salve docte Heros, Venetæ cui splendida dudum
Historiæ data cura, & publica Gesta referre;
Historiæ argumentum ingens mox ipse futurus.
Salve iterum, salve; meritum sic Patria quando
Purpureo, Vir magne, hodie Te exornat amictu,
Ingentisque Ministerii, Populique regendi
Sevocat in partem; summas quando inter habenda
Divitias, amplæ pretiosa Volumina Menti
Commendat servanda, & honoribus addit honores,
Si nequeant Musæ meritas Tibi solvere grates,
Si nequeant Artes, nequeat si solvere totus
Laudibus ipse Tuis qui par vix creditur Orbis;
Saltem animum, saltem nostros bonus accipe versus,
Ac plausus, & vota Tui ne sperne Poetæ.

De restituta valetudine

JOANNI V. LUSITANIÆ REGI.

SOTERIA.

TRistis ad Elyfias rumor descenderat umbras,
 Lusiacæ quod gentis honos, Generosus ARETES,
 Cui veteris pars magna, subest cui magna recentis
 Pars Orbis, rerum properaret ad ultima, quodque
 Regia fatali staret sub forcipe vita.
 Protinùs immensæ jam conditor urbis Ulyfles
 Indoluit tanti miseratus fata Nepotis;
 Indoluit senior viduandos vindice caros
 Arcadas Evandrus, tristati & funere tali
 Et pius Æneas, & magnis maximus ausis
 Alcides; mox & conquesti ingentis ARETIS
 Ingentes atavi; quin publica damna dolentes
 Unà omnes Heroum umbræ ingemuere vicissim.
 Omnibus idem animus felices linquere sedes,
 Elyfiumque nemus; stygium stat adire Tyrannum,
 Nigrantesque domos, Erebiq; subire recessus;
 Si quando Augustæ metas producere vitæ,
 Et rigidas possint orando flectere Parcas.
 Addunt se focias Pietas, Clementia, prudens
 Consilium, inviolata Themis, Constantia, quæque

Tristia scit lætis miscere, Elapsa futuris
 Quæ confert, toti & rerum arbitra prospicit Orbi;
 Virtutesque aliæ, & virtutum exercitus omnis.
 Addunt se pariter pulchræ, quas fovit ARETES,
 Ingenuæque Artes; mox &, quas semper amavit
 Munificus Princeps, addunt se denique Musæ.
 Cuncti unà subiere nigras factò agmine Portas;
 Cuncti unà rigidas exoravere Sorores;
 Atque adeò lacrymis, adeò immortalis ARETIS
 Facta recensentes, adeo valere gementum
 Narrantes populorum incommoda, vota que latè
 Dum referunt Orbis; simul ut mansuescere Ditis
 Numina vidisses. Stygis illætabile murmur
 Ocyùs obticuit; positisque per Avia Pensis
 Tartara: mirati Parcas sacra Fœdera Manes
 Frangere. Damna Deas moverunt publica; Totque
 Orantùm precibus rigidæ assensere Sorores,
 Regalesque novo impleverunt stamine fusos.
 Sic suus Arcadiæ, suus est sic redditus Orbi,
 Redditus & Vitæ, longum victurus ARETES.

DEIPARÆ VIRGINI

CARMEN VOTIVUM

Dictum Anno 1739. super Aventinum in Infœ-
cundorum Accademia, quæ B. Virginem
ad Nives Patronam agnoscit,

*Cum Author Assessoris Munere in eadem
Accademia secundo fungeretur.*

HUc age, Christiadam spes inconcussa, Deique
Filia, Sponsa, Parens, & eodem tempore Virgo,
Immensæ Regina Orbis, quam suspicit æther,
Quam terra ima colit, quam Tartarus ipse veretur;
Huc age: quando tuis supplex advolvitur aris
Europa, atque omnem Clemens in vota vocavit
Italiam, haud invita veni, dubiisque potentem
Affer opem rebus, totque exorata labores
Auspiciis compesce Tuis, totque impia contra
Tentamenta Erebi, Divino armata flagello
Huc ades, ò Bona Virgo, malis nos exime nostris;
Et nostris tandem miserata allabere votis.

Scis etenim, scis Ipsa, novis exposta periclis
Omnia quæ dudum jaceant perculsa ruinâ.
Omnia terror habet, furor omnia: Fulminat indè

Pestis atrox, Hinc arma premunt; augentur ubique
Funera funeribus; latè fluit undique sanguis:

Undique Mors errat, luctus, dolor, ira, tumultus,
Pauperiesque, famesque simul comitantur euntem.

Hùc age, Diva, Tuam jam Te modò quisquis adorat,
Te modò quisquis amat, quisquis tibi thure ministrat
Experiatur opem; fractis hinc mæsta sagittis

Viribus usa suis incassum, & falce reposta
Hungariæ Regna, atque Istrum Lybithina relinquens
Exulet; immani respirent denique luctù
Pannoniæ fines; jamque Austria, & Itala Tellus,
Dediscatque suos jam tota Europa timores.

Trejicias illinc sterne, aut averte Phalanges,
Diva potens Coeli, instructisque simillima Castris.
Ah cadat ille ferox, positisque inglorius armis
Hellepontiacas repetat fugitivus arenas.

Auguror. Armorum, Læthique timore soluti
Ibimus, Exquiliis mox mox factò agmine supra,
Templaque Virgineo Nivium candore superba
Ingressi, ante Tuas Te Te venerabimur Aras,
Dicemusque Tuas mansuro carmine Laudes.

Scilicèt, ut quondam, Mundique ab origine prima,
Ante Anni, solisque vices, summo Patre coram
Luseris, & nostrum secum fabricaveris Orbem.

Mox

Mox ut plena Deo , tota & pulcherrima , sola
 Maternos sine labe sinus intraveris , atque ut
 Plena Deo rursùs , rursùs sine labe Tonantis
 Edideris Prolem , Humanæ accersita salutis
 In partem , Generis Reparatrix Tu quoque nostri .
 Deniquè Fœmineis ut adhuc circumdata membris
 Liqueris has terras , nitidasque invec̃ta per auras
 More Triumphantis , summi ad fastigia Cœli
 Veneris , æternamque Dei penetraveris aulam :
 Atquè illic sedeas , Mundi Regina , Deique
 Filia , Sponsa , Parens , & eodem tempore Virgo .

Te superûm sine fine cohors laudatque , colitque ,
 Te mortale Genus rebus conclamat in arctis ,
 Te vitâ expertes animæ . Tibi supplicat Orbis ,
 Mille Tibi titulos , Encomia mille ministrat .
 Tu Rubus es Moyfis , Tu Fons signatus , & alba
 Heliæ nubes . Te Turris eburnea , Teque
 Jojadis vellus , Te non minus Iris , & Arca :
 Te Sara , Te Rachel , Te Hyael , Te Judith , & Hester ,
 Omnis Te Mulier , Te quidquid pulchriùs actum est ,
 Omnes Te quondam præsignavere Figuræ .

Te quoquè in Exquiliis , Cœli venerabile Donum ,
 Extivæ expressere Nives ; ut scilicet illas
 Exteriùsque albas , albasque intrinsecùs , atque

Fronte ab utraque , & parte albas spectamus ab omni,
 Legibus humanis non subdita, semper ubique
 Candida sic maculis Tu non offenderis ullis;
 Utque Nives generantur aquis, atque ordine verso
 Mox Nivibus generantur aquæ; Sic Tu potuisti
 Patre Deo generata Deum generare Parentem.

Salve Hominum, Terræque Decus; salve addita Coelo
 Gloria; cunctarum Meta & pulcherrima rerum.
 Salve iterum; Terrasque Tuas, Tua Tempia revise,
 Et Tua pacato sumas præconia Vultu.

IN NUPTIIS

VICTORIÆ SPORTIÆ CÆSARINÆ,

CUM ARCIS DUCE

ANTONIO BONCOMPAGNO LUDOVISIO

Sorani Ducis Populoniæ Principis Filio.

EPITHALAMIUM.

LÆta dies quando, fervent quando omnia plausu,
 Fausta; rite patens celebrat connubia templum,
 Dicite Io Juvenes, & Io geminate Puellæ.
 En genere, & forma, & meritis spectanda Paterna
 Egreditur nova Sponsa Domo; quot Sceptra, quot Arma,

E

Quot

Quot Tituli præeunt ! Venit Ipsa , quot agmine longo
Virtutes comitantur ! Eam quot vota sequuntur !

Dicite Io Juvenes , & Io geminate Puellæ .
En Genitrix proprio quæ jam veneranda decore
Alloquitur Natam , Famamque inducit Avorum ,
Unde suis legem præscribat moribus , unde
Sfortiadum nunquam laus excidat ; aspice Fratres ,
Quos magnæ vel cura Domus , vel prælia poscunt ,
Vel Toga præcipuos queis jam promittit honores .

Dicite Io Juvenes , & Io geminate Puellæ .
Parte sed ex alia Sponsus venit ecce Quiritum
Certus honos , cura & Virtutum sedula , tanto
Qui par Conjugio , talique Viragine dignus .
Magnanimi en Frater spes qui non vana Parentis :
Moribus en Genitrix toti spectabilis Urbi :
En Pater , immenso quem jam splendore coruscum
Parthenope vidit , stupuit quem mox & Iberus
Magnatum in medio , quo nunc Roma ipsa superbit ,
Quemque suos inter Proceres veneratur , amatque ,
Dum Pietas illum pascit , Prudentia ducit .
Talibus auspiciis hos intra Sponsa Penates ,
Heroum genus , Heroas producere nata .

Dicite Io Juvenes , & Io geminate Puellæ .
Cernis ut e ripis exultet Tybris utrisque ,

Dum

Dum Fama hinc merito Ludovisia nomina jactat,
 Hinc Boncompagnæ resonant præconia Gentis;
 Inter & hæc terris sacrum, & venerabile Cœlo
 Effulget duplex tripplici Diadema Corona.
 Ite igitur Juvenes, vos protinus ite Puellæ,
 Spargite flore vias, Postesque ornate corollis;
 Dumque suo felix plaudit cum Tybride Roma,
 Dicite Io Juvenes, & Io geminate Puellæ.

ROMANÆ URBIS TUTELA
 DIVIS PETRO, ET PAULO COMMENDATA
 C A R M E N.

INgrederis quicumque novæ sacra mænia Romæ,
 Adstantes hos cerne Senes, qui parte ab utraque
 Clavibus ille potens, nudo hic venerabilis Ense,
 Flaminiaæ ante fores pario de marmore sculpti,
 Intuitu sese Tibi dant cognoscere primo.
 Hi sunt, scis etenim, sunt hi, quos Maxima Roma,
 Posthabito cum Fratre Remo; Authoresque Patresque
 Agnoscit, rerumque illis dat fræna suarum.

Te tamen haud longum vel summa Potentia Petri;
 Vel Pauli ingressu Doctrina moretur in isto;
 Ulterius jam perge; ieris quæcumque viarum,

Seu fora, seu Pontes adeas, seu Grandia Templa
 Inspicias, ubicumque Petri mirabere vultus,
 Et vultus ubicumque unà mirabere Pauli;
 Quin & ab excelsis utrumque ex ære videbis
 Conflatum, hinc, illinc Romam adspectare Columnis.

Scilicet Heroas jam Roma oblita priores,
 Quanta quidem nunc est, totam se tradidit horum
 Arbitrio, atque hos pro excubiis, pro Turribus Ambos
 Disposuit; Felix nam Defensoribus Istis
 Dum satis esse putat; Terrenas despicit Iras,
 Infernique minas, atque ipsa pericula ridet.

Hi scythicas pepulere acies, Hunnumque ferocem
 Postrema Italiæ minitantem immanibus ausis
 Funera, Magnanimi fregerunt voce Leonis.
 Illum Athesis dudum fugientem irrisit; & Illum,
 Conuersis dum signa refert inglorius Armis,
 Infractum vidit, visoque obmutuit Ister.

Hi Constantino cælesti in luce per umbras,
 Veram inter legem, veterem cultumque deorum
 Hactenus ancipiti, dederunt se nocte videndos,
 Acque Olli sanctæ sensim infudere per artus
 Et Fidei tutelam, & Relligionis Amorem;
 Unde Crucem, quando ipsi Aquilæ cessere coactæ,
 Cæperunt flexo venerari poplite Reges;

Unde quies est parta Dei cultoribus ; unde
 Tot demum egregiæ moles, totque aurea Templa,
 Quæ partim miramur adhuc, quæ tempore partim
 Diruta, Pontificum in melius cura inde locavit;
 Auxit & antiquum Pietas Romana Decorem.

Ergo age; quisquis ades, sanctam qui circuis Urbem,
 Scande Triumphales Capitoli immobilis arces.
 Ito per Exquilias; dictumque a vimine collem
 Scrutare, & totam quam Cælius ambit arenam,
 Aureus expectat Te Clivus, & ultima Montis
 Ora vocat Vaticani, circusque Neronis.
 Templa, Domos, Caveasque subi; Romam intus & extra;
 Quære omnem; Sacra qui monimenta haud proferat horû,
 Vix locus ullus erit. Triplicem circumspice Pontem,
 Aut Veteris Jani quæ servat Nomina Rupem;
 Eloquio pollens illic Cervice resecta
 Occubuit Paulus; Petrus hinc de stipite pendens
 Et Capite inverso, & pedibus, lætatus abunde est
 Divinum sic posse imitari in Morte Magistrum.

Aspice, Romuleas dum præterlabitur arces,
 Tibris ut exultet, Binisque hinc indè Trophæis
 Ostendet loca sacra, & ripa assurgat utraque,
 Dum Vetus à Læva centum sublime columnis
 Stare videt Tectum; dum Templa recentia dextra

Surgere miratur, quæ marmore splendida, & auro
 Quælibet ætatum superant Monimenta priorum,
 Omnibus olim, nunc, ætatibus admiranda.

Cerne, Laterani quæ Celsa Palatia, gemmis
 Ut Capita Amborum diademate cincta coruscent.
 Quære alias ædes, quære abdita quæque; sub illo:
 Si nescis, fuerunt inclusi carcere; Natus
 Fons illic de Petra ad Petri verba jubentis
 Servat adhuc undas post sæcula longa perennes.
 Hic cecidit Simon, qui dum temerarius audet
 Credere se Cælo Romanam corpore Arenam
 Preffit, & infami Clamjdem dum sanguine turpat
 Indignanti offert spectacula tetra Neroni.
 Petrus ibi orabat; Paulus consueverat illinc
 Scribere si quando Hæbræa de Gente Fideles,
 Aut Ephesi Populos, aut quos aluere Philippi,
 Absens argueret, Legisque Arcana doceret.

Nec desiste tamen; Petri locus Ille catenas
 Monstrat, at hic claudit quas Ille sacraverat Aras,
 Et nunc immotam per tempora cuncta Cathedram,
 Et nunc amborum Effigies venerare vetustas;
 Namque alibi Paulum minitantem præmia, poenas,
 Et Populos late fidei sua signa vocantem,
 Atque alibi dabitur Pastorem cernere Petrum;

Piscatorem alibi furiantibus æquoris undis
 Per vada per scopulos salva circum ire Carina,
 Cum Regni interea occurrant Insignia passim
 Tergemini, & Claves Cæloque, ereboque potentes,
 Denique quodcumque aspicias, quocumque feraris,
 Omnia plena Petro invenies, plena omnia Paulo.

Vos modo qui vestro respersam sanguine, vestris
 Exuviis Romam, vestroque impletis honore,
 O Decus, o Fidei certissima Lumina nostræ;
 Tuque prior, Tu Petre, Deus cui tradidit uni
 Siderei Claves Regni, carique, rediret
 Cum Patriam in sedem, curam commisit Ovilis,
 Tu Pastor Pastorum, & summus in orbe Sacerdos,
 Tu simul ac Paulus, sancto Tibi fædere dudum
 Junctus inoffensam semper, semperque secundis
 Auspiciis Urbem hanc, vestroque beate favore.

Scilicet æternæ vobis Custodia Romæ
 Credita, dum Claves, dum sceptræ Vicaria Cæli,
 Orbis & Imperium Pastor Romanus habebit.

MICHAELIS JOSEPHI
M O R E I

ARCADIÆ CUSTODIS GENERALIS

C A R M I N U M

L I B E R II.

E C L O G Æ.

JO.

MICHAELIS JOSEPHI

M O R E I

ARCADIE CUSTODIS GENERALIS

C A R M I N U M

L I B E R I I

E C C L O G A.

JOSEPHO MARCHIONI DURAZZIO

INTER ARCADES IBLINDO PELOPONESIACO

Michael Joseph Morei Arcadiæ Custos

Felicitatem.

Quamvis aliæ deessent causæ, ut alterum
 Carminum meorum librum tuo inscriben-
 dum Nomini curarem, satis quidem esset, JU-
 VENIS præclarissime, eximius in latinam Poesim
 amor, quo flagras, & non levia documenta,
 quæ in hoc scribendi genere soles proferre; sed
 ad hanc obsequii mei demonstrationem Tibi præ-
 standam impellere me poterant, & Familiæ tuæ
 Origine, Opibus, Dignitatibus, quâ quâ patet
 Europa celeberrimæ splendidissima decora, &
 Avi tui JACOBI FILIPPI, quò sospite gloriari potes,
 ac debes, effusa in Patriæ commodum & securi-
 tatem Munificentia, & Genitoris tui MARCELLI
 in florentissima Republica ornatissimi Viri con-
 spicuum Nomen, non minus quam Tuæ Genitri-
 cis CLELIÆ ex ipsa DURATIONUM Familia Mu-
 lieris spectatissimæ Prudentia, & splendor. Ac-
 ce-

cedit ad hæc morum tuorum candor, & literarum non vulgaris cognitio, quam & librorum delectu, & comitate quâ literatos Viros solitus es intueri apertè demonstras. Patere igitur, egregie JUVENIS, ut, quamvis in horum cœtu me numerare non debeas, qualiacumque tamen hæc fuerint Carmina, lucem, quam per se non habent, à Nominis Tui claritate recipere possint; dum interim enixè Te rogo, ut me in Tui clientelam assumere ne dedigneris.

F I G U R Æ.

E C L O G A

Acta in Arcadum Nemore Parrhasio
in Exquiliis anno 1711.

Alcon, Nytilus.

Virginis ad Templum, Ferratæ a nomine Cryptæ
Jamdudum quod nomen habet, latèque refulget
Albanos inter colles, & Tuscula Tempe,
Undique Pastorum numerus convenerat ingens,
Quisque soluturus magnæ pia vota Parenti,
Illius & laudes attollere quisque paratus.
Mox ubi de Templo, Divinis ritè peractis,
Molle super pratū, quod et hinc, quod et indè patefcit,
Devenere omnes; Alconem Nytilus, ut se,
Protinùs invitat, paret ad certamina cantus.
Nec mora: sacra sacris miscentes facta Figuris,
Alternisque ambo certantes, sic prior Alcon
Virgine Matre super, sic Nytilus indè canebat.
Alc. Aspicias, ut nitidus, divesque salubribus herbis
Undique conclusus densis sit sepibus hortus,
Obleteturque oculos, ac totus odoribus halet?
Virginis ille quidem, nulli quæ pervia culpæ,

Ille est , si nescis , pulcherrimus hortus imago .

Nyt. Aspicias , ut riguis , divesque salubribus undis
Fons intactus adhuc dextrâ obsignetur amicâ ,
Ne vitientur aquæ , diris pateantque venenis ?
Virginis ille quidem , quæ nulli obnoxia damno ,
Ille Pudicitix Fons est illimis Imago .

Alc. Monte super sacro , foliis , truncoque verendum
Innocuas inter flammæ , quæ damna minentur ,
Pinge Rubum ; Rubus ille Tuos , designat honores ,
Virgo Parens , nullis quæ devastanda ruinis
Tuta sedes , & quæ sunt circum incendia , rides .

Nyt. Vellus in arenti madidum Tellure , madenti
Exprime Vellus idem , quod mox are scat in illa ;
Vellus in arenti madidum , Vellusque madenti
Arens in Terra , Tibi convenit , Optima Virgo ,
Quæ Mater , quæ Virgo horâ distingueris omni .

Alc. Est mihi , quæ Campo densissima surgit aperto ,
Palma ferax , cunctis procerior unica Plantis ;
Quàm benè foecundæ latitas sub Imagine Palmæ ,
Innumeris , Virgo alma , Tuis quæ clara Trophæis
Nosceris , & foliis , & fructibus omnis abundas !

Nyt. Cedrus in aprico posita est mihi vertice Collis :
Ardua , quæ carie nunquàm consumitur ullâ ;
Quàm benè perpetuæ latitas sub Imagine Cedri ,

Alma Parens, omni mortis quæ tempore victrix,
Virtutum latè suaves diffundis odores !

Alc. Iridis aspicio varios si quando colores,
Pacis & Augurium memini, Foedusque Tonantis,
Te quoque, Te video splendere sub Iride, Virgo;
Protinùs & dico: Tu pulchrior Iride firmas
Nosque, Deumque inter mansurum in sæcula Foedus.

Nyt. Intueor si quando Mari consurgere Nubes,
Optatis quæ mox foecundent imbribus agros,
Te quoque, Te video, Virgo, sub nubibus illis;
Atque, ex Te, dico, meliori nube, bonorum
Mille fluunt imbres, undè omnis Terra redundat.

Alc. Dum furerent undæ, dum Terra periret in undis,
Una Noe non cessit aquis ultricibus Arca;
Una Hester rigidi non passa est iussa Mariti,
Tutaque communem supra stetit unica Legem.
Nobilior Tu, Virgo, Hester, Tu dignior Arca.

Nyt. Isâcidum quaterent cùm tristia prælia Gentem,
Foederis una fuit pro defensoribus Arca;
Una, suos præmerent cùm sæva pericula Cives,
Rettulit è cæso Judith Holopherne Triumphum.
Tu, Virgo, Juditha, Novi tu Foederis Arca.

Alc. Te Platanus, quæ propter aquas succrevit in altum;
Te Rosa, Te monstrant Oleæ, Te Lilia signant.

Nem-

Nempè Tuas Laudes quæcumque creata loquuntur .
Nyt. Nuncia tu pacis Volucris , Tu Foemina fortis .
 Te Vates cecinere olim , cecinere Sibillæ .
 Prodigium omne Tibi , Tibi prælusere Triumphi .
 Virgine Matre super pulchris hæc ambo Figuris
 Alternis cantant inter se versibus , ambos
 Pastorum manus ampla probat ; plausuque frequenti
 Omne sonat Pratum , sonat illi subdita Vallis ,
 Et Nemus , & Colles responsavere propinqui .
 Mox ad Tempia ruunt iterùm , atque in genua voluti,
 Voce iterùm sacras cecinerunt supplice Laudes ,
 Et magnam lacrymis exoravere Parentem .

F U N E B R I A .

E C L O G A

Acta Ludis Olym. dum in Arcadum proxime
 elapfa Olymp. Defunctorum honorem
 celebrarentur ; eo ipso die , quo læ-
 tissimum nuncium de fuso Tur-
 carum exercitu, & Alba Græca
 recepta Romam allatum est.

Anno 1717.

Myræus , Phylocles .

Myr. **D**ic age quid cessas Phylocles cantare; tibi nam
 Si memini , fuerat cantandi tanta libido ,

Ut

Ut pugnam votis prævertere penè soleres
 Impatiens, facilemque moræ, tardumque vocares
 Custodem, ludis qui nondum indixerit horam,
 Nos & Olympiaco dederit concurrere campo.
 Jam pugnae accelerare diem, tardumque vocare
 Desine Custodem; patet en tibi campus, & hora
 Sæpe vocata venit: numne est tibi dicere promptum?
 Scilicet est aliud sibi fingere prælia mente,
 Quam pugnare manu, mediâque insistere arenâ.

Phyl. Quid possim, valeamque diù cognoscis, & ultro
 Obiciis ista mihi; nostrum est linguâque, manuque
 Quando opus est, uti; sed & hæc tibi cedere fas est.
 Verum ne rursus Tu hæc nostra silentia damnes,
 Accipe cur taceam: non hæc certamina nostro
 Præconcepta animo, nec solis vocibus uti
 Arcadas, Elæo resperfos pulvere quondam
 Credideram, Arcadicæ cum sim novus incola terræ.
 Ast ego Olympiæ certandum more palestræ,
 Ludorum audirem cum nomina tanta, putavi;
 Atque ideo hos mecum cæstus, habilemque pharetram
 Attuleram, & longo duravi membra labori,
 Proludens luctæ; at frustra: frustra & bona mater
 Lubrica fallenti mea membra perunxit olivo:
 Expectans siquidem currus, fremitusque rotarum,

Aurigasque videre super stimulare flagello

Tergora Cornipedum, & fugiendæ intendere metæ:

Omnia muta filere, herbâque sedere quietos

Pastores video taciti sub Apollinis umbrâ

Floribus incinctos mæstis, tristisque cupressu.

I nunc, ò Miræ, & nostra silentia damna.

Myr. O certè Arcadicæ, Phylocles, novus incola terræ,

Quem studia, & nostros mores nescire putandum est.

Quære alias, possis queis te subducere pugnæ,

Quære alias causas: quamvis tibi carmina tardo

Improvisa animo numquam descendere dicas,

Non tamen effugies; & te cantare peritum

Novimus, argutum contraque stetit Menalcam:

Corporis atque utinam pugnandum viribus esset!

Non mihi, non vires, non fortia pectora desunt.

Phyl. Non equidem effugimus, nec tardo carmen ab ore

Profilit, aut cantandi artemque, usumque negamus.

Incipe: Tu nostri da carminis argumentum.

Myr. Non opus est; sed enim nos huc convenimus omnes,

Pastorem ut sacro placemus carmine manes.

Phyl. Sed quorum nostro placandi carmine manes?

Myr. Illorum, qui curat oves, oviumque magistros

Custos Arcadiæ, Arcadiæ pater Alphefibœus

Nomina funereâ dispensat scripta tabellâ.

Sed

Sed quid plura ? datam, ne te morer, accipe cartam.

Elige quos laudes ; quos negligis ipse libenter

Excipiam ; alternis cantabimus ambo camœnis .

Phyl. Prima mihi ante alios venit hic Amirisca legenti ;

Sed quis erit notas possit qui dicere laudes ,

Ac dotes Amirisca tuas ? Tibi Gallia cunas ,

Sarmatia Imperium , Tellus dedit Itala sedem ;

Atque ingens quamvis, quamvis nil grandius illa,

Visa tuis tamen est augeri Roma triumphis .

Haud tamen Arcadiæ es tot grandia munia , totque

Regales inter curas oblita ; tuumque

Arcadas ad tectum Pastores sæpe vocasti .

Ducite lugubres, ò Nymphæ, ducite pompas .

Myr. Armontis matrem celebrant tua carmina ? nostris

Filius occurrit celebrandus versibus Armon .

Ah certè Hungariam supra, scythicisque superbus

Exuviis passim, finerent modo fata, feroces

Victori comes Eugenio sæviret in hostes ,

Tamque modo invictum virtute referret, & armis ,

Quam prius ingentem referebat imagine Patrem .

Nos tamen, Europamque, suæque heu vota Parentis

Spesque tot, heu pietas ! mors immatura fefellit .

Dicite funereos, Pastores, dicite cantus .

Phyl. Carmine qui cecinere ; canantur carmine Vates .

Primus hic Eudossus, qui carmine per mare magnum
Ausus ad ignotas Columbum ducere Terras.

Olli dum caneret dulcis ridebat in ore

Gratia, Pastorumque adstabat Turba canenti,
Atque hilari circum plaudebat voce theatrum.

Ille mihi quondam, dum per saxa invia Pindi

Duceret, in summo monstravit vertice Phæbum,

Monstravit musas, & quo sit fonte bibendum

Edocuit; meminisse juvat: mihi tradidit artem

Dicendi, nomenque mihi dedit Ille Poetæ.

Ducite lugubres, ò Nymphæ, ducite pompas.

Myr. Carmine cantandi Vates? cantemus Aruntem.

Gratus erat musis, musis mox Ille relictis,

Concepit graviora animo; me namque docebat,

Qualiter in Triplici Deus unus imagine; qualis

Æterno Genitore satus descenderit astris,

Atque ita diluerit veteris vestigia culpæ;

Qua teneat nos lege Deus; qua præmia lege

Dispenset Justis, quo torqueat igne rebelles;

Quove sed oh nostrum non est tam magna referre,

Quæ filuisse decet; nos olim hæc Ille docebat:

Grati hodie ad tumulum nos carmina reddimus Illi;

Dicite funereos, Pastores, dicite cantus.

Phyl. Vestrum opus, o Divæ, queis grandia nomina curæ,

Dio;

Diotimi meritum mandare in sæcula nomen.
 Vestrum opus, o Divæ; memori vos mente repostas
 Noscitis & causas, atque omnia lapsa videtis;
 Diotimus sed enim memori quoque mente repostas
 Noverat & causas, atque omnia lapsa videbat.
 Sint qui mille legant, qui mille volumina scribant,
 Possideant diti qui mille volumina censu;
 Unus hic ingenio, cui par non ante repertum,
 Plusquam mille viri, quam mille volumina, scivit.
 Ducite lugubres, o Nymphæ ducite pompas.

Myr. O Dea quæ cœlo nomen deducis, & astris
 Uranie Jove nata præes; tibi cura fit ingens
 Alterii nomen, current dum sidera cœlo,
 Dum Phæbum tellus, dum carmina Phæbus amabit,
 Vulgare, & tanto ne dedigneris Alumno.
 Scis Dea, scis etenim quod vasta per atria cœli,
 Terrarum ingentes tractus, pelagusque profundum
 Non tantum Astronomus, sed & ingens carmine Vates
 Iverit, & solem propiùs propiùsque recentes
 Viderit inquirens, signum ferale, cometas.
 Dicite funereos, Pastores, dicite cantus.

Phyl. Hic mihi se gemini ostendunt; Primus Philaretus,
 Alter & est Hermes, ambo pietate, fideque
 Et virtute pares; ostro spectandus uterque,

Dignus uterq; cani... At quæ vox quæ perculit aures?

Myr. Audierã Phylocles... quid nunc tot murmura? quisnã

Ille triumphali, lætus qui terga fatigat

Præfultoris equi velatus tempora lauro?

Nosco equidem; nosco, feliciaque omnia sacre

Frondis, Cæsareæque decus venerabile frontis.

Procubuerunt acies: rursus fera Thracia victa est;

Cessit & Augustis iterum Græca Alba sub armis.

Amplius haud certè nostræ sunt funera Gentis

Flenda hodie; majora premunt; majora canenda.

Phyl. Vos igitur, renuunt nam prospera tempora luctus,

Parcite funereis ò Nymphæ parcite pompis.

Myr. Vosque, novis quoniam licet exultare triumphis,

Mittite lugubres, Pastores, mittite cantus.

Phyl. Quas tibi Pastores, Dux invictissime, laudes

Dicemus? nostris non hæc sunt apta cicutis.

Vos, ò Vos melius decet ista referre, feracem;

Qui Hungariam colitis, Vos ò, qui strage recenti

Sanguineas potatis aquas; Istrumque, Savumque

Cernitis, & primã memorandum cæde Tibiscum.

Ducite solemnes, o Nymphæ, ducite Pompas.

Myr. Sub duce Magnanimo quæ non sperare licebit,

Arcades, Arcadiæ [lacrymis quis temperet?] olim

Finibus expulsi? rursus fortasse licebit

Sub duce Magnanimo patrias invisere Terras .

Patria salve iterum Tellus : salvet recepti ,

Quos desiderio videor jam tangere colles .

Dicite festivos , Pastores , dicite cantus .

Hoc cœlum , hoc belli spondet justissima causa ,
Hoc Clemens , Carolusque , hoc & fortissima magni
Virtus Eugenii , & victurum in sæcula nomen .

A P O L O G E T I C A .

ECLOGA

Acta in Arcadum Nemore Parrhasio

super Aventinum anno 1717.

Myræus, Æmon.

Myr. **Q**uo via te? Arcadicas fortasse revisere Sylvas?

Nos etiã Arcadiã, solitos quoniã Alphefibeus

Indixit cætus , & ad arma canenda vocavit ,

Pergimus , ò Æmon; si non piget , ibimus unà .

Æm. Haud renuo , Myræe , viam sermone levabis .

Sed qui Pastores hodie , qui carmina dicant ?

Credo equidem plures , magni nam Cæsaris arma ,

Victorisque Ducis Virtus , Fideique Triumphus

Acceptum præbent cantantibus argumentum .

Tu quoque , ni fallor , quoniam tibi lumina turgent ,

Parturies Te dignum aliquid, dignumque Theatro.

Myr. Num dubitas? cantabo iterum; cantare necesse est.

Quippe jubet Custos; Custodi colla jubenti

Subdimus; Ille etenim qui temperat omnia nutu.

Rursus nos ergo nostri sub Apollinis umbrâ

Aspiciēs hodie, o Æmon, rursusque videbis

Pertæsos longo Socios sermone morari,

Et vestras Latiis obtundere versibus aures.

Æm. Tu semper? Tu solus eris? quid? verba latina

Ignorant fortasse alii? tua carmina nobis

Certè equidem sapiunt: fatuo sed sæpe palato

Res eadem, magno quamvis condita lepore,

Displicet; Erastum toties hæc Sylva canentem

Audiit; Ottinium toties, totiesque Semirum.

Non est Philacidæ, non est incognita nobis

Colfildi, aut magni doctissima Musa Lyconis.

Nytilus & Musis posset cantare secundis;

Posset & Uranius, Cratinus, Agefilus, Alcon.

Myr. Immò alios memini, Latiis lusisse camœnis:

Verum omnes sua causâ tenet: hi jura, forumque,

Hi senium allegant, hi publica munia culpant.

Nil nobis valuerunt tamen causæque, precesque;

Vox mea me perdit. Naturæ munera sæpe

Sunt homini damnosa: mihi vocem, & latera ampla

Provida concessit nimium Natura ; canendo
 Hinc invitamur ; Nostro quin fontè Theatro
 Alterius (nostri) recitanda poemata si sint ,
 Protinus ad nostram defertur pagina dextram .

Æm. Et memini ; Vox ista tamen , seù bella cruento
 Concinat afflatu , facili seù mollis avena
 Dulcibus in Sylvis Pastorum dicat amores ;
 Vox eadem , vox grande sonat ; dum flere necesse est,
 Tympana pulasti : Capreas , pecudesque memento .
 Rivus aquæ , calamique leves , juncique palustres ,
 Et teretem viridi fiscellam texere ibisco ,
 Pastori data cura ; canat Pastoria Pastor .
 Verum hodie Sylvas per te majora canentes
 Audierint cives , & plusquam Consule dignas .
 Bella canenda tibi ; certè lituosque , tubasque ,
 Præliaque , armorumque sonos imitabere cantu .

Myr. Materiem præbe , cantus quæ poscat agrestes ,
 Protinus agrestes resonabit fistula cantus .
 Nuper erat nostris dicendus versibus Armon ;
 Mater erat nostris celebranda Amyrisca camœnis .
 Numquid oves , capreasque mihi , dum talia tracto ,
 Dicere par fueras , tenuesque referre myricas ?
 Nunc ego Cæsareos jubeor cantare Triumphos ,
 Europæque , Asiæque atrox describere bellum ;

For-

Forsitan expectes, ut ficto nomine nostris
 Hinc aries, illinc ponatur versibus hircus,
 Qui flexo inter se comittant praelia cornu?
 Possem equidem, si ignota forent vel Cæsaris arma,
 Vel Thracum feritas, (feritas heu barbara Thracum)
 Nota utinam foret illa minus! nec nostra secarent
 Arva truces Arabes, Patriis nec finibus actos
 Diversa exilia, & diversas quærere terras
 Arcadiæ semper Fortuna adversa juberet.
 Quod si Parrhasiæ mores perpendere Sylvæ,
 Et genus Arcadicum, nostramque ab origine sortem,
 Lance velis justâ; certè tam rustica turba
 Non sumus, ingenioque rudi, crassâque Minervâ,
 Ut Pastorales impunè excedere fines,
 Civica nec liceat quandoque evolvere facta.
 Nequidquam stellis genitos, lunâque juvaret
 Esse prius, Puerumque Jovem, Dominumque Lycæi,
 Numina totque olim nostris reptasse sub antris,
 Si tantum calamos, armentaue dicere nostrum est.
 Sed quid cōmemoro vetera hæc? modo cerne quot inter
 Jura Senatores dicant, causasque perorent
 Arcades, & forti tractent quoque praelia dextrâ,
 Imperioque regant populos, terrasque, Polumque
 Concilient nobis, superumque arcana recludant.

Æm. Magna canas, dū magna placent: Haud te moror; at Tu
Quod tibi dicendum [longa est via] perlege carmen.

Myr. Et juvat: incipiam, Pastor, majoraque nostro
Utrum argumento, sis Judex ipse, canamus.

Sentio. Jam rapior; sese in præcordia Phœbus
Inspirat, dubiique pedes nutare videntur,
Implerique nova veterem caligine mentem,
Ut soli pateam Phæbo; nunc vera monenti
Credite Pastores, veluti Cyrræus ab antro
Hæc caneret, venturaque fata doceret Apollo.
Occiduo jam grande aliquid meditatur ab Orbe
Cæsar in Otthomanum: video consurgere contra
Massagetasque, Getasque, sagittiferosque Gelonos,
Et septem gemini populos decrescere Nili.
Nequidquam miseri. Nondū tot cæsa Virorum
Millia? tot vestro spumantes sanguine Campi?
Nec non Pannonici duo propugnacula belli
Capta monent? faustis en jam fortissimus Heros,
Auspiciis super Hungaricos movet agmina Campos
Eugenius Victor; Sociæ comitantur euntem
Relligio, Virtus, Fortunaque Cæsaris. Ibis,
Ibis io Dux clare.

Æm. Satis, clamose Poeta;
Jam fatis. Hæc hodie recitabis? Carmina nobis

Du-

Dura quidem ; verbis constant nimis illa sonoris .

Myr. Nempe tibi quod serpit humi, quod simplice cultu
Enitet , hoc placeat carmen . Non improbo ; Verum
Non omnes ita conveniunt . Ego Judice tota
Arcadia , damnanda , rear , laudandave nostra
Carmina , cum pleno cantabimus illa Theatro .

ECLOGA

Acta in Arcadum Nemore Parrhasio
super Aventinum Anno 1719.

Dorindus Pastor , Syralgus Piscator .

Dor. **H**EUS Tu Piscator ! Piscator : num mare surdum
Murmure te fecit ? par est attollere vocem .

Forſitan hic dormit, ſive eſt Deus æquoris : heus Tu ;

Syr. Heus Tu qui vigilas , vigiles , vigilesque precamur

Æternum ; Deus ò Telluris , qui maris undas

Vincis , & horriſonâ propulſas littora voce .

Dor. O bone Piſcator parce ò clamoribus ; is nam

Paſtorum mos eſt ; ita nos clamare ſolemus

Lustra per , & Sylvas , atque arva ingentia, tum cum

Ad ſua palantes revocamus ovilia Tauros .

Syr. Pulchrè : nunc Taurum te compellare putabas ?

Dor. Non equidem . Verum quia ſunt tibi littora nota,

Dic

Dic ubi se pelagi tutissima colligit unda ;
 Namque lues nostris pertentat dira juvencis
 Corpora ; quæ nitro toties , & sulphure vivo
 Incassum lavi ; spes non erat amplius ulla ;
 Dixit at Eurimedon , pete falsas æquoris undas ,
 Scilicet æquoreis ter sunt mergenda sub undis ;
 Dixit ; & afflicto en ad æquora falsa juvencos
 Adduxi ; Pontum quippe inscius ipse putabam
 Alphæo similem nostro ; sed flumina Pontus
 Proh quantum superat ! vix nos aspeximus , cheu
 Hæsimus ; horret adhuc trepidum formidine pectus ,
 Forsitan & nostro tu pallida signa timoris
 Aspicias in vultu ; sed jam qua parte juvenci
 Tutius in pelagus possint descendere , monstra .
Syr. Hic locus , hic sese tutissima colligit unda .
 Sed prius , ò Dorinde , tuum cognosce Syralgum .
Dor. Tu modo Piscator , tu maximus ille Syralgus ,
 Qui reliquos dulci Pastores vincere cantu ,
 Et poteras celeri cervos prævertere cursu ?
 Tu modo Piscator , tu maximus ille Syralgus ?
 Verane Te facies ? an ludor imagine veri ?
 Vivis adhuc ?
Syr. Vivo , ni fallor : lingua locuta est ,
 Auribus accipio voces , oculisque vicissim

Aspi-

Aspicimur ; prompti dentes , certumque palatum ;
Singula , quæ pueri quondam percepimus esse
Præsentis nobis signum indubitabile vitæ .

Dor. Semper idem tua verba sonant , semperque jocosis
Seria commisces ; sed quæ fortuna quietum
Movit ; ad has artes vel quis te casus adegit ?
Nam bene si memini , si mens nec fallitur annis ,
Frugiferas decies collegit Messor aristas ,
Compressit toties maturas vinitor uvas ,
Ex quo abes à nobis , & Te Nonacria Tellus
Deflet adhuc ; quamvis extinctum fleverit olim ;

Syr. Quæ , Dorinde , tuos nunc angit iniqua juvencos
Atra lues , hæc me jam primum ad littus adegit ;
Namque Ego , nec pingues , Grex ò ditissime ! septem
Servabam capreas , totidem mors dira peremit .
Ast ego defunctis capreis cum mœstus , inopsque
Nil quo vita mihi sustentaretur haberem ,
Arcadium , sacrumque nemus , camposque relinquens
Littora , Piscator mox evasurus adivi .
Atque hîc non inopem , nec cœli munere tristem
Propter aquas duco vitam ; nam quidquid ubique
Piscator , seu Pastor agas , Deus omnibus idem est .
Sollicitat tamen una meam quandoque quietem
Cura ; inter nassas , atque inter retia , & hamos

Dum

Dum veteres artes, veteresque recordor Amicos;
 Imo age dic nobis quæso; quos Inclyta cantus
 Arcadiæ pubes, aut quas exerceat artes;
 Num valeant chari, quos ultrò affarer amici?
 Num valeat noster suprema potentia Custos?

Dor. Pastorum plerique valent, plerique canendo
 Sæpe sacras resonare docent sua carmina sylvas.
 Præcipua interea, gravioraque pondera tractat
 Sedulus, inque dies Custos dilatat ubique
 Arcadici fines Regni, expertosque colonos
 Delegat, qui jura ferant, qui mœnia condant,
 Quique peregrinis imponant nomina Terris,
 Ut sensim nostros gens quælibet induat usus,
 Atque ita Parrhasiæ surgat nova gloria Sylvæ.
 Et modo, quandoquidem convenimus ambo, Syralge,
 Cur tua, dum refluos expectant abdita pisces
 Retia, dum nostri merguntur in æquore Tauri,
 Non juvet alternis inter nos ludere Musis?

Syr. Incipe, Tuque prius Pastor Pastoria prome
 Carmina; littoreâ nos deinde sequemur avenâ.

Dor. Juppiter immensi Deus ætheris, & bona Juno;
 Numina, quæ nostris humorem inducitis agris,
 Aera purgate, atque herbas, extinctaque foetus
 Suppleat, amissamque habeant armenta salutem.

Syr.

Syr. Neptune undisoni Deus æquoris, & vaga Doris,
 Si vos ritè precamur, aquas excite profundo,
 Ut nequæ sustineant immensam retia prædam,
 Et possint nudo saltare in littore pisces.

Dor. Sylvarum mihi sæpe Deæ, Faunique sequaces
 Adsunt, & nostro capiuntur carmine, versus
 Ipse meos, carâ dum mulcet arundine sylvas,
 Pan Deus Arcadiæ nedùm laudare recusat.

Syr. Sæpe mihi Triton, raucâ dum littora conchâ
 Personat, æquoreasque trahit dulcedine Nymphas,
 Adstitit: ille meos nonnunquam audivit amores,
 Audivit quæstus, & carmina nostra probavit.

Dor. Quot poma autumnus, quot spicas parturit Æstas,
 Quot Ver delicias, quot Bruma novissima glandes ...

Syr. St' Dorinde, file; st', aspice, concutiuntur,
 Insolitoque gemunt curvati pondere funes:
 Adde manus, Dorinde, tuas, ne retia pondus
 Frangat: Io, Dorinde, ingens ad pabula Tynnus
 Venit, Io, pisces secum venere minores.
 Quam bene! munus in Arcadiâ hoc, sed nomine nostro
 Ipse feres, propriumque dicaveris Alphæsibeo.
 Interea prædam, quæ nobis restat, edamus:
 Cras repetes patriam, dulcesque videbis amicos,
 Et postquam vivum narraveris esse Syrgum,
 Debita Custodis per me dabis oscula dextræ.

T E M P L A

ECLOGA

Acta in Cancellaria Apostolica vij. Kal.

Jan. anni 1726.

Cum in Arcadum Cœtu Nativitas Domini
celebraretur.

Alpagus, Myræus.

My. **S**Ævit hyems quando, nivibus, quando, Alpage, latè
Omnis nos circum tegitur vicinia; nec fas
Ire procul, pecus aut educere; carmine saltem
Certandum; alterno certemus carmine.

Alp. Numquam

Me Miræ tibi renuentem videris; at Tu
Argumenta hodie, quæ sint tractanda moneto;
Neù tamen argumenta petas ab amore: levesque
Mitte jocos; majora canant ad magna vocati
Arcades.

My. Imo sacro, si vis, mea carmina cantu
Mixta tuis resonent; plectrum percurrere dextrâ
Tiresias poterit, qui nos adit ecce, magistrâ.
Et prope Virginei quoniam sunt tempora Partus,
Virgineum alterno celebremus carmine Partum.

G

Alp.

Alp. Viribus heu nostris tentas majora, nec ipse
 (Fabor) opus tam grande meis sim viribus ausus.
 Verū age, quandoquidē memori omnia mente tenemus,
 Virgineā de Matre canens quæ carmina quondam
 Diceret ELMIRA, Arcadicis Nympha inclyta sylvis,
 Hadriacas dum propter aquas Genitricis adiret
 Tempia Dei, Laurique Urbem de nomine, dicam.

Myr. Imo ego, nūc renuas, subjungam carmina, quæ jam
 Numinis ad cunas, Matris quæ Virginis Ædes
 Surgit in Exquiliis, non raro Amyrisca canebat.
 Incipe tu prior; Elmiræ jam carmina nobis
 Pande: Ego quæ cecinit tibi mox Amyrisca, reponam.

Alp. O superis dudum, ò nostro venerabilis Orbi
 Alma domus, primæ hospitium cui contigit uni
 In terris præbere Deo: cum sponte subivit
 Virginis intactæ gremium mirantibus astris!
 Heic illa angelicos expavit pallida vultus,
 Audiit heic primū perterrita, se super omne
 Evectam muliebre genus, Matremque futuram.
 Ancillam sese heic dixit, nostræque saluti
 Prospiciens monitis cessit, Vocique potenti.
 In te parva domus primū reptavit: adultus
 In Te virtutis Deus argumenta severæ
 Prima dedit, visusque suis præludere pænis.

Salve ò Virginei Testis domus alma Pudoris ,
 Conscia quæ miri fortunatissima facti
 Celsa Palæstinas ieras laudata per Urbes ,
 Aligerum mox tu manibus traducta beasti
 Italiæ fines , Picens & littora terræ .
 Italiæ propius Te Gens , te maxima longè
 Suspicit Europe , Europe , quæ hùc undique supplex
 Sæpe venit , magnosque tibi submittere Reges
 Prona solet . Salve ; en humili tua limina fronte
 Osculor , ah faveat lacrymis mitissima nostris
 Virgo Parens , precibusque meis tuus annuat Hospes ,
 Alma domus , semperque tui celebrentur honores .
 Hæc Elmira ; mihi quæ , dic , Amyrisca canebat .

My. Quis mihi det voces , queis ipsa æquare canendo
 Exquillii miranda queam præconia Templi ?
 Sacra Ædes , Nivibus quæ fat distingueris , & quam
 Virgo Parens visa est terris magis omnibus unam
 Prodigiiis propriam sibi velle ingentibus : Illi
 Dum tribuit toties , pestemque arcere , famemque ,
 Bellaque , & instanti Romam prohibere periculo .
 En ego Te supplex adeo , Noctisque verendæ ,
 Quà Deus in Terris voluit de Virgine nasci ,
 Tempora dum redeunt , genibus tua limina flexis
 Ingredior : Placitum sacras accedere Cunas :

Bethlemiumque in Te Præsepe Tonantis adoro :
 Heic igitur Puer ille Deus , novitate Parente
 Attonitâ rerum , superisque stupentibus ipsis
 Vagiit ? ô pignus non enarrabile Amoris !
 Quot tibi se populi vovere ! quot ampla dederunt
 Thura Sacerdotes ! tibi quot diademata Reges
 Submisere ! istas quot in omni tempore ad Aras ,
 Insignes pietate Viri lacrymasque , precesque
 Obtulerunt ! nec vana suo invenere labori
 Præmia ! scit Nerius ! scit Borromæus , & ingens
 Lojola ; & patriæ laus non moritura Thyænes .
 O mihi saltem aliquid detur si posse mereri !
 O ego quæ repetam Exquilii præconia Templi !
 Atque hæc Exquilias Amyrisca canebat ad Aras .
Alp. O Fortunatæ , natæque ad grandia Nymphæ !
 Ambæ Regali sublimes stemmate , & ambæ
 Insignes titulis ! virtutibus utraque dives ;
 Utraque plena Deo : Pietatis & utraque cultrix !
My. O Felix , ô cara Deo Terra Itala ! cunctas
 Quæ Maris , & Terræ rides secura procellas ,
 Dum Mater tibi Virgo favet , dum splendida utrinque
 Hæc tibi Tempia , duo ceu propugnacula , servant
 Illinc Hadriaci , Thyrreni hinc æquoris oras .

A R E T E S

E C L O G A

Acta Ludis Olympicis, cum Arcades illos
in honorem Joannis V. Lusitaniæ Regis
in Nemore, ac Theatro ab Eodem
ipsis donato, & erecto celebrarent.

Anno 1726.

Pan, Apollo.

Pan. **P**An Ego: Montanæ genialia numina Nymphæ,
Capripedesque Dei, studiū queis subter opacas
Sylvarum latebras, & dulces inter avenas
Sepositis curis placidæ indulgere quieti,
Hoc super unanimes mecum requiescite colle.
Hic ego, posthabito, quem fovimus ante Lyceo,
Mœnaliisque jugis, & vertice Nonacrino,
Auspiciis vos sistam hodie melioribus, atque hic
Post resides annos, post otia longa canemus.
Dicite Io Nymphæ, nova dicite carmina Fauni,
Vosque hylarem Satyri saltando inducite pompam.

Ap. Pierides mea cura; solo confidere certo
Quando datur, veterumque juvat meminisse laborum,
Muneris Authorem tanti, qui Vatibus antra,

Qui Sylvas aperit, qui pascua donat, Aretem
Carminibus celebrate sacris; Ego carmina Phœbus
Vestra sequar, Cytharæque novas in carmina vires
Adjiciam fidibus, respondebuntque Poetæ.

Dicite Io Vates, nova dicite carmina Musæ.

Pan. Area jam patuit; populo jam læta frequenti
Fervet Olympiacæ ludos imitata palestræ,
Magnanimi quæ mox laudes resonabit Aretis.
Ite alacres, vestrumque genus, vestrumque probate
Arcades ingenium, viresque intendite mentis,
Carminibus quæ positis certet modo fortiter armis.

Ap. Carminibus certandum? calamos jam profer agrestes
Pan Deus, atque aliquid dignum meditemur Arete.
Namque Athleta novus mediâ consistit arenâ,
Teque moræ impatiens vocat in certamina Phœbus.

Pan. Nil moror, & quamvis tibi quæ sub Judice Tmolo
Cessit causa, Midæque probrum, atque injuria nostri,
Nam memini, pugnam me nunc revocaret ab istâ;
Hoc tamen ingentis si gloria poscit Aretis,
Non ego cum magno renuam contendere Phœbo;
Atque iterum veniam certamen promptus ad impar.

Ap. Arma pares faciant; cytharam tu sumito nostram;
Syringim mihi trade tuam; mihi suscitât illa
Dulce olim exilium, & felicia tempora, tum cum

Pavimus Admeti per amoena vireta Juvencos.

Pan. Tradimus, & iudex fuerit sibi quisque; coronam
Adde quod & victi feret hinc sua præmia victor.

Ap. Sic erit; interea, dum Pan Heroica cantat,
Grata per has umbras servate silentia Musæ.

Pan. Vos quoque, Vos Nymphæ, & Fauni, Satyriq; filete,
Advena dum nostras Pastor, Vatesque, Deusque
Illustrat sylvas, & agrestia cantat Apollo.

Ap. Aspice; quæ surgit, nuper mihi confita Laurus;
Grande Ego surgenti describam cortice nomen,
Et crescent Lauri, crescet quoque nomen in illis,
Munificumque olim nemus omne sonabit Aretem.
Crescite noster Amor, vocales crescite lauri.

Pan. Aspice; quæ tenui properat modo lympa susurro,
Et salit ad nostros fortunatissima cantus,
Mox Tybri conjuncta, Mari se immittet aperto;
Omnis & ingentem Maris unda sonabit Aretem.
Currite, dum canimus, felices currite lymphæ.

Ap. Temporis auctor ego, mensuraque temporis ipsa
Me sine deficeret; meus & movet omnia motus,
Singula qui licet inferiora movendo resolvat;
Tardius hanc sylvam, laudesque resolvat Aretis,
Ne noceant, clarumque absument sæcula nomen.

Pan. Et mihi Terra subest, & pectore semina rerum

Clausa jacent nostro , mundique vocamur imago :
 His modo , ne pereant , arcanum sæpe vigorem
 Fontibus injiciam , famamque tuebor Aretis .
 Non intellectam spernat quæ temporis iram .

Ap. Materies , quæ vorticibus circumacta , seorsim
 Motibus alternis collecta , & pendula centro
 In medio rutilat sublime , & luce magistra
 Occlusas rerum facies aperitque , fovetque ,
 Visibus humanis concessum munus in usus ,
 Imperio subjecta meo , divisaque rursus
 Suppeditat terris , astrisque minoribus ignem .
 Hunc ego luce novâ imbutum , & virtute recenti
 Sydere demittam nostro , reliquisque jubebo
 Syderibus , res ut fortunent semper Aretis .
 Spargite propitiam vaga sydera spargite lucem .

Pan. Ast ego materiem , & subtilia femina flammæ
 Quæ collecta tenes , atque orbe moraris in uno ,
 Per magnæ venas Matris , perque ossa , per artus
 Sparsa agito , moveoque : & quidquid cursibus iisdem
 Axe vibras summo , nos centro emittimus imo .
 Utraque vis conjuncta simul , duplicique calore
 (Fertilis ut quondam , primæque in origine Tellus
 Concipiebat non vitata salubritèr herbas)
 Reddita vividior robur felicibus arvis

Grande dabit posthac, rebusque favebit Aretis.

Gignite foecundi bona germina, gignite Campi.

Ap. Quid Jove? quid Phœbo? quid Pallade majus in orbe?

Magna tamen tenues haudquaquam Numina versus

Odimus, & numeris placamur sæpe canoris.

Tu quoque Diis propior ne dedigneris, Aretes,

Carmina; carminibus grati tibi sacra quotannis

Arcades exolvent, nostrisque vocabere votis.

Pan. Carmina digna Deis, & sanctum carmina munus,

Si minus illa forent, vultu tamen ipse fereno

(Quandoquidem pelago, & Terris dominaris Aretes)

Exciperes quæcumque tibi dat munera Pastor.

Parva Deis dant sæpe homines; hominumque libenter

Accipimus parvos, quod nil egeamus honores.

Ap. Sunt mihi ter triplices, genus immortale Sorores,

Vera quibus virtus, & grandia nomina curæ.

Sæpius has omnes; nam & plus debemus Areti,

Illius ad laudes, & facta canenda vocabo.

Pangite Pierides, meritas jam pangite laudes.

Pan. Sunt mihi tres tantum fatorum lege Sorores,

Queis sævire datum, queis omnia solvere, Parcæ.

Has ego, nam magni sic vita meretur Aretis,

Tardius ut solvant præstantia fila monebo.

Ducite cunctando subtegmina, ducite Parcæ.

Ap.

Ap. Vincimur, & nostrâ poteris te cingere Lauro.

Pan. Imo Ego Te nostrâ, nam vincor, arundine cingam.

Ap. Delectat sonus iste, licet vincamur, avenæ.

Pan. Ipse licet vincas, cytharæ modulamen amamus.

Ap. Cede mihi calamos: cytharam tu semper habeto.

Pan. Cede mihi cytharam: Syringis & arbiter esto.

Ap. Rustica sint Phœbi, sint grandia carmina Panos.

Pan. Pan Herous ego, Tu pastoralis Apollo.

Ap. Virtutem juncti, nomenque canemus Aretis.

Pan. Arcadium Imperio, studioque regemus eodem.

Dicite Io Nymphæ, nova dicite carmina Fauni.

Ap. Dicite Io vates: nova dicite carmina Musæ.

Pan. Ducite cunctando subtegmina, ducite Parcæ.

Ap. Spargite propitiam vaga sydera, spargite lucem.

Pan. Gignite foecundi bona germina, gignite Campi.

Ap. Crescite vocales, vocales crescite Lauri.

Pan. Currite felices, felices currite lymphæ.

E C L O G A

Acta in Parrhasio Arcadum Nemore
ad Janiculum . Anno 1727.

Amyclas . Lycidas .

Am. **P**one pedum Lycida, positaque resume cicutas;
Dumque Ego carminibus; nam me novus incitat ardor,
Mira insueta canam: Tu carmina nostra sequaci
Excipies calamo, sonitumque ciebis agrestem.

Lyc. Ten' ego cantantem Lycidas comitabor Amycla!
Scilicet & corvis vis, ut famulentur olores?
Falleris: inverso quin istius ordine pacti,
Cantabit Lycidas, sonitumque ciebit Amyclas.

Am. Respuis? alternis cantabimus ergo: canoros
Proferet & calamos, qui nos adit ecce Megildus.
Quid Lycidas posthac, posthac quid præstet Amyclas,
Ni mea me virtus fugiat; mora nulla, patebit.
Incipe: sed posito certandum pignore; Profer.

Lyc. Ponam ego, quo solem possis avertere, lectis
Intextum paleis, raroque labore galerum:
Hetruscis nuper mihi cum venisset ab oris,
Falleret ut patriâ peregrinas arte volucres,
Tradidit hunc Argon: Venator cognitus Argon.

Am. Rusticus est Lycidas, & rustica munera ponit.

Ast

Ast ego , quem toties Urbs excipit alta Quiritum ,
 Quem toties audit , quem non spernitque canentem ,
 Pignora do me digna ; tibi tua munera reddam ,
 Si vincam , hoc saltem victus solamen habeto .

Lyc. Parcius hæc Pastor ; donec victoria pendet ,
 Neu tantum tumeas ; sed quid tam grandia verba
 Significant : quod nam depones , dicito , Pignus .

Am. Est mihi non nostris visa umquam , aut cognita sylvis ;
 Machina , quam pugnae ponam præ munere : tamque
 Cara mihi res est , ut non posuisset Amyclas ,
 Hoc nisi certamen vincendi certus iniret .
 Axe interposito regit hanc tornatile buxum ,
 Ipsaque cum libeat partes versatur in omnes .
 Multicoloratâ quin & , scriptaque papyro
 Desuper in gyrum tegitur . Qui talia norunt
 Terraqueum dixere Globum : quo scilicet omnem
 Inspectare licet longis sine cursibus Orbem .
 Illic Oceanum , Fluviosque , Urbesque notares ;
 Litoraque , tractusque maris , montesque , lacusque ,
 Terrarumque situs , & nomina quæque locorum .
 Artis opus miræ : docti mihi munus amici :
 Nam Sophus , & Vates ad lævam Tybridis undam
 Brennalius dedit hoc , usumque ostendit , & artem .

Lyc. Audieram tali ditem te munere dudum

Ad nostras rediisse casas, ac sapiis illud.

Polcere mens fuerat; tuus at me terruit iste

Fastus, & aversi duro sub cortice mores.

Nunc age, si quid mite potes, permitte videndum.

Am. Non sumus agrestes, non ut tu rere, superbi;

Munus adesse putes: hæc nostra Mapalia servant.

Nunc fero, nunc redeo.

Lyc. Jam perge, & munera profer.

Cerne; volare putes. Secedite: transit Amyclas.

Induit oh quoties sensus mens docta superbos!

Jam redit, & miram, nec parvam pondere molem

Ignеus ore, manu sustentat anhelus utraq̃ue;

Hic depone: bonum fateamur oportet Amyclam.

Am. Sat videas: ne tange manu: confringere posses,

Vel saltem fœdare: procul, procul este bubulci.

Materies oculis non hæc est debita vestris.

Lyc. Cur alibi sic raro, alibique frequentius isthæc

Pingitur, & multo variatur charta colore?

Am. Rara maris, sit densa soli tibi pagina signum.

Sed lege perque suum cognoscito singula nomen.

Lyc. Auspiciū proh quale! prius venit India nomen!

Scilicet hæc illa est tot felix India gemmis!

O fortunati quos cælum protulit illud!

Am. Si proprii tibi cura gregis, tibi cura pecūli,

Otia nec ducas , vanosque sequaris amores ,
India quod præstat , tuus & præstabit agellus .

Volve globum , gentesque alias alio orbe require .

Lyc. Obsequor : ignotum mihi nomen charta legendum
Obtulit , ignotum certe Chalifornia nomen .

Am. Verè pastor habes ! quid sit Chalifornia nescis ?

Lyc. Num magnum nescire hæc barbara Nomina crimen ?

Am. Rursus volve globum : Patriisque assuetus in oris
Degere : ne cures Italos excedere fines .

Lyc. Quam bene respondet veris hæc pagina ! cruris
Italiam Genitor sub imagine sæpe docebat
Esse , vide Tybrim ; quam parvulus ! aspice Romam ;
Fœnili minor hîc nostrisque mapalibus illa est .

Am. Sed fœnile tuum , sed nostra mapalia tantum
Hæc superat , quantum arentem vasta æquora fontem .

Lyc. Hei miser ! heu frustra Romam , Tybrimque requiro ;
Quin Latium amisi ; quo nunc abiere ? quid hoc est ?

Am. Stulte ; globum tetigisti , atque Itala terra recessit .

Lyc. Fare age , quid duplex sibi vult hæc linea ? quarum
Altera directè , obliquè secat altera mundum ?

Am. Altiùs hoc repetam . Pictum quæcumque per orbem
Signa vides , non hæc rere omnia vera : nec illa
Quà patet immenso distincta est linea cælo .

Humanum solers hîc quæ plerumque notantur ,

Pro-

Protulit ingenium: zonasque, polosque, gradusque
 Repperit, & multo divisit clymate mundum;
 Addidit & varios, quos hic distinctius orbes
 Aspicias expressos; variosque effinxit in usus.
 Namque alii loca dissita quæque, & quattuor anni
 Tempora, diversosque dies, longosque, brevesque
 Assignant, solisque moras, reditumque vicissim,
 Demonstrare solent; horum qui rectior omni
 Mundum ex parte secatur, bis in anno noctibus æquat,
 Dinumeratque dies; sed qua ratione diurnum
 Sol iter: integro qua mox iter exigat anno,
 Circulus, obliquo qui fertur tramite, signat.
 Possem ego diversi causas tibi dicere motus,
 Diversasque vias; sed pastoralis avenæ
 Hoc superat vires; nec paucis dicere pronum est.

Lyc. Grandia narraſti: ſed quæ meminiffe, fatebor,
 Vix ego ſufficiam; nec tecum pignore certo.

Am. Diſce igitur doctis non inſultare Poetis.
 Muneribus noſtris quantum tua munera cedunt,
 Cantando Lycidas tantum quoque cedit Amyclæ.
 Sed quid agis? dirimenda alterno carmine lis eſt.

Lyc. Incipiam; tremulo ſed vox male prodiſt ab ore.

Am. Nempe prius tibi fas proprias expendere vires.

Lyc. Jam rediſt autumnus, jam torrida deficit æſtas:

Bac-

Bacche racemiferis ades o redimite chorymbis .

Am. Autumnus Baccho , Cereri sed carior æstas .

Semper Apollo favet ; mihi semper Apollo colatur .

Lyc. Numen cuique suum ; melior mihi Bacchus Apollo

Sufficit ingenium , mentemque accendit , & urget .

Am. Vina tibi ; potum mihi purior unda ministret ;

Sint mea pura precor : sapiant tua carmina mustum .

Lyc. Dic mihi Dyræo de fonte quis effluat humor ?

Am. Dic mihi quid sacro potent in vertice Musæ ?

Lyc. Odissent Lymphas , biberent si vina camœnæ .

Am. Desine : jam crebræ saliunt per gramina guttæ ,

Et madefit tellus , & plurimus imminet imber .

Ne pigeat differre alias certamen in horas ,

O Lycida ; ne forte Globus nunc iste fatiscat :

Neve coloratam mihi diluat unda papyrum ,

Protinus hinc tollam , stabulique intra abdita nostri

Asportabo ; dies si læta refulserit inde ,

Carmina tunc dicemus : amant nam læta Camœnæ ;

Et nitido melius cantantur carmina cælo .

L U S A T I U S

E C L O G A

Aëta in Arcadum cœtu cum Poloniarum
& Saxoniae Princeps Fridericus Lusatii
Argiræi nomine inter Arcadiæ
Pastores acclamatus esset.

Anno 1738.

Eriphylus . Miræus .

Colle super , Veteris qui nomen ab æde Quirini
Traxit , in Exquiliis recto quâ tramite fertur ,
Dum sibi Miræus cantat sua carmina , nuper
Eriphylum vidit , seque ut cognovit uterque ,
(Nam quæ de collo pendebat fistula utrique ,
Prodidit illum isti , simul istum prodidit Illi)
Arcadiæ , Miræus ait , quis te , bone Pastor ,
Fare mihi , advexit peregrinas Tybridis oras ?
Quod nomen ? quæ causa viæ ? vocor , innuit Ille ,
Eriphylus , magnusque viæ Lusatius auctor .
O solo , tunc Alter ait , mihi nomine quondam
Note , libens ut Te recipit Miræus ! & inter
Talia , læti ambo , lacrymatur uterque vicissim .
Mox ut multa rogata simul , responsaque multa

H

Re

Re super Arcadica, sermonis denique solus
Grande fuit cæpti Lusatius argumentum.

Convenere tamen, Puer ut quæ gesserit ingens,
Ille recenseret, præluderet iste futuris.

Arcades interea venire hinc, inde frequentes,
Atque illos facta medios statuere coronâ.

Venerat Epytides; & cum Dareclide sese
Junxit Timoleon Alphæo; Aurastius illic,
Phillirius, Glaucildus item, Lampyrius; & cum
Stellidio Riviscus adest, unaque Sifimber.

Incipit Eriphylus: meritum sic poscit, & ætas.

Eriph. Trans Rhenum, atq; Alpes, fontesq; binominis Istri

Vasta jacet regio, cultis habitata colonis,
Terra Viris, armisque frequens, quam mille potentes
Saxonicâ de gente Duces tenuere per annos;
Virtutum plaudente choro, Lusatius illic
Cæsarea de Matre fatus, Puer inde Paterna
Regales inter curas adolevit in Aulâ,
Digna Patris soboles, Generis spes maxima tanti.

Cingite Pierides puerilia tempora myrto.
Virtutes, puero quæ jam plausere recenti,
Virtutes Puerum mox excepere fovendum.
Dotibus ingenii faciles conjungere mores.
Ire per ætates omnes, idiomata plura

Callere, & veterum memorare exordia rerum;
 Munificâ donare manu, miserosque levare,
 Et veram assiduis Pietatem ostendere factis,
 Has Puer, has coluit, colit has Lufatius artes.

Dicite Pastores, festivum dicite carmen.

Qui mores hominum, varias qui conspicit Urbes
 Grande rudimentum vitæ capit ille futuræ.

Sic Genitor, sic fecit Avus, Lufatius ecce
 Magnum iter aggreditur; Siculæ Syrenis ad oras
 In sua Nupturam deducens regna Sororem.

Mirantur Puerum passim Germanica Regna,
 Littus & Adriacum, miratur & Appula Tellus;
 Nunc stupet; & Pueri celebrat præconia Tybris.

Cingite Pierides puerilia tempora myrto;

Dicite festivum, Pastores, dicite carmen.

Dixerat Eriphylus; sequitur sic protinus Alter.

Mir. Tybri pater, quot clara vides præsagia! quotque
 Fausta tibi eventura tuo specularis ab antro,
 Magnanimi dum facta Patris, dum mente verendæ
 Matris honos, tibi dum Lufatius ipse recurSAT!
 Ah tibi quot lacrymæ, tibi quot suspiria præfens
 Turbabunt tempus! cum Te clarissimus olim
 Deferet, heu, Juvenis, diversosque inclytus hospes
 Inviset populos, & plurima regna beabit!

Cingite Pierides juvenilia tempora lauro.

Perge beare alios, mox cum lustraveris orbem,
 Nil jam laudis egens, tua Regna beare memento.
 Virtutes aliæ revocant Te denique, Princeps,
 Et reducem tectis expectat quæque paternis.
 Recti illic sincerus amor, Populosque regendi
 Norma tenax, casuque omni Prudentia major
 Jam tibi noscendæ; stabili quas fœdere semper
 Una reget Pietas, votorum meta tuorum.

Dicite Pastores, votivum dicite carmen.

Terra procul colitur, quæ passibus invia vulgi,
 Inclyta ubi solio stat Gloria nixa potenti.
 Sola illuc virtus, Labor, & Constantia ducunt.
 Illic Heroes genus acre ad grandia Natum,
 Splendida perpetuæ traducunt tempora vitæ.
 Huc Princeps, Tibi Patre viam monstrante, Juventus
 Dum viget, advenies; meritisque insignis, & ora
 Fulgidus, æterno felix in Monte sedebis.

Cingite Pierides juvenilia tempora lauro;

Dicite votivum, Pastores, dicite carmen.

Talibus inter se certabant versibus ambo;
 Finierant nec dum: cum se Lusatius effert;
 Veraque ut alloquio fecit præconia miti:
 Eloquio sic vera gravi præfagia fecit.

ECLOGA

Acta in Arcadum Cœtu ad Faniculum

Anno 1739.

CORAM LUSATIO ARGIRÆO P. A.

ACCLAMATO.

Diphylus, Diocles.

Diph. **F**luminea, Diocles, pariter decedere Ripa
Cogimur; assiduus creber tonat ignibus æter,
Ruricolisque metum intentat, campisque ruinam;
Dum nos à Fluvio teneros cum Matribus agnos
Conamur revocare, tuos Tu collige tauros,
Vicinumque unà gressum tendamus ad antrum.

Diocl. Diphyle, quando jubes, tibi nos paremus, & ecce
Colligimus tauros, sparfos dum colligis agnos.
Interea tuto dum nos degemus in antro,
Quando tibi faciles veniunt ad carmina Musæ,
Carminibus poteris nostrum lenire dolorem.
Namque fatebor enim, mea dum me Cloris amabat,
Omnia risus erant; postquam nos illa reliquit;
Omnia sunt lacrymæ, & nobis sunt omnia luctus.
Prome igitur calamos, & si fulgentis Amyntæ,
Aut Corydonis habes, nostræque Amaryllidis ignes.

Carminibus percurrere tuis ; Quæ fistula nostro
Dependet collo , Nisæ memorabit amores .

Diph. Num Diocles nostris semper dicendus avenis ,
Seu puer Idaliæ Veneris , seu casus Amyntæ ?
Phillidis aut lacrymæ , ut Pholoes suspiria blandæ ?
Vel quæ subtremulis Hyale Tibi plaudat ocellis ?
Vel quæ discinctis ludat Galatea Capillis ?

Diocl. Numquid amare vetes ? At quis non cedit amori ?
Piscis , Avis , Pecudes , quin venti , flumina , plantæ
Omnia semper amant ; vis & si vera fateri ,
Nos etiam primis & amare docemur ab antiis ,
Atque aliquid semper pueri , Juvenisque , Senesque ,
Seu sit amor , seu sit res instas amoris , amamus .

Diph. Quis neget ? Insani flammæ prohibentur amoris ;
Non prohibetur amor . Sed jam successimus antro .
Nos canere aggredimur ; Diocles tu deinde sequeris .
Carminibus nostris hodie cum Tymbride Judex
Polycares fuerit ; Judex nempe aptus uterque .
Utque scias quid amem , nam cogitur omnis amare ,
Primum ego vicini repetam præconia montis ;
Non minimus mons ille meos est inter amores .

Quis mihi clamosas habitare suadeat Urbes ,
Si mihi Monte datur placidè latitare sub illo ?
Non illum strepitus , non illum jurgia vulgi ,

Non

Non aulæ , non damna Fori , non prælia turbant .

Fons illic purus : purissimus aeris haustus ;

Astraque ibi propius, propiusq; videmus Olympum.

Diocl. Quis mihi Terrarum peragrarare suadeat Orbem ,

Quñ quidquid dare Terra potest, hæc Ripa ministret?

Hinc Mare conspiciamus , colles hinc , inde videmus

Littoreasque unà , positasque in Collibus Urbes .

Hic Segetes , hic herba viret , semperque renatis

Terra ferax pomis , & vitibus omnis abundat .

Diph. Dum redit Autumnus gregibus pascentibus , ipse

Clam virides subeo frutices , tacitusque resido ,

Atque ibi pennigeræ seu retia tendere genti ,

Seu soleo incautas visco retinere volucres .

Quis mihi nunc aliud velit huic præponere Tempus?

Innocuas inter , vel quæ mage grata voluptas ?

Diocl. Veris ad adventum , vitulis per prata relictis ,

Fluminis accedo , sedeoque acclinis ad undas ,

Atque ibi seu pisces juvat hamo fallere adunco ,

Retibus aut pecori bellum intentare natanti .

Audeat anne aliquis quidquam præponere Veri ?

Numne meis quidquam magis est optabile curis ?

Diph. Brumalis cum sævit hyems , Ego vestibus utor

Villosis , circumque mapalia nostra frequento ;

Illic dum solitæ indulget pecus omne quieti ,

Solliciti vigilantque canes, plaudente Theatro

Ad sonitum lætæ pedibus saltamus avenæ.

O plausus! O magnorum bona munera Divum!

Diocl. Torrida cum venit malè grata caloribus æstas,
Nudi humeros, nudique pedes, & pectora nudi,
Dú Cererem, & Bacchum per carmina festa vocamus,
Mollibus in pratis aut saltu, aut corpora lucta
Exercere labor; post illos grata labores
Parta quies; ò grata quies! ò tempora læta!

Diph. Dulcia prætuleris dulci quæ fercula melli?
Quid cera utilius? noctis fugat illa tenebras,
Splendet & ad tumulos, & sacras splendet ad aras.
Munus utrumque tamen, nobis Apis una ministrat,
Et bona tot nobis, nobis tot commoda præstat.
O vel in exiguis summi ars celebranda Magistri!

Diocl. Utilius Bombyce nihil fortasse repertum;
Nascitur, & moritur, trahit & per mille labores
Ille dies, nitidumque vomit de pectore filum;
Unde puellaris crevit formæ decus; unde
Indumenta sibi contexunt splendida Cives.
Usibus ò nostris naturæ munera, & artis!

Diph. Fama canit, quod nostra iterum Lufæjus arva,
Regalique velit nemus hoc dignarier ore;
Si veniat, lætis Pastorem vocibus ultrò

Excipere est animus: Mox illi carmina dicam;
 Carmina cum dicam, sumas, addam, Inclite Pastor
 Carmina, & hæc nostri tibi pignus amoris habeto.

Diocl. Venerit in nostros si mox Lusatius agros:

Ipse legam violas, & candida lilia rubris
 Mixta Rosis, quercusque simul, laurique, virentes
 Attexam frondes, occurrensque ocyus illi,
 Euge, & Io ingeminans, hanc Optime Pastor, honoris,
 Hanc, dicam, obsequii tibi pignus habeto coronam.

Diph. Desine plura, puer, motæ, filuere procellæ,

Clarius & summo procedit vesper Olympo.

Jam stabulum repetas; sed non sine munere (namq; has
 Do tibi fiscellas) victor, seu seu victus abibis.

Symbolicis, per te cingat sua tempora fertis:

Per nos carminibus sese Lusatius ornet;

Ripa tibi placeat, placeat Ver, piscis, & æstas,

Et Bombycis opus; nobis Autumnus, hyemsque,

Et volucres, & collis, Apumque examina. Manes

Quisque suos patimur, trahit & sua quemque voluptas.

E C L O G A

Acta in Arcadum Parrhasio nemore
ad Janiculum. Anno 1746.

Polymedon, Myraus.

Pol. **S** Cilicet Orator deerit ; quid profuit ergo
Cogere Pastores, Civesque vocare sub umbras
Parrhasii Nemoris ? Num non , mitissime Custos ,
Juventus quisquam , qui de gravioribus , aut qui
De levibus saltem loqueretur ; quique peritus
Vel mores hominum , vel rerum noscere causas ,
Nil longo sermone licet fortasse daturus ,
Mulceret nostras mellitis vocibus aures ?

My. Falleris : ex illa facerent qui verba Cathedrâ
Inventi plures , nec jam de plebe , sed inter
Arcadiæ Proceres . Inopem me copia fecit .
Hæsimus ancipites primum ; mox dicere quando
Iste petit ; petit Ille ; unusque accedit , & alter ,
Consilium sanum mihi visum accersere nullum .

Pol. Nec Probo, nec damno; per Te Tibi consule. Factum
Culpabunt alii ; Sanctosque evertere mores
Jurabunt hoc esse ; rei novitate sed acti
Laudabunt alii .

My.

My. Satis hoc . Te crede Beatum ,

Quidquid agis si forte Hominum pars tertia laudet .

Pol. Mitto Ea ; nunc quando fas est sine Lege Poetis

Hac cecinisse die : Tū primus in ordine Partes

Sumito Custodis ; Querulis à Vocibus omnis

Cessabit Pastor , si Te forte audiet , & si

Grande pares aliquid Latiis donasse Camænis .

My. Haud equidem faciam . Versus proferre Latinos

Crede mihi res plena metūs , res plena pericli ;

Scilicet in Partes Pastorum Turba frequenter

Scinditur . Unius numeros amat Ille Catulli ;

Contemnit reliquos ; est docti Carmina Flacci

Qui tantum cupiat ; Carum probat iste . Quid inde ?

Damnabunt plerique vetus quidquid sapit ævum ;

Teque Albo expungent Phœbi ; Vatemque pusillum , &

Putidulum dicent , ac rancida verba sonantem .

Pol. Hoc Hominum mores , hoc fert Natura ; nec omnia

Omnibus arrident pariter semper ; sua quemq ; voluptas

Quippe trahit ; Placeatque istis , quod displicet illis .

My. Vera mones .

Pol. Num me dicturum falsa putabas ?

My. Linque jocos , tractanda mihi nunc seria res est .

Vosque ego ; Vos , hujus qui vel sub tegmine Cedri ,

Inter & has lauros , post & Carecta latentes

Ex-

Excipitis plenis sæpe omnia nostra cachinnis;
 Vel taciti inter vos, liventique ore sedetis
 Impleturi olim Critico sermone tabernas;
 Vos ego compello; Cur non felicibus orsi.
 Auspiciis; prælo digna, & digna auribus orbi
 Traditis Ingenii monimenta perennia vestri?
 Surgite; suggestum quid non ascenditis illum?
 Jamdudum auscultamus; erit nî fallimur, omni
 Labe carens vestro quodcumque exhibit ab ore.
 Vecordes Animæ! Quæ scitis, scribite; Mox &
 Censuram subeant, si stent; tunc vestra licebit
 Promere Judicia; atque alienæ haud parcere Famæ.

Pol. Nimirum facile est audita Poemata dente
 Carpere mordaci; sed rectè scribere, multum
 Res est difficilis; res plena labore.

My. Sileto.

Nonne vides? surgit facturus verba Feralces.

Pol. Grande quid ausurum credas; namque igneus olli
 Fulgor in ore; micant oculi; comptosque capillos
 Enthea vis agitat.

My. Sileas quandoque!

Pol. Silemus.

DE JOANNE FRANCISCO ALBANI

INTER ARCADES ACCL. ALCINDIO ELIDEO

ANNO ÆTATIS SUÆ XXVII,

CARDINALI CREATO

Anno 1747.

A L C I N D I U S

ECLOGA

Corydon, Melibæus.

Cor. **U**Nde novo Melibæe Nemus clamore resultat?
Pastorum quò Turba ruit? Nû Tybridis undas
Advenit fortasse redux Artinus ab Istro?
Dic age: num talamo socianda Elvira Lisendro
Concurfantque omnes Lætæ ad spectacula pompæ?

Mel. Haud equidem Corydon; gelido nec noster ab Istro
Artinus rediit; neque adhuc socianda Lisendro
Heroum soboli, Heroum de stirpe Virago.
Lætitiæ tamen est, aut par aut major origo;
Nam viridi quamvis florens ætate, Lisendri
Magnanimus Frater, magnæ spes Inclita Romæ,
Arcadiæque decus sublime, Alcindius, ante
Bisdenos ultra quam septem expleverit annos

Di-

Distinxit crines distinxit Murice vestes .

Cor. Silicet Hic Ille est de quo tam multa Miræus
(Si memini ,) à teneris illum qui noverat annis ,
Pastorum plaudente choro narrare solebat ;
Cujus & eximias Dotes , (nam quæque notavi)
Et retuli Archæo , nunc & mecum Ipse revolve .

Mel. Iste quidem est , Juveni Juvenes assurgite tanto .

Cor. Vosque Senes meritæ laudes celebrate Juventæ .

Mel. En Juvenis claro genitus de Sanguine Divum ,
Quem præeat Virtus , quem mox fortuna sequatur ,
O Corydon , sacro qui jam circumdatus Ostro
Prævertat meritis , prævertat honoribus annos .
Plaudite Io Juvenes , festivum dicite carmen .

Cor. Si numeres annos , Juvenem Melybæe putabis ;
Si spectes Animum , si natam ad grandia mentem ,
Si mores Probitate graves , Pietate verendos ,
Dixeris esse senem , Juvenem quem forte putabas .
Carmen Io geminate Senes , plausumque ciete .

Mel. Ut Rosa cara magis , Veris quæ prævenit horas ,
Et viridi in Prato non expectata renidet ,
Sic magis effulgent , magis & cuicumque decori ,
Ætatis dum ver , qui delibantur honores .
Plaudite Io Juvenes , festivum dicite Carmen .

Cor. Gravior ut fructus , qui non sua tem pora servans

Ante diem patula Maturus ab arbore pendet ;
 Sic magis arridet , magis & formosa videtur ,
 Quæ redolet Senium Juvenili in Corpore Virtus .
 Carmen Io geminate Senes , plausumque ciete .

Mel. Vitis in aprico quæ confita Colle , virescit ,
 Vix & adulta suas profert cum frondibus uvas ;
 Scilicet Hic Juvenis , decorat quem sanguis , & ætas ,
 Debita Virtuti jam dudum ad præmia venit .
 Plaudite Io Juvenes , festivum dicite carmen .

Cor. Planta repertriei , quæ jam dilecta Minervæ
 Dat senio confecta suos uberrima fructus .
 Sic erit ; extremi Tempus cum venerit Ævi ,
 Viribus Hic olim felix , & mente vigebit .
 Carmen Io geminate Senes , plausumque ciete .

Mel. Quis Juveni decor ? Ingenux quæ Gratia Frontis ?
 Quæ Vis Eloquii ? Gravitas quæ mixta lepore ?
 Quam docile Ingenium ? Quid quod Prudentia totum
 Occupat , & præcox tenet experientia rerum ?
 Plaudite Io Juvenes festivum dicite carmen .

Cor. Quis neget esse senem ? cui tot Documenta , tot artes
 Curriculo patuere brevi ? cui quidquid in orbe
 Sit gestum haud lateat ? cui summa peritia legum ?
 Cui Decreta Dei , cui Mundi Arcana reclusa ?
 Carmen Io geminate Senes , plausumque ciete .

Mel.

Mel. O' Decus Arcadiæ ! spes ò non irrita Romæ !

Hujus laus ævi ! Picenæ Gloria Gentis !

Italiæ ò splendor ! qui sydere clarus Avito

Illustras propriis , totum Virtutibus Orbem .

Plaudite Io Juvenes , festivum dicite carmen .

Cor. Colles , Albani Colles ! quam splendida vobis

Lux olim accedet , meritis cum dives opimis

Altiùs extollat sese Hic , Magnumque senescens

Alnanum referat , summosque imitetur honores !

Carmen Io geminate Senes , plausumque ciete .

Mel. Carmen Io: date Thura focus, date munera Templis ;

Tuque mihi semper merito celebrabere cantu ,

O Juvenum decus Alcindi ; cui fausta quotannis

Unanimi recinant Pastores omina plausu .

Plaudite Io Juvenes , festivum dicite carmen .

Cor. Si Cælum mea Vota audit ; Virtutibus Heros

Addat virtutes , & honoribus addat honores .

Vosque ò Pastores , vos Illi Tempora longæ

Læta Juventutis , validamque orate senectam .

Carmen Io geminate senes , plausumque ciete .

Mel. Dicite Io Carmen, Carmen Juvenesque, Senesque.

Cor. Plaudite Io ; plausum Juvenesque , Senesque ciete .

E C L O G A

A R G U M E N T U M

Ludos Olympicos in honorem Illustrum Arcadum Defunctorum celebrantes Arcades anno 1753. substituerant inter ceteros Luctæ Metamorphoseon quandam speciem. Placuit Authori paucorum in hac Ecloga ingenium, & virtutes exprimere, inter quos vel similitates aliquot, vel nobilis quædam æmulatio intercesserat; Quod eorum perceptis Nominibus litterati Viri facile intelligent.

Tityrus, Melibæus.

Tit. **E**N adsum, Melybœe; tuas ego denique vires
Experiar; discinge humeros, præcinge capillos,
Atque ambo in mediam jam descendamus arenam.

Mel. Quid verfas animo? quæ somnia Tityre fingis?

Non Circum heic video: nulla heic apparet Arena.

Tit. Luctandum nonne est? mihi sic narravit Jolas.

Mel. Erroris quæ causa, patet. Luctaminis illum

Decepit nomen. Luctandum, Tityre: sed non

Viribus: ingenio certandum est Tityre nobis.

Tit. Falleris, aut fallis tu nos, Melybæe: ferocem

I

Non.

Nonne vides Erylum, dura in certamina magnum
 Qui vocat Euganium? nutuque, & voce laceffit?
Mel. Euganium, atq; Erylum! pulchre. Videt iste sepultos
 Post tot Olympiadas, ineant qui prælia, vates.

Tit. Ecce ruunt ambo: dederunt jam classica signum.

Alter in alterius jam tendit brachia collum:

Jam pede pes arte urgetur: jam fessus uterque

Abstinet, ut renovet majori hinc impete pugnam.

Ecce iterum: mihi jam sed nemo apparet, & unâ

In tenues Luctator uterque evanuit auras.

Ast age: nam penitus non illi abiire; canorum

Transiit in Cycnum Euganius: pennasque superbæ

Assumens Aquilæ audaci super astra volatu

Sese Erylus tollit, terras & despicit imas.

Mel. Falsa videt, sed vera canit. Quid vivida vatum

Ingenia? Humanum quid non sibi vindicet Oestrum?

Tit. Aspice. Qua nostri surgunt sacraria Panos,

Altera pugna subit. Stimulis agitatus amaris

Ecce Lycon, magnisque animis, magnisque lacertis

Confusus, toto circum plaudente Theatro

Dimicat, atque Opycum prostertere nititur. Ille

Viribus opponit vires: torvoque Lyconem

Devorat intuitu; vultu sed & iste minaci

Irruit, inque Opycum sopitas suscitât iras.

Fes-

Fessus uterque tamen, tamen & luctatur uterque
 Nec victor nec victus adhuc. Verum, aspice, Quercū
 Numne vides illam, quæ de tellure repente
 Sponte sua nata est, & tempore crevit eodem?
 Certe Opycus fuit illa. Lycon sed & ecce sonantem
 Vertitur in Boream. Ventus furit undique: frondes
 Excudit interdum; quin sæpe tremiscere ramos
 Cogit; at incassum convellere funditūs amplam
 Conatur Quercum. Quercum stridentibus alis
 Impetit hanc illam; crebris sonat ictibus aer:
 Prata, amnesque pavent; Quercusque immota resistit.
Mel. Certe ego nil video; sed si tot ficta loquentem
 Audiat ulterius Melybœus: forsan & ipse
 Quæ nunquam vidi, mæm vidisse putabo.
Tit. Desere, Pastor, oves: rerum facies inopina
 Nos aliò abducit. Mars est in litore; novi
 Fulmineumque ensē, Galeæque insigne decoræ.
 Salve Bellipontes, salve. Tibi maximus ecce
 Prodit in occursum Neptunus, & inter ovantum
 Agmina Nereidum, dum plausibus insonat æquor,
 Concutit indomito terrasque, undasque tridente.
 At, mea, nunc video, me fallit opinio; menti
 Nunc sensus, Melibœe redit. Non Mars mihi visus,
 Non mihi Neptunus. Virtus aliena refulsit

Tam clare , ut Divum credi potuisset imago .

Hyppodus est , fuerat qui jam Neptunus , & illum ,
Qui Mars nuper erat , nunc esse videmus Eralgum .

Scilicet Egæis dominabitur Hyppodus undis ,

Implebitque suis Neptuni regna trophæis ,

Albentis dum signa Crucis seu per mare magnum

Stans celsa in puppi , folio seu clarus ab alto

Aurotam contra , & septemplicis ostia Nili

Victrici immittet tremefacta per æquora classe .

Alter at Europa , Libyæque , Asiaque triumphos

Victor agens , meritâ , fidei simul , Imperiique

Et decus , & columnen , cinget sua tempora lauro .

Mel. Nec tibi Neptunus, nec Mars tibi visus. Eralgus ,

Hyppodus , & quæcumque tuo de pectore promissis ,

Omnia , crede mihi , sunt somnia . Digere Pastor ,

Digere , quæ stomacho male sunt concocta voraci ,

Et solas circum pecudes , solasque capellas ,

Et rivum , & frutices , & ovilia sola videbis .

Tit. Vera mones : sed talis erat dum viveret , ingens

Euganius , tantusque Eryli fuit ardor , & æstrum ,

Ut Cycni , atque Aquilæ male non convenerit illis

Et forma , & nomen . Quod si per prata Lyconem

Contra stare Opycum inspexi , mox visus uterque

Et Boreæ , & Quercus naturam sumere , certe

Amborum id mores, viresque, & territa nunquam
 Denotat ingenia. Æquoreas sed si Hyppodus undas:
 Litora si fama, & meritis implevit Eralgus:
 Jure potest Numen Maris alti dicier ille:
 Dicier armorum, bellorumque Arbiter iste.

Mel. Tityre: quidnam est hoc? tibi Tityre, gratulor: euge!
 Pastor io! tibi cedit Hylas, tibi cedit Amyntas:
 Ut bene tutaris causam! tibi Bacchus acutum
 Sufficit ingenium. Tua sic deliria velas,
 Ut vitia invertens virtutum nomine dones.

Tit. Cedimus hæc ultro tibi nos, Melibœe: sed unum hoc
 Scito; licet nostrum neuter pugnaverit, ipse
 Victor ero; nomenque tuum sine honore relinquent
 Arcades: at nostrum repetent quandoque per agros:
 Fors & Phœbæa cingent mihi tempora fronde.

DE HENRICO HENRIQUEZ

INTER ARCADES ACCLAMATOS

ANTHO CEPHISIO

Cardinali Creato . Anno 1753.

A N T H U S

ECLOGA

Nevillus, Corydon.

(portas)

Nev. **Q**uo properas, Corydon, quid læti ex Urbe re-*Cor.* **Q**omnia læta; nihil non ridet in Urbe, Neville.*Nev.* Civibus invideo; quin & tibi gratulor, urbem

Cui licet interdum, lætosque revifere Cives.

Verum age, lætitiæ nova quæ modo causa referto.

Cor. Venit ab occiduo, nisi falsa loquuntur, Ibero

Nescio quis Princeps claro quem sanguine dicunt

Prognatum, veræque canunt Virtutis Alumnum.

Hunc summos inter Proceres adscivit, & Illi

Purpureas Eganus vestes, rubrumque Galerum

Detulit, eximii, ceu fertur, pignus honoris:

Plausibus atque ideo sonat Urbs quaqua patet omnis;

Præcipue Vates Egani super æthera nomen

Tollere conantur, quod tempora cinxerit Ostro,

Tanti, humerosq; Viri; namque hunc, nec inaniter ipsi

Va-

Vatibus annumerant, carumque fuisse Camœnis,
 Et Phæbo affirmant, latiumque per omne vagari
 Quandoque assuetum, dulcesque effundere versus.

Nev. Nota mihi quædam; pluresque ex Urbe reverbos
 Illius audiui, sed raptim, attingere laudes.

At mihi dic queso, Corydon, num forte, Paterni
 Agnomen Generis, nomenque innotuit ipsum?

Cor. Ni fallor, Gentis mihi nam fama excidit omnis,
 Anthus erat nomen, Nomen, quod sæpe, recordor;
 Undique Pastores repetebant, undique Vates.

Nev. Anthus erat nomen? proh quantum pectus, & aures
 Exhilatas mihi Tu! repetas mihi nomen amabo,
 O Pastor, nostris nomen venerabile sylvis
 Hoc erat, hoc fuerit, Corydon; hic scilicet Anthus
 Egeria quondam genitus, genitusque Symandro,
 Non levis Arcadiæ fuerunt qui gloria nostræ.
 O rerum, mundique vices! hic scilicet Anthus
 Tyrfindi Frater, Lachesis, quem averfa Poetis
 Abstulit ætutum, fatoque involuit acerbo.

Cor. At si Tyrfindo crudelia Numina Parcæ,
 Si non Egeriæ, non ignovere Symandro,
 Pastorem hunc saltem, saltem hunc Heroa per annos
 Incolumem plures ne tollant; quamque negarunt
 Ætatem Fratri, vitamque Parentibus, Antho

Mille bonis auctam magno cum fœnore reddant.

Nev. Et merito ; quis enim facta immortalia possit
Præsidis enumerare sacri ? cum jura per Umbros ;
Picenosque daret ? cum semper ubique Camerti
Prospiceret populo , summique ad grandia natus
Assertor pacis , libertatisque sequester ,
Curaret mandata Patris ? cum denique Reges
Virtute insignes , lata & ditione potentes
Flecteret eloquio , pietate urgeret , & aureis
Moribus alliceret , probitatis grande daturus
Gentibus exemplar , majestatemque verendam
Romanæ Sedis , Fideique arcana latinæ
Trans Mare ; trans Alpes terris tuiturus Iberis ?

Cor. Mira quidem loqueris ; quæque olim dicere plena
Fas erit Arcadica circum plaudente Corona.
Quis pudor interea , tibi sic quod inutilis isthæc ,
Quæ tam dulce sonat , dependet fistula collo !
Cur non ingenium , cur non facta inclyta , & Anthi
Alternò meritas dicemus carmine laudes ?

Nev. Mitte jocos, Corydon, nō nostrum est tanta referre.
Cogitat incassum lituos tentare , Tubasque ,
Qui tantum exiles sœvit tractare Cicutas.
Crede mihi Pastor , nostris non indiget Anthus
Versibus ; & verax cum non sit subdita Virtus

Casibus humanis , mortis fera spicula vitat ,
Solaque de invidia , de tempore sola triumphat .

IN NUPTIIS CAROLI MARCHIONIS
VALENTI GONZAGA

E T

BEATRICIS, E MARCHIONIBUS
BENTIVOLIS DE ARAGONIA

Anno 1754.

Myræus ; Ligon .

Myr. **S**Iste Ligon. En Roma. Pii de nomine Porta hæc
Si nescis, Pia dicta. Vides quæ semita summi
Principis ad Sedem directo tramite ducat ?

Lig. Et video, & stupeo; sed fare Myræe, quid isthæc
Candida, quæ primum sese venientibus offert
Dextrorsum Moles, quam Rus genialibus ambit
Dives deliciis? Nil hæc nisi spirat amœnum;
Meque illam studium tenet, incenditque videndi.

Myr. En patet: ingrediare licet; nitida omnia certe
Aspicias illuc; Domini sic nempe decebat
Et genium, & mores; quod & ipse fatebere, magni
Si venit vestras Fidalbi nomen ad aures.

Lig. Fidalbi notum cui non sit nomen? ubique

Per-

Personat, & summo semper celebratur honore.

Atque ego quas laudes, quæ non præconia nuper

Audivi! cum Ferri Urbem de nomine dictam

Iugressus Fidalbi illinc, atque inde Adimanti

Mirarer Dotes, & Nomina clara sonare.

Egregium propriis Juvenem virtutibus illic

Fulgentem, & Patruï aspexi fulgoribus auctum,

Inclyta cui Conjux Patruo curante parata est.

Myr. Fare age; care Ligon: Adimantum noscīs? & illum

Vidisti nuper? Nos olim & vidimus; Ipsi

Forfitan & nostræ non displicuere Camœnæ,

Ipfius ut certè nobis placuere Camœnæ.

Quantum ego nunc illum post sex, nisi fallimur, annos

Alloquio cuperem dulci per prata, per altas

Sylvarum umbras, affari, atque audire canentem!

Ut lætor, quod grata illi, quod prospera quæque

Obveniunt, talis quod denique contigit Uxor!

Imo age, quando licet, nec nos quisnam audit; ad istud

Marmorei labrum fontis, propè murmur aquarum,

Conjugio super hoc, quo Roma, atque ipsa superbit

Italia alternis, renuas nisi forte, canamus.

Incipiam, tacita tu deinde sequaris avena.

Carmen amant Vates; cantemus carmine Vatem.

Scilicet Arcadiæ, Phœboque Adimantus, & ipsis

Dilectus Musis ; Musisque faventibus olim ,
 Nam memini , Musis & Apolline digna canebat .
 Plaudite festivo , Pastores , plaudite cantu .

Lig. Florea formosis sunt debita ferta puellis ;
 Florea formosæ donemus ferta Puellæ .
 Hoc Clytie sibi poscit opus , sibi poscit honorem
 Inter formosas formosior Ipsa puellas .
 Carpite purpureos , o Nymphæ , carpite flores .

Myr. Lætus in Eridanum solitoque audacior infert
 Mincius argutis stipatus Oloribus undas ,
 Dumque suum meritis Adimantum laudibus effert ,
 Audet & ingentes Patruī superaddere laudes .
 Plaudite festivo , Pastores , plaudite cantu .

Lig. Heliadum lacrymas , Fratrisque miserrima fata
 Negligit Eridanus ; Clytiesque superbus honore ,
 Dum repetit clarum per prata virentia nomen ,
 Rumpit in Adriacum solito violentius Æquor .
 Carpite purpureos , o Nymphæ , carpite flores .

Myr. Quis Patruī laudes , quis grandia dicere possit
 Facta , pererrato quibus Ille innotuit Orbi ,
 Virtutis dum certa suæ documenta Sicano
 Hinc Populo , hinc Belgis , Terrisque reliquit Iberis ?
 Plaudite festivo , Pastores , plaudite cantu .

Lig. Quis Clyties numerabit Avos ? Tu Felsina testis ,

Quæ

Quæ nosti Dominos ; Testis tu Belga , potenti
 Qui tantum Eloquio debes ; & vos quoque testes
 Arcades , Entellum mirati sæpe canentem .

Carpite purpureos , o Nymphæ , carpite flores .

Myr. Esto : sit immenso Fidalbus clarus in Orbe ;

Nulli Roma tamen tibi quam perspectior ; ipsa

Mentis inhæsaustæ vires , & pectoris ingens

Robur , & Ingenium sublime experta probasti .

Plaudite festivo , Pastores , plaudite cantu .

Lig. Esto : sit Heroum prognata e stipite Virgo ,

Splendeat & titulis , famamque ostendet Avorum .

Virtutes tamen illa suas , moresque pudicos

Dum profert , titulos , & famam vincit Avorum .

Carpite purpureos , o Nymphæ , carpite flores .

Myr. Hymen , o Hymenæe veni ; tædasque jugales

Excute ; tuque adsis Amor , & tu Mater Amoris ;

Progeniem Superis dilectam augete , Nepotesque

Exurgant , Patruï qui spes , & vota secudent .

Plaudite festivo , Pastores plaudite cantu .

Lig. Hymen , o Hymenæe veni . Tu pronuba Juno ;

Annue tu Lucina , & partus cura futuri

Sit vobis : veniant pueri , veniantque puellæ ,

Et Patrem referant pueri , Matremque puellæ .

Carpite purpureos , o Nymphæ , carpite flores .

Myr.

Myr. Jam fileas . Gressum Fidalbus ab ædibus ecce
 Protulit ; atque illi virtute , & pluribus ingens
 Cassander meritis Adimanti Frater adhæret .
 Tempus abire , Ligon . Alter circumdatus Ostro ,
 Atque alter Violis , nimio splendore coruscant ,
 Atque hebetant nostros radianti lumine visus .

A P O T H E O S I S

B E A T I G R E G O R I I C A R D I N A L I S
 B A R B A D I C I

E C L O G A

Acta in Nemore Parrhasio ad Janiculum

Anno 1761.

Filillus . Myræus .

Myr. **A** Udistin , Filille ? Fores crepuere Teatri ,
 Audistin ? jam inflat Pastor non unus avenas ;
 Et Barbadicum resonat Nemus omne ; canendus
 Hic siquidem superum Fastis novus additus Heros .

Fil. Ergo age , dum vacat , alternis Myræe canemus .

Myr. Falleris ingenio si credis Amice priori
 Me Juvenum resonas posse exæquare cicutas .
 Confectus senio , curisque agitated amaris
 Penè odi Musas , penè odi & carmina ; tanti

Si

Si tamen Herois mea poscit carmina virtus ,
Haud renuam vires animi tentare senilis .

Incipe Tu ; nos te ; qua possumus , arte sequemur .

Fil. Magna quidem merces Virtuti debita , si Te
Viventem laudent , si nec reprehendere possint .

Ac tua per populos vulgetur fama remotos ;
Hanc famam obtinuit noster dum viveret Heros .

Myr. Gloria sed major , Tua si post funera crescat
Fama , nec illa loco sit clausa , aut tempore , totum
Sed tua perpetuo celebrentur facta per Orbem .
Crevit ab interitu Herois sic gloria nostri .

Fil. Munificum sensere Boni , sensere Parentem
Officiis quicumque Illum vix nomine noti
Demeruerere suis ; laus magna rependere grates .

Myr. Magna quidem laus hæc , sed certè gloria major ,
Maxima sed virtus , sibi quos dignosceret hostes ,
Assiduis cumulare bonis , & amare nocentes .

Fil. Nobile quod Flumen ? quæ tanta doloris imago ?
Novi equidem : mæsti gens hæc est accola Brembi
Tam vigilem sibi quæ Pastorem plorat ademptum .

Myr. At qua Medoacus veteres Antenoris arces
Affluit , ingenti subsultant omnia plausu ,
Quod talis Pastor , quod talis contigit Heros .

Fil. Discendi Juvenes quicumque ardetis amore

Huc agite : Iste aperit vobis nova nempe Lycæa ;
Unde queat fructus studiorum haurire Juventus .

Myr. Læta Juventa veni ; tantoque assurge Magistro ,
Namque Ostro Ille idem insignis , sacraque Thiara ;
Præceptoris onus non dedignatur obire .

Fil. Vivus adhuc , res mira ! ægris donare salutem ,
Quin & defunctos revocare ad munera vitæ ,
Fas illi fuerat , rupeſque inhibere cadentes .

Myr. Extincti ad tumulum reticet genus omne malorū :
Extincti ad nomen graviora pericula cessant :
Extincti ad vestes perdunt incendia vires .

Fil. Quid referam afflatus præſenti ut Numine mentem
De rebus potuit prædicere vera futuris !

My. Quid referam occultos Hominū ut cognoscere ſenſus
Illi conceſſum , & cordis penetrare recessus ?

Fil. Ut ros , in teneras qui ſenſim decidit herbas ,
Leniter optato foecundat gramine campos ,
Mitis ita , nulli dum parcit ubique labori ,
Securo dilecta gregi dat pabula Paſtor .

Myr. Sol veluti radiis , illuſtrat & arva calore
Ditare hand ceſſat ; qua ſe fert cumque feraci
Inſtruit exemplo , Cœlique accendit amore ,
Dum ſibi commiſſos vir & iſte perambulat agros .

Deſine jam ; vires abeunt , mihi deſicit & vox .

Vos

Vos qui nos circum Arcadica de gente sedetis,
 Virtutes reliquas, reliqua & portenta, quibusque
 Nunc finat officiis Supremus in Orbe Sacerdos
 Nostrum Heroa coli, quasque illi indixerit Aras,
 Dicite Pastores. Non omnia possumus omnes.

I B L I N D U S

E C L O G A

Sylvander. Myræus.

Myr. **Q**uo tuus ille color? Tua quod, Sylvander, abivit
 Lætitia? Ingenuis stipatus nuper Amicis
 Mulcebas sermone aures, potuque salubri
 Mexiacæ glandis nostrum recreare palatum
 Suetus eras dextrâ largus, vultuque serenus.
 Nunc moestus, tacitusq; erras, sylvamque profundam,
 Hosque agis incomitatus agros, nec dulcia tangunt
 Carmina Te Juvenum, nec Pastoralia curas
 Festa, nec Eurasi, Cytharam si tractet eburnam,
 Delectat cantus, cum provocat Enisildum,
 Et faciles veniunt Hetrusca ad Pleetra Camœnæ.
Syl. Nè, Myræ, precor, ne vulnera nostra retractes,
 Anne Tibi ignotum nostri quæ causa doloris?
 Ferreus est veri, qui, cura exutus ab omni,

Æquo

Æquo ferre animo discessum possit Amici.
 Discessit, quis non doleat? discessit Iblindus.
 Scis etenim, scis ipse quibus virtutibus idem
 Eniteat, quantumque coli mereatur Iblindus.
 Haud equidem Heroum genitum de sanguine, sacros
 Aut memorem Proavos Liguresque ex ordine Patres.
 Numne ideò Genitor, Patriæque in commoda largus
 Numne tacendus Avus? num Mater Clelia, Nuptis
 Regula vivendi haud fallax, Morumque Magistra?
 Tali dignus Avo, dignus Genitoribus istis
 Prodiit in lucem tantæ nova Gentis Iblindus
 Gloria; sic crevit; sic Tempore crescit & isto
 Magnanimus Juvenis, majorque futurus, ab ipso
 Seri unde accipiant exemplar grande Nepotes.
 Ingenium, mœurs non Te latuère; patescit
 Omnibus ille pudor, summa illa modestia puræ
 Indicium mentis, sincera & cordis imago.
 Semper vera loqui, non ullum lædere læsus,
 Irasci nunquam, nunquam desciscere recto,
 Solari afflictos, miseris succurrere; Templo
 Promptus adesse, sacrosque piè observare Ministros
 Mos Illi ingenitus, vitæque immobilis ordo.
Myr. Vera quidem narras; talis mihi visus Iblindus,
 Qualem tu memoras, sed & illi plaudere nostri

Arcades haud dubitant, mirati scilicet acré
 Ingenium, dulci Juvenis seu flagrat amore
 Musarum, doctæ seu fervet amore Mathæsis.

Syl. Adde quod Euterpe instructum, Phoeboq; putares,
 Illum si aspiceres manibus percurrere promptis
 Musica quæ sumunt à Clavi Cymbala nomen.
 Euterpe instructum pariter, Phoeboque putabis
 Arcanis si quando notis velit ille canendi
 Ad leges, numerosque Poesim ornare, alienas
 Mulceat unde suis Cantor concentibus aures.
 Quidquid agit bene semper agit; nec discrepat unquã
 A' dulci, & pulchro, quod & utile, quodq; decorum.
 Hoc tamen, hoc ipso plus excruciamur, in uno
 Quo plus perdidimus, quò plus ploramus ademptum.
 Ille etenim procul à nostris dum vixerit agris
 Augusta in Patria, magnorum ante ora Parentum
 Inter delicias, domus inter commoda Avitæ
 Immemor Arcadiæ, veteresque oblitus Amicos,
 Paulatim & nostrum ejiciet de pectore Nomen.
 Ast ego per campos, per opaca silentia noctû
 Ibo, diuque frequens, & luctu pascar inani.

Myr. Mitte graves curas, injustas mitte querelas;
 Non ille oblitusque tui, non immemor ille
 Forsitan Arcadiæ; nimis angeris ipse timore,

Diligis ut nimium , Virtutesque inscius illas
Invertis , modo quas laudasti . Haud fidere Iblindo
Esse nefas credas , talemque offendis Amicum .

Syl. Vera mones , meritoque meos Myræ timores
Arguis ; ignoscas tamen ipse , ignoscat oportet
Qui nos gratus amat, quem grati & amamus Iblindū.

Myr. Ergo alacris redeas primæ ad commercia vitæ .
Desine , Sylvander , tristari ; desine totam
Quæstibus Arcadiam sylvasque implere canoras .
Carmines Pastores ; Numne audis ? Carmines certant.
Tu quoque, Sylvander tua Carmina profer ; Iblindum
Quid cessas laudare ? levent jam carmina curas ,
Versibus inque tuis Nomen splendescat Iblindi .

1. *De rebus in rebus*
 2. *De rebus in rebus*
 3. *De rebus in rebus*
 4. *De rebus in rebus*
 5. *De rebus in rebus*
 6. *De rebus in rebus*
 7. *De rebus in rebus*
 8. *De rebus in rebus*
 9. *De rebus in rebus*
 10. *De rebus in rebus*
 11. *De rebus in rebus*
 12. *De rebus in rebus*
 13. *De rebus in rebus*
 14. *De rebus in rebus*
 15. *De rebus in rebus*
 16. *De rebus in rebus*
 17. *De rebus in rebus*
 18. *De rebus in rebus*
 19. *De rebus in rebus*
 20. *De rebus in rebus*
 21. *De rebus in rebus*
 22. *De rebus in rebus*
 23. *De rebus in rebus*
 24. *De rebus in rebus*
 25. *De rebus in rebus*
 26. *De rebus in rebus*
 27. *De rebus in rebus*
 28. *De rebus in rebus*
 29. *De rebus in rebus*
 30. *De rebus in rebus*
 31. *De rebus in rebus*
 32. *De rebus in rebus*
 33. *De rebus in rebus*
 34. *De rebus in rebus*
 35. *De rebus in rebus*
 36. *De rebus in rebus*
 37. *De rebus in rebus*
 38. *De rebus in rebus*
 39. *De rebus in rebus*
 40. *De rebus in rebus*
 41. *De rebus in rebus*
 42. *De rebus in rebus*
 43. *De rebus in rebus*
 44. *De rebus in rebus*
 45. *De rebus in rebus*
 46. *De rebus in rebus*
 47. *De rebus in rebus*
 48. *De rebus in rebus*
 49. *De rebus in rebus*
 50. *De rebus in rebus*
 51. *De rebus in rebus*
 52. *De rebus in rebus*
 53. *De rebus in rebus*
 54. *De rebus in rebus*
 55. *De rebus in rebus*
 56. *De rebus in rebus*
 57. *De rebus in rebus*
 58. *De rebus in rebus*
 59. *De rebus in rebus*
 60. *De rebus in rebus*
 61. *De rebus in rebus*
 62. *De rebus in rebus*
 63. *De rebus in rebus*
 64. *De rebus in rebus*
 65. *De rebus in rebus*
 66. *De rebus in rebus*
 67. *De rebus in rebus*
 68. *De rebus in rebus*
 69. *De rebus in rebus*
 70. *De rebus in rebus*
 71. *De rebus in rebus*
 72. *De rebus in rebus*
 73. *De rebus in rebus*
 74. *De rebus in rebus*
 75. *De rebus in rebus*
 76. *De rebus in rebus*
 77. *De rebus in rebus*
 78. *De rebus in rebus*
 79. *De rebus in rebus*
 80. *De rebus in rebus*
 81. *De rebus in rebus*
 82. *De rebus in rebus*
 83. *De rebus in rebus*
 84. *De rebus in rebus*
 85. *De rebus in rebus*
 86. *De rebus in rebus*
 87. *De rebus in rebus*
 88. *De rebus in rebus*
 89. *De rebus in rebus*
 90. *De rebus in rebus*
 91. *De rebus in rebus*
 92. *De rebus in rebus*
 93. *De rebus in rebus*
 94. *De rebus in rebus*
 95. *De rebus in rebus*
 96. *De rebus in rebus*
 97. *De rebus in rebus*
 98. *De rebus in rebus*
 99. *De rebus in rebus*
 100. *De rebus in rebus*

1492
MICHAELIS JOSEPHI
MOREI

ARCADIÆ CUSTODIS GENERALIS

CARMINUM

LIBER III.

ELEGIÆ.

150

MICHAELIS JOSEPHI

M O R E I

ARCADIAE CUSTODIS GENERALIS

C L A R M I N U M

L I B E R I I I

E L E G I E

HIERONYMO PRINCIPI PYLO

MARCHIONI MARINÆI, CAPACIJ COMITI

INTER ARCADES OCRITÆO TOLIDIO

Michael Joseph Morei Arcadiæ Custos

Felicitem.

Quanto Arcadium nostram prosequaris amore, ex eo patet, Vir præstantissime, quod cum Romæ decem abhinc annis degeres, frequens Arcadicos conventus adibas, & aures nostras carminum tuorum suavitate recreare solebas. Quanti autem Te faciant Arcades ex eo conjici potest, quod cum in prima adhuc esses Juventute Universi Cætus consulto ab ejus temporis Arcadiæ Custode Phylacida, singulari hætenus exemplo, auream fistulam gestandi facultate donatus fueris. Hanc etiam testatur existimationem mæror ille, quo iidem Arcades tuum sunt prosequuti discessum, quem tamen mærorem in gaudium letantur conversum, dum de tui reditus nuncio certiores sunt facti. Sperant enim, nec inaniter sperant, Te qui morum

integritate spectandus, nobilissimæ Familiæ tuæ splendore conspicuus, Poeticæ facultatis peritia egregius ab omnibus suspiceris, & amaris, eandem in Arcadum Cætum voluntatem, imposterum etiam ostensurum, & Arcadicis fastis perennem lucem non tantum ex tui Nominis claritate, quam ex ipsa tua præsentia accessuram.

Mibi autem, qui Tibi tot titulis plurimum debeo, nihil acceptius contingere poterat, quam Te incolumem, & eodem in literis amore flagrantem in mea senectute posse iterum aspicere. Patere igitur, Vir nobilissime, ut in mea lætitiæ argumentum, tertium hunc Carminum meorum librum, cujus editioni opportunè ad præsens incumbo, Tuo inscribam Nomini, & quod ex meis versibus nequeam sperare, ex tanti Viri Patrocinio famam, & decus audeam comparare.

IN NATIVITATE D. N. J. C.

E L E G I A

Dicta in Arcadum Cœtu in Cancellaria
Apostolica anno 1711.

Nunc ego Tarpejas ascendam fervidus arces.
Sentio : fatidico corda furore calent.

Nunc Tyburtinæ referam sacra dicta Sibyllæ,
Primaque nascenti quæ data templa Deo.

Vera cano, ipsa suis Vates mihi nuper in antris
Hoc retulit factum; credite, vera cano.

Felix Occasu, felix Oriente subacto

De tribus Augustus jam super unus erat.

Expectata diu Pax viserat aurea terras,

Jura tamen terris non nisi Roma dabat.

Mos erat, ut victor Capitolia celsa subiret,

Et superis grates, exuviasque daret.

Fortè Diis, & Cæsar ovans sua dona ferebat,

Adstabatque operi plurima turba sacro.

Ecce repentino quatiuntur templa fragore,

Fulget & in medio Virgo verenda choro.

Albunæ sum, Cæsar, ait, vetus accola sylvæ;

Præruptis Anio me veneratur aquis.

Quid

Quid tibi, quid plaudis pacato turgidus orbe?
 Irrita quid superis munera ferre paras?
 Armorum forsan pacem hanc opus esse tuorum?
 Aut misisse tuos credis ab axe Deos?
 Falleris: est major rerum qui nascitur ordo,
 Major & effectus, causaque major inest.
 Nascitur æternæ Rex tandem pacis, & Auctor;
 Est benè: pacificum pax decet ista Deum.
 Novimus; unanimes quod prædixere Prophetæ,
 Quod timuere diu Tartara, tempus adest.
 Corruit Ara Jovis, cessant Oracula Delphis;
 Flete Sacerdotes; numina vestra silent.
 Mars fugis? invictum dextra quid projicis ensen?
 Tutelæ nonne est credita Roma tuæ?
 Sed fuge: majori munitur Præside Roma,
 Ridet & hostiles te fugiente minas.
 Prisca recesserunt: primi monimenta Quirini
 Intereunt; leges surgere cerno novas.
 Solvite Lictores, antiquos solvite fasces,
 Vestraque Romani ponite signa Duces.
 Vexillum video, vexillum suscipe Roma,
 Vincendi certum, quod tibi pignus erit.
 Auguror: exactis tibi denique serviet annis,
 Quidquid habet tellus, quidquid & æquor habet.

Nec

Nec satis ; Æthereis præponeris arbitra portis ,
 Sentit & imperium janua nigra tuum .
 Fœlix Roma , tuis olim insignita triumphis :
 Cumque tuo felix Tibride Roma recens .
 Tibri Pater rapidos paulisper comprime fluctus ,
 Atque tuum dextro è margine tolle caput .
 Res nova ; res ingens ; humilem mirabere fontem ,
 Posthabitis oleum , qui modò currit aquis .
 Num satis hoc ? ipsi testantur gaudia colles ,
 Exquiliisque novum crescit in urbe decus .
 Dextræ opus ætheræ video consurgere templa ,
 Templa per æstivas nobilitanda nives .
 Virginei sunt hic monimenta perennia partûs :
 Stat vigil ad cunas cum Pietate Fides .
 Sed tibi portentum liceat jam grande videre ,
 Quæque optare nefas gaudia , Cæsar , habe .
 Aspice : diductis aperit se nubibus aer :
 Aspice , cum Puero regia Mater adest .
 Virgo Parens illa est sæcli Regina futuri ;
 Æterni soboles est Puer ille Patris .
 Aspice : sed verum : num cessas ? Numen adora ,
 Dixit , & aspectu numinis icta filet .
 Intereà Cæsar propius nunc cernere Matrem ,
 Nunc Puerum vellet , nunc & utrumque simul .

Depressit bis, terque oculos, bis, terque levavit,
 Lumina sed tandem victa nitore cadunt.
 Ut sibi se reddit, solos adstare Ministros,
 Sola quod in medio stet Jovis Ara videt.
 Protinus impatiens, quò tu Sanctissima Vates?
 Quò Puer? esclamat, quò bona Virgo? redi.
 Quam rogo, parva mora est; licet abscedatis, ab isto
 Non tamen abscedet gloria vestra loco,
 Sic ait: attollique ingentem præcipit aram.
 Hinc PRIMOGENITI est ARA vocata DEI.

IN FUNERE JO: BAPTISTÆ ZAPPI

INTER ARCADES THYRSIDIS LEUCASII

ELEGIA

*Habita ad Arcadum Cætum paucos ab ejus
 obitu dies. Anno 1719.*

JAm satis est lusum: non hoc vultu ludicra Tempus;
 Tristia sunt tristi verba canenda die.
 Pastores vestro fas est ignoscere Vati,
 Si nec festivè, si nec ut ante canit.
 Tristia non semper nos odimus; ipsaque damna
 Nescio quid blandum dum memorantur habent.

In-

Interdum lacrymæ lacrymis explentur ab ipsis ;
 Interdum curas mulcet & ipse dolor .
 Jam notum quæ causa meis sit quæstibus , & jam
 Quod flendum vestra nomen in aure sonat .
 Ille hujus , qui nuper erat pars inclyta coetus ,
 Hujus deliciæ qui modò Collis erat ,
 Thyrsis , amor Phœbi , Sylvarum gloria Thyrsis ,
 Thyrsis Pastorum , Pieridumque decus ,
 Occidit ! heu quali tristamur funere ! Tuque oh
 Arcadia infelix quo viduata viro es !
 Infelix ! dum tot , dum talia pignora defles ;
 Nota nimis propriis incipis esse malis .
 Nec tantum ut Mater ploras mæstissima ; nunc Te
 Amisso gnatum ceu Patre flere decet .
 Hunc inter primos dudum ostentare solebas ,
 Qui Te iterum nobis instituere Patres .
 Debetur Patribus per Nos reverentia primis ;
 Exemplis illi Nos docuere suis .
 Quod sumus : interdum quod carmina nostra leguntur ,
 Arcades , illorum cura , laborque fuit .
 Nunc quantum exemplar , quæ gaudia rapta dolemus ;
 Quot bona in hoc uno non reditura viro !
 Fas Oratorem , fas est lugere Poetam ;
 Nomine , scitis enim , dignus utroque fuit .

Qui

Qui gestus , quæ vox , quæ gratia frontis , & oris !

Quis lepor in verbis dum loqueretur , erat !

Nunc quoque dum recito mihi Thyrsis adesse videtur ;

Fallor ? an herboſo ſedit & ipſe thoro ?

Fallor ? adest ; plauſus præeunt , plauſusque ſequuntur !

Dulcia num ne audis carmina ? Thyrsis adest .

Hei miſero pietas cur ſic illudis amori ?

An ne illum viſum eſt interiſſe parum ?

Æger erat ; flebant illo ægrotante Camoenæ ;

Flebat inornatis Delius ipſe comis .

Pæſtores , Nymphasque dolor torquebat amarus :

Pæſcebat mœſtas Pæn quoque mœſtus oves .

Sed tot vota hominum , ipſorum tot vota Deorum

Flectere crudeles nil valere Deas .

Heu dolor , heu pietas ! Tu nos melioribus annis

Deſeris ? ah fletus dicere plura vetat .

Quiſquis ades noſtris modo fletibus adjice fletus ;

Ferreus eſ certè qui modo flere negas .

At quid inutilibus nemus hoc agitare querelis ?

Quin Cineri juſtas reddimus inferias ?

Stat vetus innuptæ prope Palladis antra Theatrum ;

Fons ibi non unus , denſaque ſylva viret .

Manibus hunc ſacrum noſtri ſtatuerè parentes

Eſſe locum , inſignes hic poſuere Viros .

Rarus honor, solis concedendusque Poetis;
 Ut rari Vates, sic quoque rarus honor.
 Nam si de numero selegeris Arcadas omni,
 Quæ canat in Sylvis plurima turba sumus;
 Sed quorum æternam mereantur nomina vitam;
 Vix decimum supra primus, & alter erunt.
 Hic celebres multà scribemus in arbore versus,
 Quos cythara Thyrsis, quos cecinitque tuba.
 Atque utinam possemus iisdem incidere truncis
 Carmina, quæ subito ducta furore dedit!
 Mox inter scriptas fabricabitur urna Cupressus
 Rustica; sed veri quæ sit amoris opus.
 Sculptilis in medio Cytharam confringat Apollo,
 Mœstaque circumstet Turba Heliconiadum.
 Thyrsidis à læva stet dulcis cura Poësis,
 Cura stet à dextra non minor æqua Themis.
 Utque magis pateant; sacrâ caput illa coronâ:
 Lancibus, & gladio prægravet ista manus.
 Extinctis supra facibus, positisque sagittis.
 Cæcus, & illacrymans conspiciatur amor.
 Nec minus & fratres adsint; Risusque, Jocusque,
 Quos tamen agnosci vix dolor ipse sinat.
 Post ubi funereis conspersam floribus urnam
 Lacte Sacerdotes, proluerintque mero;

Ante illam agrestem de more sacrabimus aram :

Quisquis adest faveat ; nos nova pompa vocat .

Parte hac Uranius , parte hac adstabit Alexis ,

Dignus amicitia flebit uterque sua .

Illis captus amor pueris : mox tempore longo

Crevit , & extincto in Thyrside vivit adhuc .

Stabit & Aglauro , lectæque ex ordine Nymphæ ,

Quæ molli intexent florea ferta manu .

Ipsa chori princeps , tanto viduata Marito

Carmina cum lacrymis , cum prece thura dabit .

Nec deerit Custos lauro redimitus , & illum

Flebilis hinc cinget , cinget & inde chorus .

Dumque alii tibi dona ferent , dumque ossa piabunt ,

Dicemus laudes , O bone Thyrsi , tuas .

Et prius in sterili nascentur littore pisces ,

Nutriet Arcadicas æquoris unda feras :

Ante diem tenebræ , tenebras adducet Apollo ,

Flammaque cum gelida foedus inibit aquâ :

Immemores laudum quam simus , Thyrsi , tuarum ,

Excidat ex isto quam tua fama loco .

Donec producet sacros hæc sylva Poetas ;

Grata Juventuti carmina donec erunt ;

Semper apud Vates meritò celebrabere : semper

Addiscet numeros læta juvenia tuos .

Sic Tibi solemnes quoties statuemus honores,
 Dicemus laudes, O bone Thyrsi, tuas:
 Turba frequens Thyrsin; Thyrsin nemus omne sonabit:
 Thyrsin clamabunt littora, Thyrsin aquæ.
 Postremum tumulo mos est superaddere carmen;
 Plura quod includat, sed breve carmen erit.
 Hic jacet immiti consumtus funere Thyrsis.
 Quid sit ab hoc uno noveris Arcadia.

E L E G I A

Præfixa Coronæ Poeticæ, quam
 MARCO ANTONIO ZONDADARIO

*Magno Hierosolymitani Ordinis Magistro
 nuper electo Arcades obtulerunt.*

Anno 1720.

Nympha ego Parrhasiæ Præses notissima Sylvæ,
 Primaque sylvestres inter habenda Deas,
 Collis Aventini linquens fastigia, Princeps,
 Tybridis ex undis huc tibi missa feror.
 Arcades, innocuis gens acceptissima Musis,
 Miserunt, studiis gens mihi cara suis.
 Perge, mihi Arcadiæ, qui temperat omnia, Custos,
 Perge, ait, est Melitæ Terra petenda tibi:

Invenies sceptro Magnum, Magnumque triumphis,
 Qui major tamen est Religione, virum;
 Augusto invenies Heroum adstante Senatu,
 Tractantem forti tradita sceptra manu.
 Huic Tu, quæ nostræ, dum tanto est auctus honore,
 Gaudia dent sylvæ, vota que nostra refer;
 Arcadici adjicies non vilia munera Coetus
 Carmina: sunt ipsis carmina digna Deis.
 Neve locum timeas, majestatemque sedentis:
 Forsitan adventu gestiet ille tuo:
 Ille dedit nostris olim sua nomina Sylvis;
 Ille rudes calamos, & leve carmen amat.
 Ergo age; Te Boreas, te spes comitetur euntem;
 Cum redis, illius tuta favore redi.
 Finierat Custos, nutuque, & murmure læto
 Quisque meum Pastor laudat, & urget iter.
 Jamque abiens geniumque loci, Nymphasque sorores
 Affabar: propior reddidit unda vale.
 Sensit, Romuleas dum præterlabitur Arces
 Tybris, & è medio substulit amne caput.
 Mox ait, accelera; quem tu modo Nympha videbis;
 Vidimus; in nostro Vir fuit ille sinu.
 Noscere concessum est quæ sit prudentia mentis,
 Ingeniumque sagax, eloquiumque potens.

Nam

Nam quantum dura Martis valet ille palestrâ,
 Tantum facundâ Palladis arte valet.
 Gratia sed superis, folio dum splendet ab alto,
 Jam retulit factis præmia digna suis.
 Cura mihi Fratrum sed compensare labores;
 Inclyta quis Fratrum gesta referre queat?
 Legibus ille sacris patrium moderatur ovile:
 Iste sacras ostro cingit in Urbe comas.
 Magnus uterque animis, & adepto magnus honore;
 Sed manet & majus forsân utrumque decus.
 Nondum ea: se præceps in se occultavit, aquasque
 Impulit; impulsis pergere cogor aquis.
 Vix mare pertingo, vix duplicis ostia Tybris
 Defero, vox aures percutit ecce meas.
 Vertor, & Italiam video, quæ voce senili
 Turritum quassans, laurigerumque caput,
 Me vocat: hanc mixtus tenet inter gaudia fletus,
 Sed lacrymæ in vultu causa decoris erant,
 Vivit adhuc: vivit Tyrrhenæ gloria Gentis,
 Gloria nec penitus nostra peribit, ait.
 Est & adhuc, qui me priscis virtutibus ornet;
 Quique meum Terris nomen, ut ante, ferat.
 Oh tibi me Comitem possem, bona Nympha, per undas
 Jungere: sed quando hoc ferrea fata negant,

Nomine Tu nostro invictam complectere dextram:

Tu prior Italiæ nuncia Matris eris.

Italiam tandem pedibusque, oculisque reliqui,

Ausa per immensas æquoris ire vias.

Ecce mihi plures occurrunt undique Nymphæ.

Quo via, quæque viæ sit mihi causa, rogant,

Mox dotes narrare tuas, & grandia facta;

Mox interpositis te celebrare choris.

Illa mihi Scythico insignes ex hoste triumphos,

Disjectasque refert, enumeratque rates;

Navibus hæc memorat te munivisse Triremes,

Unde vigor classi crevit, & unde decus.

Altera privati notas tibi Militis artes,

Altera perfectum te canit esse Ducem.

Omne tuis, Princeps, resonabat laudibus æquor,

Reddebat laudes ora remota tuas.

Portubus his demum, Melitesque allabor arenis,

Vestraque me forti suscipit aula sinu;

Hic spectare juvat quas tu fundaveris arces,

Arcibus & veteres æquiparare novis.

Hic audire juvat quæ longe audire solebam,

Pluraque quæ de Te, veraque fama canit.

Nam canit, ut sedem hanc zelo tuearis, & armis;

Et quâ justitiâ, qua pietate regas.

Sed licet ingentem , vincit præsentia famam :

Inferior meritis est nimis illa tuis .

Salve inter Magnos , Ductor fortissime , Reges ,

Inter & Heroas connumerande sacros .

Cum Duce Te Miles , Te Navita , Teque Senatus ,

Advena Te , Princeps , Te quoque Civis amat .

Hos super Arcadiæ ne dedigneris amores ;

Nempe amat ut mater , sis licet ipse procul .

Excipe quos placuit per Me tibi mittere versus ,

Illius & certum pignus amoris habe .

Ne vero hos habitus , pastoremque decorem

Spreveris , hoc nostræ est simplicitatis opus .

Sic me Roma fovet , sic Reges alloquor ; & jam

Nescio quid grande hæc rustica vestis habet .

Quod mihi si facilem Te nunc ostenderis , olim

Nostra tibi majus Sylva parabit opus .

Sic tibi captiva Solymæ contingat in arce

Ponere victricis candida Signa Crucis ;

Sic se Threjicio valeat subducere ferro ,

Jamque gemens redeat sub tua signa Rhodos ;

Majori tunc Nos inflabimus ore cicutas ,

Nostraque raucifonas vincet avena tubas .

Carminibus textâ sed jam Te cinge coronâ ;

Virtutes in se continet ista tuas .

Ergo tuis , Princeps , frontem virtutibus orna ;
 Num sermo ornari nobiliore potes ?

AD INNOCENTIUM XIII. PONT. O. M.

NUPER ELECTUM

INTER ARCADES ARETALGUM ARGIRÆUM .

*Cum in Arcadum Cœtu recurrente Olympiadis
 initio Ludi in ejus honorem agerentur , &
 de more à Pastoribus diversi generis
 Coronæ Optimo Principi
 offerrentur .*

ELEGIA.

ARcades hæc circum texebant Prata Corollas ,
 Si quæ forte novo Principe digna foret .
 Sertum ego necessebam variis è floribus , ecce
 Pierides oculos ante steterere meos .
 Projice , dixerunt , collectos projice flores ,
 Atque interceptum desere , Pastor , opus .
 Nos sequere , & majora animo jam concipe ;serta
 Nos dabimus sertis nobiliora tuis .
 Parueram : Museque omnes sua signa sequutum ,
 Illarum in medio me statuere choro .

Au-

Aurea Melpomene dat ferta, ut scilicet aurum
 Labe caret, Princeps sic quoque labe caret,
 Porrigit ignotos Erato pulcherrima flores;
 Sub quovis virtus sed sua flore latet.
 Terpsichore viridis frondes decerpfit olivæ;
 Fertilis hæc arbos omina pacis habet.
 Transtulit occiduo plumas ex orbe Thalia;
 Communi applaudit sic America Patri.
 Protulit Euterpe detracta corallia Ponto;
 Est bene; sic illi serviet unda Maris.
 Præbuit ereptas Indis Polymnia gemmas;
 Illi nempe suas India mittit opes.
 Serta dedit Clio quernâ silvestria fronde;
 Romuleum civem civica ferta decent.
 Detulit Uranie quam formant astra coronam.
 Astra decent, astris qui dare jura potest,
 Ultima Calliope laurum contexuit; atque hæc
 Quam propria est votis visa corona meis!
 Finierant Musæ: donis ego lætus abibam,
 Alphæum repetens, Parrhasiumque nemus.
 Vincam ego, dicebam, reliquorum munera Vatum;
 Et numero, ac rebus grandia ferta dabo.
 Interea Custos Pastores advocat omnes;
 Sertum quisque suum gestat, & ille præit.

Ipse sequor , mecum ferta omnia ferre putabam ;
 Sed vacuas fertis novimus esse manus .
 Protinus ingenti revocavi voce Camœnas ;
 Ad vocem sese proripuerunt meam .
 Quæsiui flores : flores collegerat alter ;
 Nilque ingrata mihi suppeditavit humus .
 Quid faciã? sequar ipse tamen, sequar, Optime Princeps;
 Nec timeam vultus pauper adire tuos .
 Florea , Castalides sinerent , tibi ferta dedissem :
 Serta mihi defunt florea ? sume animum .
 Scilicet hoc miseris contingit sæpe Poetis ;
 Fingunt , & sperant plurima ; sed quid habent ?

AD INNOCENTIUM XIII. PONT. MAX.

Re Frumentaria restituta Anno 1721.

E L E G I A .

P Rincipis in laudem versus de more parabam ,
 Nutibus insistens , Alphefibœe , tuis .
 Jamque tubam conatus eram divellere lauro ,
 Ingentique graves voce referte sonos .
 Ecce mihi agrestis venit sub imagine Nymphæ ,
 Nulla gerens capiti spicea ferta Ceres .
 Illa quidem primo deterfit lumina fletu ,
 Pulchrior & solito conspicienda fuit .

Mox

Mox ait, ò Pastor, laurumque, tubamque requiris?

Falleris; ad vestras spectat avena manus.

Heroum decet, & Vatum sacra tempora laurus;

Tempora Pastorum myrtea ferta decent.

Adde: quod inculto Pastoris cinctus amictu

Aptior ad laudes Principis esse potes.

Principis immortale sonat jam nomen in arvis,

Arvaque materiem, qua celebretur, habent.

Ille etenim Latios ultrò miseratus Agrestes,

Hinc procul insanam cogit abire famem.

Per Te, summe Pater, veterum tua Roma malorum

Immemor, afflictum tollit ad astra caput.

Tempus erit positis iterum quo cingar aristis,

Ereptusque agris restituatur honos.

Gaudeat omnis ager; miseri gaudete coloni:

Qui campos, qui vos, vestraque curet, adest.

Tellurem, quid statis adhuc? proscindite aratris,

Ponite defuetos sub juga prima boves.

Ipsa adero, vestroque adspirans læta labori,

Virtutem fulco, feminibusque dabo.

Cernitis, ut plenis exultent frugibus agri,

Augeat & vestras area dives opes?

Tantum certè est Aretalgus origo bonorum,

Pastores tanto digna rogate Viro,

Illius oh verax accrescat Juppiter annos!

Illius & longum Pax regat imperium.

Desit Alma Ceres, tenuesque recessit in auras;

Principis at nomen dum fugit illa, sonat.

Oh mihi si superum pietas donasset agellum,

Quem gemino possem sollicitare bove!

Riderem nunc vulgus iners, & spicula fortis;

Meque magis felix nullus in orbe foret:

Sed mihi si Tauri, durum si desit aratrum,

Quique coli possit, si mihi desit ager;

Saltem inter Nymphas liceat decerpere frugem:

Quæ de collectâ messe superstes erit.

Et quoties, parvæ non ultima portio cœnæ,

Perpetuusque cibus, Panis edendus erit,

Summe Pater, dicam [sic Dii tibi talia reddant]

Munere stat nobis, vita, salusque tuo.

Pro Arcadum Cœtu Kalend. Augusti

Ann. 1725.

E L E G I A.

URimur: Augusti immites rediere Kalendæ;

Bacche, tuis aliquam vatibus affer opem:

Aspice: deserta Musarum, & Apollinis umbra,

Unica Nos Vitis protegit umbra tuæ.

Post

Post longum tempus veteri de more canemus ;
 Nostraque cui demus carmina , primus eris .
 Ergo age pampinea redimitus tempora fronde ,
 Nos inter Phœbi suscipe , Bacche , vices .
 Vosque o Castalias o Vates spernite lymphas ;
 Postulat æstivus fervida vina calor .
 Deficiente die , mox & surgente bibamus ;
 Stetque coronatus tempus in omne calix ,
 Evohe : Custodi Juvenes assurgite nostro .
 Hoc tibi nempe sacrum est , Alphefibœe , merum .
 Dii tibi dent annos , validam tibi dentque senectam ;
 Æternum nostros ut tueare greges .
 Nempe suos olim Chorus hic tibi debuit ortus :
 Fortunam tibi nunc debet & ipse suam .
 Perge sed heu lassis vox faucibus hæsit , & ipsa
 Immodicâ languent arida membra siti .
 Bacche iterum faveas : calicem mihi ferte secundum .
 Quisquis ades puro prolue labra mero .
 Evohe . Fortunent Elbasce Numina dextram .
 Construet Arcadicum quæ modo dextra Nemus .
 Sunt tibi , sunt animi , viresque Elbasce , tuumque
 Non minus hinc certe nobile nomen erit .
 Arte laboratum mirâ dispone theatrum ;
 Ars tamen ut proprium callida velet opus .

Muscoso surgant substructa sedilia topko ;
 Præbeat & molles sæpius herba toros .
 Interdum patulis laureta interferere fagis ,
 Protegat & Vates Parrhasis umbra suos .
 Inter non steriles Alphæus serpat arenas :
 Mox Arethusæas sponte sequatur aquas .
 Hic Regum benefacta , hic dignas Arcade leges ;
 Functorum hic fervet nomina clara lapis .
 Sint precor Arcadicos imitantia singula mores ;
 Et niteat prisca simplicitate locus .
 O plausus ! o læta dies ! cum nostra licebit
 Dicere , sub domino pressimus arva pede !
 Ibimus , & clausæ statuemur ad ostia sylvæ ,
 Quoad Nemoris Custos pandat utrinque fores .
 Tunc neglecta diu ruet in certamina pubes ,
 Arcadicum culto carmine fassa genus .
 Pan Deus Arcadiæ præerit : Te Pana sequemur ;
 Tangemusque hilari sinistra canora manu .
 Vos quoque Pierides ; tu Phoebe domestice faustis
 Parrhasium auspiciis ingrediere nemus .
 Centum aderunt Dryades , centum de monte Napæ ,
 Ducet & argutas plurima Najs aquas .
 Mox & Faunorum , Sylvanorumque per agros
 Cum Satyris ludet , sed sine lege , cohors .

O plausus ! oh læta dies ! o plausibus impar !

O inter faustas semper habenda dies !

Hæc olim ; interea lux hæc genialis agatur :

Efficiantque novam pocula lætitiā .

Evohe ! quid statis ? mihi pocula plura ferantur :

Pocula principium , pocula finis erunt .

Carmina Bacchus amat ; Bacchum celebremus Amici :

Et sacra sint hilari carmina nostra Deo .

Gratulor : angusto recitabimus ecce theatro :

Sed specimen longe nobilioris erit .

Carmina nunc raræ dicemus nostra coronæ :

Audiet hinc nostros ampla corona sonos .

Scilicet humanis quidam præscribitur ordo

Rebus , perque aliquos itur ad alta gradus .

Sic prius , Oceano quam se committat aperto ,

Solers littoreum Navita tentat iter .

Sic prius , æratas quam ducat in arma phalanges ,

Dux jubet innocua bella ciere manu .

Sic prius , infensos Tubicen quam territet hostes ,

Provocat altifona concavâ saxa tuba .

Quod Tubicen fueris , quod Dux , quod Navita Nobis ,

Adiice & hoc fastis Alphefibœe tuis .

A D N I C O L A U M S E R R A

P A T R I C I U M G E N U E N S E M

*Nunc Archiepiscopum Mitelen. & Generalem
Ap. Cam. Auditorem.*

E L E G I A

Serra, quid optatos aliis contemnis honores?

Quid refugis Latiam cingere, Serra, togam?

Horrida quid cupidâ meditaris prælia mente?

Quidve tuo Mavors semper in ore sonat?

Crede mihi; quæcumque tuum det præmia bellum,

Non adeo votis sunt adeunda tuis.

Crede mihi; quæcumque paret tibi præmia Roma,

Non adeo votis sunt fugienda tuis.

Mitte truces animos; illosque resumito sensus,

Qui deceant vultus, mitis Amice, tuos.

Non bene conveniunt leni fera prælia dextræ,

Martius & docili torpet in ore furor.

Dii Tibi non dederunt atras spirantia cædes

Lumina, nec sævas ora imitata feras.

Blanda quies oculis, nitido pax aurea vultu

Splendet, & ingenuus stat tibi fronte pudor.

Adde quod Ingenium dederint, Mentemque capacem,

Constantemque Animum, Consiliun que sagax.

Ne

Ne dubites : sacro digni tibi Principe mores ;
 Dignus & imperio forsitan Orbis eris .
 Mitte moras omnes : studia in contraria versum
 Pone animum ; Te vult Tybris , & Aula vocat .
 Te gravis hoc Genitor , Te spectatissima Mater ,
 Te tuus hoc etiam Frater uterque rogat .
 Hoc Avus, hoc Proavus, majorum hoc quisque tuorum ,
 Te solet hac intus voce monere , Nepos ,
 Esto : sit antiquo deducta è sanguine , dicunt ,
 Fulgeat & titulis Stirps generosa suis ;
 Splendida divitiis , alienis cognita Terris ,
 Jactitet Heroas semper ubique suos ;
 Dulciter hinc Patrii præscribat jura Senatus ,
 Hinc dederit fortes Fortis ad arma duces ;
 Nec desit sacro qui splendeat inclytus Ostro ,
 Grandeque cujus adhuc nomen in Urbe sonet .
 Hoc tamen , hoc volumus ; Romam te confer ; avemus
 Antiquum per Te sic renovare decus .
 Sic ipsi ; & si forte velis Tu vera fateri ,
 Intus sæpe aures vox ferit illa tuas ,
 Adde quod & fidi Te sic hortantur , amici .
 Unus amicorum spernere verba potes ?
 Perge : Quid arma olim ; quid martia signa secutus ,
 Sperandum votis credis , Amice , tuis ?

Irrequietus ages per mille pericula vitam,
 Finis & heu numquam, quem tibi fingis, erit.
 Fæda per humanas quærenda est gloria cædes.
 Ut referas duri nomen inane Ducis.
 Tutius at contra meritos tibi servat honores,
 Pacificos semper Roma datura dies.
 Hic tibi nil non sperandum; Triplicique Corona
 Scis, puto, Te dominum cingere posse caput.
 Eja age rumpe moras, Patriæque, Patriſque, meique
 Mitior haud ſpernas jurgia, vota, preces.
 Eveniet. Mihi Pallas idem, mihi spondet Apollo:
 Vera mihi semper Numen utrumque canit.
 Novimus: ostensum, Juvenis clarissime, magnis
 Fortiter auspiciis ingredieris iter.
 Quod si carminibus victus memorabere nostris;
 Desperent majus carmina nostra decus.

E L E G I A

*Dicta Tybure in Arcadum Cœtu Colonia
 Sybillina Anno 1727.*

Vitiferos colles, gelidumque revifere Tybur,
 Fatidicæque juvat teſta ſubire Deæ.
 Blanda loci facies, genialibus aptaque Muſis;
 Carminibus certè ſemper amica meis.

Salve dulce solum, placidi salvete recessus,
 Quæque sonans alto decidis unda jugo.
 Hic primum innocuis aptavi labra cicutis,
 Et tetigi pavidâ sinistra canora manu.
 Hic mihi jam dudum data nomina prima Poetæ:
 Hic manibus Laurus tradita prima meis.
 Expers curarum mea vix adoleverat ætas,
 Cumque ætate ipsum creverat ingenium,
 Tunc memini, vestros concessum ascendere colles,
 Et veni Albuncum certus adire nemus;
 Dum vagor, & sæcli stupeo monimenta prioris;
 Deciduisque sacer me tenet amnis aquis,
 Ingenuâ Castæ nil concessura Dianæ
 Spectandam formâ se mihi Nympha dedit.
 Nuda pedes, velata humeros, discincta capillos,
 Sustinet hinc vestes, inde volumen habet.
 Talis erat qualem Albuncam decet esse Sibyllam,
 Qualiter & libris pingitur illa sacris:
 Si vis esse aliquid, si nomen habere Poetæ,
 Artes mitte alias, meque sequaris, ait.
 Descenditque parùm; mox substitit; atque ita Vates
 Tutiùs hinc, illinc sæpe docebat iter.
 Ipse tremens, tacitusque exesa per antra sequebar;
 Jamque nihil cari luminis antra dabant.

Sola cavernosæ resonans penetralia sedis
 Percutit, ingeminatque unda refusa metum.
 Dumque ultro gradimur, tandem sonus ipse quievit,
 Nilque audire mihi, nilque videre datum.
 Quis mihi tunc animus, cum per declivia nusquam
 Saltem uno possem vix bene stare pede?
 Littora tunc Cumarum, animoque Sibylla Maronis
 Trofque Archiflades, parque recurfat iter.
 Jamque parabam artes, nomenque odisse Poetæ,
 Cum brevis à longè visus adesse focus.
 Interea sædo nares contingit odore,
 Qui gravis obscæno fumus ab igne venit.
 Obstupui, steteruntque comæ; tunc orsa Sibylla est;
 Nec tamen inceptam desinit ire viam.
 Ne timeas: quæcumque vides; quæcumque videbis,
 Naturæ parent legibus ista bonis.
 Non stygis hîc ignis, non hîc domus horrida Ditis;
 Sulfureas scito Te subiisse plagas.
 Namque olim ad vocis sonitum cum prodiit Orbis,
 Et petiere suum jussa elementa locum.
 Sulfur ut implexum, partesque volatile in omnes,
 Omnia possedit corpora transfiliens;
 Substitit at demum, atque locum concrevit in unum,
 Fervet ibi, & fervens undique terra tegit.

Sæpe tamen motu sic effervescebat, ut intus
 Non possit claustris se retinere suis.
 Exit in exitium Populis, cumque Urbibus olim
 Territat infausto squalida regna foco.
 Testis Campanæ, Siculæ Mons testis Arenæ,
 Qui flammæ toties iste, vel ille vomit.
 Aspice quin etiam terris ut fluctuet istis
 Plurima sulphureis Insula nata vadis.
 Albet ager circum, canentque bitumine saxa,
 Ipsaque sulphureis Albula fumat aquis.
 Heic habito, veteresque artes incognita Mundo
 Exercere inter sulphura nostra juvat.
 Hinc didici sacris prædicere fata futuris,
 Hincque Sibyllinis carmina scripta libris.
 Sulphure nam nostro quid quæso potentius? aut quid
 Utilius vestris usibus esse potest?
 Sulphure Terra viget, vegetant & Sulphure plantæ,
 Sulphur habent lapides, brutaque Sulphur habent.
 Sulphur in Oceano coalescit, in aere Sulphur;
 Ipsa hominum arcana Sulphure vita calet.
 Hinc vigor est membris, hinc vis est vivida menti,
 Hinc & vividius redditur ingenium.
 Dixit, & extemplo me tunc nil tale verentem
 Sulphureo merfit terque, quaterque lacu.

Sulphur erant vestes , facies erat undique Sulphur ,
 Guttur erat Sulphur , vox quoque Sulphur erat .
 Urebar ; sed sensim aliam desumere vitam
 Visus , & ingenium visus habere novum .
 Tunc demum arripuit , superasque emisit in auras ,
 Et totum gelidis provida merfit aquis .
 Tradidit & calamos , fistrumque Sibylla canorum ,
 Mox ait : auspiciis perge , Poeta , bonis .
 Sulphur abit ; sed adhuc illa bene natus in hora
 Vivificans urit pectora nostra calor .
 Hinc mea dum recito redolescunt carmina Sulphur ,
 Sulphur & est nostro quidquid ab ore venit .
 Sulphureum tu , quisquis ades , ne sperne Poetam ;
 Nec bona fatidicæ munera sperne Deæ .

DE REGIA , AC PRÆCLARISSIMA
 URBE NEAPOLI
 ELEGIA .

VIdimus Euboicis habitatam Gentibus oram ,
 Sedimus & dulci littore Parthenopes .
 Hæret adhuc menti visorum forma locorum ;
 Urbis & aspectus Principis hæret adhuc .
 O vere terrâ ex omni Campania felix !
 O tali dignum nomine dulce solum !

Quid

Quid fuit, Urbs ingens, tibi quod natura negaret?

Quid fuit Ars quod non ingeniosa daret?

Planitiem hinc molles inter se sternere olivos:

Hinc Mare tranquillis ludere cernis aquis.

Mille cient strepitum tua circum compita currus:

Mille fremunt tacitè per vada falsa rates.

Divitiis, armisque potens, Populoque frequenti

Tollis honoratum conspicienda caput.

Hinc domibus fulges, fulges hinc undique Templis,

Vasta fora, ingentes sternis & ampla vias.

Per fora, perque vias annonâ semper abundas;

Semper & annonâ pinguis abundat ager.

Pingue solum, miroisque ignes, atque aera blandum,

Una salutiferas Ipsaque gignis aquas.

In te Jura vigent: Ars in te vivida Belli;

Atque Eadem pulcræ commoda pacis amas.

Nobilibus profers spectacula sæpe theatri;

Sæpe & lætitiæ publica signa paras.

Artibus ingenuis alis irrequieta magistros;

Plura aperis Musis, plura Lycœa Sophis.

Natorum resonant insignia facta tuorum;

Dextera five Illos, seu probet Ingenium.

Ingeniis quot jure tumes! quot tempore in omni

Et Phoëbo, & Musis visa dedisse viros!

Staius ille tuus, tuus & Iuuenalis, & ipsi
 Pelignus testes, & Venusinus olor.
 Mox & Pontani radiantia sydera; mox &
 Synceri æternum retia pandis opus.
 Divinum Tassus, nomen geniale Marinus,
 Nonne tibi æternum promerueret decus?
 Hinc & Parthenius legitur, Constantius inde;
 Adde his Tanfillum Vatibus, adde Rotam.
 Ipse ego quot nuper tua circum litora vidi!
 Quum tua quam plures educet ora tamen.
 En tu nocte ab avis magnum venis Auria nomen,
 A' scriptis nomen majus adepse tuis.
 Tuque sacro Ausoniae Marchesi clare cothurno;
 Quique vacas studiis Philamarine sacris.
 Quique tot Eoæ calles idiomatica Gentis
 Garophile, & cultis cognite Rosse modis.
 Tuque sacer Themidi, sacer & Pansute Mathesi;
 Fusce & Tu; Clario carus uterque Deo.
 Nec Te præteream Vatum decus, optime Quinzi,
 Cui tantum debet nominis Inarime.
 Nec Te adeo nostros non ultimus inter amicos,
 Laus o Romani, Docte Riozze, Fori.
 Carrafam & quamvis, quamvis vidisse Caputum
 Fas mihi non fuerit, præteriisse nefas.

Præteriisse nefas & Te, Grimalde, canentem

Quem patrio quamvis littore; Roma dolet.

Vivite felices nostri certissima sæcli

Gloria; Pieridum nomina sacra choro.

Vivite: sic vobis faveat vetus umbra Maronis,

Synceri faveat nec minus umbra recens.

Nomen ab his Ducibus natum est; exemplar ab illis,

Et decus Arcadiæ provenit omne meæ.

Arcadiæ memores este, ò Gens inclyta, Vestræ:

Vestri ero, dum vivam, vel procul ipse, memor.

DE NATALI DOMINI

PRO ARCADUM CŒTU.

Anno 1729.

ELEGIA.

Dulcia Virginei redeunt solennia Partûs,

Et redit ad numeros rustica musa suos.

Quisquis ades, seu Pastor eris, seu Civis, & hospes,

Nostra libens audi carmina quisquis ades.

Non ego nunc memorem primas ab origine causas,

Quæque sit antiquum poëna sequuta scelus.

Non ego nunc Veterum monstrata oracula Vatum,

Nec repetam versus Docta Sybilla tuos.

Non Arabo dicam venientes littore reges ,

Nec nova miranti sidera visa polo .

Dira Palæstini referam non iussa Tyranni ,

Cœsa nec immiti membra tenella mann .

Magna retractabunt Magni argumenta Poetæ ,

Dum facilis nostris meta terenda rotis .

Agrèstes mihi solus amor perquirere cœtus ,

Pastorumque sacras noscere delicias .

Fallor ? ~~am~~ad celebres Jordanis venimus undas ,

Et pede calcatur Terra verenda meo ?

Sensimus : insolito quatiuntur viscera motu ,

Divus & exagitans , carmina dictat Amor .

Novimus : Hæc Bethlem sunt diruta mœnia ; David

Non procul hinc solitus ducere Pastor oves .

O amor ! ò nostrum pietas ! hoc nempe sub antro

Nasceris æterni Gnate timende Patris !

Nasceris , atque humiles primùm dignatus avenas ,

Quod frueris nostra simplicitate doces .

Gratulor , ò miti gens acceptissima cœlo ,

Simplex , Pastores , innocuumque genus ;

Pergite , nequaquam noctu vigilasse pigebit ;

Pergite , quâ radiis lux nova signat iter ,

Ite , replete bonis sacrum concentibus Antrum ;

Aliger excipiet carmina vestra chorus ;

Felices animæ, queis munera prima daturis

Infanti testes contigit esse Deo.

Credite; Vos veterum manes mirantur avorum,

Ardet & innocua quilibet invidiâ.

Si detur, coram Hoc plorans adstaverit Adam,

Conjugis & lacrymis junxerit Eva suas.

Si detur, festinus Abram cum supplice Sara,

Cum Sponso veniet pulchra Rebecca suo.

Atque iterum antiqui miracula prodet amoris

Prompta mori Soboles, promptus ad arma Pater,

Si detur, geminâ sese cum Coniuge Jacob

Huc ferat, & Puerum pronus adoret Avus.

Circumstent Nati, circumstet turba Nepotum,

Offerat & Domino munera quisque suo.

Voce senex tremulâ singultus inter, & inter

Dulces, quæ læto ex ore cadent, lacrymas,

Venit Io, dicet, venit, mihi credite, Tempus:

Prodiit ex Tribubus Stella corusca meis.

Hic Puer, hic Deus est; regem cognoscite vestrum:

Ite, alacres plenâ ferte tributa manu.

Ite. Moras quid lentus adhuc innectis, Juda?

Sunt tua; sunt Domino debita sceptrâ tuo.

Sancte Senex, quemcumque vides, tua vota sequetur,

Verbaque, fatidico quæ canis ore, canet.

Ec.

Ecce patent, sæclo quæ clausa fuerè vetusto ;

Solvere & antiquos Nox venit una dies .

Nunc clarum quas Arca Noe super innatat undas ;

Signaque , quæ certi fœderis Iris habet .

Nunc clarum Mosis quid præsignaverit Agnus ,

Qualiter innocuo flagret ab igne Rubus .

Cur madeat sicca vellus mirabile terra ;

Deciduas cur mox areat inter aquas .

Fertilis en floret Jesso ex stipite Virga ,

En parit Auctorem Virgo pudica suum .

Currite divisæ nobis , jam currite Gentes ;

Omnibus , ambigitis ? fit Puer ille salus .

Currite ; sed nimium sacro jam percita cantu

Excessit numeros rustica Musa suos ;

BACCHUS, SIVE PYRATÆ

Ex Homeri Hymnis .

PRoles vera Jovis , Semeles pulcherrima proles ,

Nunc mihi cantandus carmine Bacchus erit .

Dicitur hîc olim maris atri in litore visus ,

Litus ubi medias prominet inter aquas .

Illi forma fuit ; dulci adventante juventâ ,

Hactenus imberbis ceu solet esse puer .

Fortibus ex humeris roseus dependet amictus ,
 Ventilat & molles quælibet aura comas .
 Ecce autem nigrum velox super advenit æquor
 Pyratarum ingens abiete clausa manus .
 Thyrrænis hi forte oris solvere ; sed illos
 Sæva hunc auspiciis fata tulere malis .
 Ut procul aspiciunt , gaudere , sibi que vicissim
 Innuere , & litus quæ via facta petunt .
 Mox puerum circumveniunt , prædæque potiti
 Navigio illam hylares imposuere suo .
 Hunc siquidem prolem perstabant credere Regum ,
 Quorum numquam non Juppiter auget opes .
 Mox manibus capto nectebant vincula vinctis ;
 Vincula sed vinctas destituere manus .
 Destituunt & vincla pedes . Sedet ille nigellis
 Subridens oculis , nec sua damna timet .
 Hæc ratis ut vidit Rector , quem tollere captum ?
 Cui Divum stolidi vincla paratis ? ait .
 Cernite quam valido stet corpore ; sit bene quamvis
 Structa ratis ; pondus sustinet ægra novum .
 Juppiter aut hic est , aut est pharetratus Apollo ,
 Aut Deus undisoni cui data sceptræ maris ;
 Non nitor ille quidem mortalia denotat ora ;
 Hæc superos tantum forma , nitorque decet .

Quis.

Quisquis is est , mora nulla : suis reddatur arenis ,

Atque hoc vestra manus pura sit à scelere .

Ah vereor , ventos , tempestatesque sonoras

Suscitet iratâ neu Deus iste manu .

Dixerat ; at contra Dux quem movet ira , secundos ;

Dixit , habes ventos ; sit tuus iste labor .

Infelix ! dispone ratem , da carbasa ventis ;

Hic autem nostri meta laboris erit .

Spero vel in Cyprum veniet , vel ad ostia Nili ,

Aut ad Hyperboreos , longius aut etiam .

Tandem olim socios , fratres , suaque omnia pandet ,

Sors quando in nostras passa venire manus .

Hæc dicens , Navis malumque , & vela trahebat ;

Turba operi intendit ; velaque ventus agit .

Signa sed extemplo patuere ingentia ; navem

Ambrosio vinum replet odore nigram ;

Et fluit , & refluit , flagrantemque afflat odorem ,

Et videt , & stupet ad talia quisquis adest .

Protinus en summâ veli de parte racemos

Explicuit Vitis prodigiosa suos .

Mox hederâ malus sese vestire , simulque

Floribus , & fructu malus optimus erat .

Quilibet & scalmus , quo pendent ordine remi ,

Floruerat fertis inde , vel inde novis .

Talia cum nautæ fieri sibi monstra viderent ;
 Rectorem unanimes ante steterat ratis .
 Mededes nomen : Mededen quisque reponit ,
 Litora que ut teneat proximiora monent .
 Interea Leo nave atrox apparet in altâ ,
 Cœpit & horrendos ore ciere sonos .
 Nec satis ; Urfa ferox pendentibus aspera villis
 Per mediam visa est ire , redire ratem .
 Torva tuens stetit ille ; furens surrexerat illa ,
 Et pugnæ hinc , illinc signa dedere trucis .
 Tunc pavor incessit nautas , tunc denique summâ
 E puppi casus extimuerat suos .
 Rectoremque ratis mox ; desipientibus unus
 Qui sapuit reliquis , conveniunt stupidi .
 At Leo continuò navem rugitibus implens ,
 Arripit , heu , miserum , dilaceratque ducem .
 Quod reliqui ut videre , necis fera fata propinquæ
 Sollicitâ rati vincere posse fugâ ,
 In mare præcipiti se dant simul undique saltu ,
 Commotisque illinc , hincque teguntur aquis .
 Ecce sed [horrendum visu !] Delphines ab imis ,
 Nautæ qui fuerant , exiliere vadis .
 Ipse superfuerat jam Rector & unicus : uni huic
 Bacchus eum miserans , vivere posse dedit :

Addidit & vitam faciunt quæcumque beatam ;

Addidit ætatem , commoda , divitias .

Atque : animo confide meo , gratissime Rector ;

Nam sum Bacchus Ego , si modo quæris , ait ,

Ille Ego sum Bacchus , Semeles quem filia Cadmi

Ingenti peperit , progenitque Jovi .

Salve nate Jovis , Semeles nate Inclyte salve ;

Nemo potest Vates immemor ire tui .

LEOPOLDO S. R. I. COMITI DE THYRAM ,

*Ecclesiarum Olomucensis , & Wratislaviensis
Canonico ,*

IN PATRIAM REDEUNTI .

E L E G I A .

Sume Lyram : tristi resonans Elegeja cantu ,
Depositam longo tempore sume lyram .

Ecce iterum veri discessum flemus amici ,

Cogimur & moestâ promere voce , vale .

Scilicet ad patrios remeas , Leopolde , penates ,

Belliger augustis quâ fluit Ister aquis .

Illic majorum monimenta superba tuorum ,

Et releges priscae splendida facta domûs ;

Ibis , & heu moestum mea me retinebit in Urbe

Cura , sequi gressus non potuisse tuos .

Sed

Sed si fata negant, ut Te, Leopolde, sequamur,
 Mutuus absentium munera obibit amor.
 Sæpè Tibi poterit vultus hic reddere nostros,
 Sæpè mihi vultus reddet & iste tuos.
 Philosophi hic dicam partes explebat acuti:
 Promebat veteres hinc memor historias.
 Hinc arcana Dei studio quæsitâ perenni,
 Hinc solitus Latii pandere jura Fori.
 Astrorum hinc numerum, cursumque, morasque notabat,
 Artibus addictus doctâ Mathesi, tuis.
 Cantibus hinc, dicam, indulgit, cytharæque decoræ
 Aptavit faciles sæpius ille manus.
 Atque hinc magnorum repetebat carmina Vatum;
 Vix illi quidquam, quod latuisset, erat.
 Sic juvet innocuâ fata aspera fallere fraude,
 Atque aliquid nimix demere tristitiæ.
 Sic poterit nemo congressus tollere nostros,
 Et fueris præsens tempus in omne mihi.
 Te mihi nam medio dum Sol procedit Olympo;
 Te referet curru dum fugat astra suo.
 Et prius ignotis agitata caloribus Arctos,
 Aspera eritque novo torrida Zona gelu;
 Jonium flavas produxerit æquor aristas,
 Constiterit Siculi fluctus & ante freti,

Quàm

Quàm tuus è nostro labatur pectore vultus ,
 Exciderint oculis quàm tua facta meis .
 Ipse sed intereà nostris avelleris ulnis !
 Ah modicum saltèm tempus abesse velis !
 Ah precor accelerent optatam sydera lucem ,
 Quæ mihi Te , quæ me restituatque mihi .
 Qui plausus , qui cordis erunt tunc gaudia nostri !
 Qualia tunc nostræ gaudia mentis erunt !
 Fortunata dies , tantum quæ reddet amicum !
 O mihi festivo carmine digna coli !
 Illa dies nostros poterit compescere luctus ,
 Et finem longis afferet illa malis .
 Non ità Priamidem Butroti lætus in Urbe
 Æneas Helenum vidit , & Andromachen .
 Non ità dilectum est Pylades complexus Orestem ,
 Ereptum sacris , Delia sæva , tuis :
 Quantum ego lætarer , reducis si tangere dextram ,
 Et detur vultu jam propiore frui .
 Ipse sed intereà Latias jam deseris arces !
 Jamque nihil , reditùs spes nisi sola , manet .
 Ergo ne sedarit plures spes una dolores ?
 Unica sit quamvis , spes tamen ista placet .

ELEGIA.

Non semper duro tellus laceratur aratro ;
 Non semper dubias Navita scindit aquas ;
 Devovet interdum veterem Gladiator arenam ;
 Interdum Elæo pulvere cessat equus .
 Otia perpetuo sunt & miscenda labori ,
 Et requies studiis invenienda meis .
 Otia me poscunt ; sed quæ tamen otia Vatem
 Conveniant , Phœbus quem probet esse suum ;
 Nuper eram totus rerum cognoscere causas ;
 Quo res nascantur , quo pereantve modo :
 An medio steterit Tellus immobilis Orbe :
 An circum Solis præcipitetur equos .
 Quomodo nascantur flores , ut frondeat Arbor ,
 Herbaque quæ profit , quæque sit herba nocens :
 Qua venti , & pluviz , qua sint regione Cometæ :
 Quo sese obliquo fulmen ab axe rotet :
 Vosque metallorum vires mihi panditis , altas
 Cura specus quibus est excoluisse , Deæ .
 Nec minus errores Solis , Lunæque labores ,
 Utque magis Phœbe splendeat , utque minus .
 Hæc ego quærebam , studiisque immersus in altis
 Gaudebam integros præteriisse dies .

At vos iniicitis tandem mihi vincla Camœnæ,
 Atque iterum in vestris cogitis esse choris.
 Vos reducem excipitis; Vos docti ad culmina montis
 Ducitis, unde suas ornat Apollo comas.
 Phœbe Pater; si sacra tuis ego signa reliqui
 Militibus; fuga si crimine nostra caret;
 Et si sæpè tuas studui cognoscere laudes,
 Quæque Parens supra sub pedibusque foves;
 Parce, precor; sic nulla tuos nubecula vultus
 Occulat, & foetus dissipet atra tuos.
 Sic tibi subcrescat proles longissima vatum;
 Plurima sic tua per tempora laurus eat.
 Parce precor; posthac tua nunquam castra relinquam.
 Teque sequar semper: Te quoque semper amem.
 Seu juvet Arcadicas numeris aptare cicutas,
 Seu juvet Heroâ bella referre tuba;
 Tu mihi, Tu tales in carmina suffice vires,
 Ut mea non spernat carmina Posteritas.

*In Funere Joannis V. Gloriosissimi Lusitaniæ
Regis inter Arcades Accl. Aretis Mellèi.*

Anno 1750.

E L E G I A.

Occidit. Inferias magno celebremus Areti;
Apta sit inferiis, aptaque pompa loco.

Regale heic Nomen quævis inscribitur arbos;

Regale heic Nomen personet omne nemus.

Hæc nemora, has lauros uni debemus Areti.

Ille dedit lauros, ille dedit nemora.

Hoc olim surgente, juvat meminisse, theatro,

Quilibet in laudes Arcas Aretis iit;

Principis & tanti gracili tunc Facta cicuta

Lusimus; heroâ Facta canenda tuba.

Mox pro regali sunt vota indicta salute;

Mox hilares Regi plausimus incolumi.

Servat & hæc corylus forsan mea carmina; servant,

Arcades, hæc forsan carmina vestra citri.

At nunc flebilibus nemus hoc implere querelis,

Cogimur & justas ire pii in lacrymas.

Scilicet heu magnus fato concessit Aretes;

Et totam luctu concutit Arcadium.

Flete illum Dryades ; vos illum flete Napæ ;

Flete & Najades ; flete & Amadryades .

Pastores , Nymphasque dolor pervadat amarus .

Nil nisi mœstitiam , nil nisi det gemitus .

Urna inter medias , quâ densior umbra , cupressus

Surgat , & hinc plorans adstet , & inde chorus ;

Certet & alternis , raptum & dum luget Aretem ,

Vatum præsidium , Pieridumque canant .

Munificumque, Piumque, & quæque ad grandia natum ,

Regnandi & memorent quantus in arte fuit .

Effera circumseat Satyrorum turba ; procaxque

Faunorum saltet , nec sine lege , cohors .

Pan quoque, Pan magnus, cui silvæ, armenta que parent ,

Ad tumulum calamis ludat amabilibus .

Ipse pater Vatum , Pindi adsit gloria , Phœbus ;

At renuat cara cingere fronde comas .

Fallor ? adest Phœbus : venit Pan : venit & ultro ,

Proxima fatidicus qui tenet antra Deus .

Jane bifrons , qui lapsa vides idemque futura

Prospicis ; ah lætis nos recrea auguriis .

Fac sciat Arcadiæ Tellus ; num fospite Nato

Sperandum sibi sit Patris ab interitu .

Sperandum certe ; nec me mea Numina fallunt ;

Nec Princeps magno regnat Arete minor ;

Nec

Nec minus imperio , minus aut virtute refulget ;
Nec fortasse minus diliget Arcadium .

*Serenissimo Burgundiæ Duci Galliarum
Delphini Filio Christianissimi Regis
Ludovici XV. Nepoti.*

Anno 1751.

GENETHLIACON.

NAscere Magne Puer ; plaudens Te suscipit Orbis,
Gallia Te faustis protulit Auspiciis .

Heroum Soboles , centum fate sanguine Regum ,
Borbonidum nova spes , nascere Magne Puer .

Te Genitor mitis , Te formosissima Mater ;

Te summo è Solii culmine spectat Avus ;

Seque inter certant , quis Te mage diligat ; aut quem
Majori afficias Parvule lætitia .

Unanimes sed certe omnes Altaria circum

Pro capite effundunt Vota , Precesque Tuo .

Et merito ; quot enim pavido affers commoda mundo !

Quot procul , exoriens , cogis abire metus !

Exulat anguineos Discordia scissa capillos ,

Extinctam & frustra quassat utrinque facem .

At contra nitido ridet placidissima vultu ,

Dum rerum trepidos Pax recreat Populos .

Europa hinc omnis venienti erepta periclo
 Plaudit, & ad Cunas currit anhelata tuas.
 Anteit, & Socias prævertit Gallia, seque
 Projicit ante Tuos læta, tremensque Pedes,
 Gaudia mox illic sua fletibus intermiscens,
 O, ait, o Votis sæpe petite meis!
 Progenies Regum non inficianda meorum!
 Te superi, Votis Te tribuere meis.
 Advocat interea Regales Sequana Fratres,
 Lætitiæ in partem quos velit esse suæ.
 Hinc Liger, hinc Rodhanus, spumanti hinc amne Garumna,
 Fluviorum fremit hinc magna, minorque manus.
 Pars Austrum, pars Occasum, pars vergit ad Arcton;
 Salsas læti omnes ingrediuntur aquas.
 Plausibus Oceanus; sonat omne & plausibus æquor,
 Quod Lybiam, quod nostram alluit Italiam.
 Excitus, ut, quod erat præsentit Tibris, utrâque
 Implicitas Lauris amovet aure comas.
 Mox totam lætis implet clamoribus Urbem;
 Perque Fora effusis pene cucurrit aquis.
 Gaudia continuo ostentat Populusque, Patresque,
 Gaudia perque vias; Gaudia perque domos;
 Sint Superis Grates; sua sunt solemnia Templis;
 Omnia lætitiâ fervere visa nova.

Nempe Tui Mancinus Avi qui nomine, summo
 Heic Oratoris fungitor Officio,
 Tot Ludos aperit, tali Proscenia Pompa
 Instruit, ut Romæ Vota quoque exuperet;
 Ac dum munifica præbet spectacula Dextra,
 Devincitque omnes Comis ubique Animos,
 Francorum certe se dignum sanguine præstat;
 Romanum pariter se probat esse Genus.
 Cresce Puer Votis Populorum, cresce Triumphis,
 Quos Tibi bella parant, quos Tibi Relligio.
 Nos hic interea pro Te fundemus ad Aras,
 Quæ Cælum valeant demeruisse, Preces.
 Non Proavi ut superes Facta immortalia Magni,
 Neu superes ut Avum, neu superesque Patrem
 Poscimus; hæc olim dubia non voce canentur,
 Ingenii dederis cum Documenta Tui.
 Majorum satis est relegas tunc facta Tuorum;
 Prælia seu placeant, seu Bona Pacis ames.
 Nos quibus ignotum est, quantum mortalibus olim
 Largiri per Te Numina constituent,
 Sis tantum ut sospes petimus; Te sospite, sospes
 Relligio, & Regnum, sospes & Orbis erit.

*In Serenissimi Pedemontani Principis
nativitate . Anno 1752.*

E L E G I A .

HUnc Superi cecinere diem , cecinere Poetæ ;
Et Musæ ; & Charites hunc cecinere diem .
Scilicet ; Alme Puer , Tua sic Generosa propago ;
Poscebat nostræ sic Decus Italiæ .
Italiæ jam certa Salus ; jam læta per Alpes ,
Læta per Æquoreas currit & Illa vias ;
Solis & Occasum , Solis modo prospicit Ortum ;
Et ciet hinc plausus , & tonat inde minis .
Auroræ Populi Paphias defendite Sedes ,
Jam redit ad Dominos Cypria Terra suos .
Hic Puer , hio olim vestras metuendus ad oras
Viribus accedet , consiliisque potens .
Hoc Avus , hoc Genitor , manus hoc velit ampla Suorum ,
Ipsi qui mentem hanc , hosque dedere animos .
Qualis erit : cum læta movens in Prælia dextram
Assuescet Studiis , Casta Diana , Tuis !
Providus ingenuas proh quam dilexerit Artes ,
Tum cum Mercurio par erit Eloquio !
Jam Venerem video pulchram de mille Puellis
Nupturam pulchro tradere mox Juveni .

Carminis ecce Auctor, Medicinæ ecce Auctor Apollo

Spondet honorificos, incolumesque dies.

Bella vocant; jam bella tibi tractanda; Triumphos,

Sed tibi bella, Puer, Marte regente parant.

Quot Bona venturis, quæ prospera Fata diebus

Astri è ridentis Juppiter Orbe dabit!

Tuque Senex, tardo qui circuis Æthera gressu,

Plaudere non vanis visus es auspiciis.

Blande Puer, Charites Te circum ludere visæ;

Matris in amplexus inde redire Tuæ.

Quis Deus in vacuo deses terat otia Cœlo,

Regalem ad Puerum cum Deus omnis eat?

Jane Biceps, cui quantus erit Puer iste patens est,

Quid tutum, quid non, Te Duce prævideat.

Evocet Æolio Zephiros Jovis Uxor ab Antro;

Pacatum sternat per Mare Tethys Iter.

Flava Ceres Messes: Vites submittat Jacchus;

Offerat & faustas Pallas amica Oleas.

Pan Deus Arcadiæ Sylvis egressus, & agris

Et canat, & caris plaudat arundinibus.

Plaudat & ipsa tibi Aonidum Sacra Turba Sororum,

Quæ venit ad Cunas ambitiosa Tuas.

Undique sed Superi, Virtutes undique læto

Jam tibi lætitiæ dant nova signa die.

Ipsa tibi Fortuna favet, tibi Gloria servit,
 Militat & Castris utraque juncta Tuis.
 Allobrogum interea ferventi regia plausu
 Infonat, & resonis Duria currit aquis.
 Currit, & Eridano dum sese immiscet, amicis
 Publica testatur gaudia fluminibus.
 Omnis Ager plausu, plausu Nemus omne resultat,
 Et plausu Italiae littus utrumque sonat.
 Clamitat Ipse procul Sardoia per Æquora Nereus,
 Et lætis repetit vocibus Emmanuel.
 Vocibus Emmanuel lætis Vatum Chorus omnis,
 Parrhasis ad Tyberim quos alit umbra, canit.
 Cresce Puer; si vera alias Oracula Vatum:
 Vota Suae si Pan audiat Arcadiae.
 Magnus eris; pacem, seu bella sequare, futurus
 Nec Proavis, nec Avo, nec Genitore minor.

Pro Liberalium Artium Academia Capitolina
Anno 1754.

E L E G I A.

INgenuæ huc Artes; huc ò properate Camoenæ:
 Huc, Vates, hodie ascendere ne pigeat.
 Vatibus hæc sacra est, Lux hæc est sacra Camoenis;
 Sacra sed imprimis Artibus Ingenuis.

Aurea Tarpeii patuerunt Atria Clivi :

Enitet & pompa splendidior locus .

Pompa loco digna est ; spectatum confluat omnis

Quisquis adest Civis , quisquis & Hospes adest .

Vos tamen , o Juvenes , Pallas quos educat , & qui

Quæritis à Saxis , Mole , Colore decus :

Vos primi Augustum certatim scandite Collem ;

Vos quoque in hoc ingens Gloria Colle manet .

Hic ubi Scipiadae toties egere Triumphos ;

Egit ubi Cæsar ; egit ubi Marius ;

More Triumphantum , quamvis de dispare pugna ,

Victores dudum Vos quoque Fama canet .

Ite , quibus Virtus , quibus & Fortuna favebit ,

Sumite Regali Proemia danda manu ;

Purpurei Vos ecce Patres , Primordia vestra

Dum spectant , Vos ut comiter excipiunt !

Singulaq; expenduntque , probantque , & laudibus ornant ;

Arreptumque monent continuetis Iter ,

Quid non audendum , Juvenes ad Grandia nati ?

Quid non sperandum talibus Auspiciis ?

Ergo age Apellæos quicumque imitaberis ausus :

Omnia sunt dextræ pervia quando tuæ ,

Atque Homines , & Bruta , & Solem & Sydera fingis ,

Et Prata , & Montes , & Nemora , & Fluvios ;

Te

Te dignum , & Domina quæ Te complectitur Urbe ,
Grande aliquod solers jam mediteris opus .

Grande aliquod meditetur opus qui viscera montium
Eruit , atque audax vivere saxa docet .

Sed neque Dædaleas qui exercet sedulus Artes
Partem Opere in tanto non habuisse finam .

Imò omnes ; alter Templum dum construat , alter
Dum Templum nitidis ornet imaginibus ,

Tertius in medio Simulacrum & collocet ; omnes
Non levia obsequii dent documenta sui .

Sic decet ut Princeps ; pulchras dum promovet Artes ,
Artibus a pulchris munera & Ipse ferat .

Nempe sacrum Tibi erit Templum, Templumq; tenebis,
Ingenti quamvis , par Benedicte Operi .

Et venient feri post sæcula multa Nepotes ;

Quantus & es potis hinc discere Posteritas ;

Namque Olli rerum series dum immensa tuarum
Fiat , ut obverso in pariete picta micet ,

Certe ea Factorum numerum admirata decusque ,

Tam magni in laudes Principis ire velit ,

Munificumque , Piumque Illum , Doctumque perenni

Voce per ætates proferet innumeras .

PRO RESTITUTA VALETUDINE

B E N E D I C T O XIV. P. O. M.

Anno 1757.

E L E G I A.

Vicit io! vicit virtutum turba tuarum;
 Vicerunt Populi vota, precesque tui.
 Sospes io: Benedicte, metu nos eximis omni,
 Romaque supplicibus temperat à lacrymis.
 Roma triumphali rursus te cinge corona;
 Erige & augustum rursus ad Astra caput.
 Convaluit Princeps; patuit clementia Divum;
 Cara quidem es Superis, caraque Roma Deo.
 Exquiliæ te Roma vocant; ibi prona potenti
 Grates funde Deo; grataque funde preces.
 Virgo Parens; Populus quid non tibi debeat iste,
 Qui Tibi, qui Nato dat pia thura tuo?
 Prospexit nostræ Natus tuus ille saluti;
 Reddita nam nostro in Principe nostra salus.
 Virgo Parens; Tu sola malis occurrere tantis,
 Divinasque iras flectere sola potes.
 Ipsa potes longum Princeps ut vivat in ævum;
 Ipsa potes vires ut reparetque suas.

Jam

Jam reparet vires , jam mundi tractet habenas ;
 Dignus enim valida , quem tuearis ope .
 Ille quidem Tibi cultum auxit ; Tibi thura frequenter ,
 Votaque fert aras cernuus ante tuas .
 Adde hoc marmoribus quod totum splendet , & auro
 Templum ingens , Tibi quod surgit in Exquiliis .
 Hoc totum squalens , totum hoc jam pæne fatiscens ,
 Munifica ornavit , restituitque manu .
 Adde quod & Pietas illum commendat , & illum
 Commendat morum candida simplicitas .
 Quid quod inexhausta dum mente , & pectore dives
 Eloquio pollet , pollet & ingenio ,
 Dogmata per totum spargit feliciter orbem ,
 Et monitis plaudunt maxima Regna suis ?
 Ah precor , ah nostras audi , bona Virgo , querelas :
 Nostra nec ut jaceant irrita vota , finas .
 Effice det firmam Natus tuus ille senectam ,
 Vitaque ne properè tam pretiosa cadat .
 Restat adhuc restat , pacatum scilicet Orbem ,
 Ut videat sacra sanctus ab Urbe Senex .
 Christiadum restat , membra ut disjuncta suum jam
 Conjuncta agnoscant , demereantque Caput .
 Eveniet ; cunctas Benedicti grande per oras ,
 Grande per ætatum sæcula Nomen erit .

AD ANGELUM MARIAM DURINUM

ROMANÆ AULÆ PRÆSULEM

Et apud Hierosolymitani Ordinis Equites

Melitæ Inquisitorem,

INTER ARCADES CRISAURUM LESBIUM

ELEGIA.

MIrabar, quidnam mea circum tempora laurus
Serperet, ac Cycni dulce melos canerent:

Mirabar, quid me Vatum circumdaret Agmen,

Quilibet & plausum voce, manuque daret:

Cum mihi se reliquas inter dulcissima Musas

Obtulit ambrosias culta comas Erato:

Subridensque, quid hîc hæres immobilis, inquit,

Et fortis resides inscius ipse tuæ?

Perlege, quæ lauro scripsit Crisaurus in illâ,

Quæque canit de Te carmina culta, vide.

Hinc Cycni, Vatesque tuo plausere decori,

Atque tuis Laurus serpere visa comis.

Accessi, obstupuique, oculis nec credere primum,

Ut Laurum, & Nomen vidimus, ausus eram.

Mox patuit Nomenque tuum, mox carmina legi,

Quæ nostra infecere pudore genas.

Non

Non ego sum tanti, Vir præclarissime, laudes
 Ut credam, aut videar promeruisse tuas.
 Scilicet, & Titulis, & Sanguine clarus Avito,
 Et magis exculto nobilis Ingenio,
 Haud dubitas laudare Senem, quem prægravat ætas,
 Quem fors ludificat, quem mala plura premunt.
 Nec tantum laudas, sed & illum in culmine Pindi,
 Vatum inter Proceres, Aonidasque locas.
 Aonidas, Vatesque inter Tu jure locandus,
 Vel summis qui par Vatibus esse potes.
 Nam Te, siue Elegos libeat tractare, Tibullus,
 Quà flores Erato colligit, ire finat;
 Fingere seu mavis Epigrammata culta, Catullus
 Excipiet numeros nec sine laude tuos.
 Ipse Tibi Flaccus, cytharam tradente Thalia,
 Qua sese abscondit gloria, pandat iter.
 Nec Tibi Calliope laurumque tubamque negarit,
 Nec sibi Te socium respuat ipse Maro.
 Aude igitur quiddam magnum, perque ardua Pindi
 Culmina securo curre, recurre pede.
 Expectant Te Pierides, invitat Apollo,
 Ac tecum Vatum quilibet esse cupit.
 Magnus eris, magnosque inter celebrabere Vates,
 Haud tamen hinc summus sed Tibi partus honor.

Nam.

Namque Tibi Pindus dum plaudit ubique canenti,
 Roma parat meritis Proemia digna tuis.
 Sic simul & Lauro, simul & circumdatus Ostro,
 Augebis Gentis splendida Gesta tuæ.
 Ipse procul, dum Tu superas quæque obvia, Cyrræ
 Vix oculis Te per confraga saxa sequar.
 Vix oculis, sacri fueris dum magna Senatus
 Lux, potero lucem sustinuisse novam.
 Tu tamen & Vates Vatem amplexabere; Princepsque
 Haud me humilem ejicies, despiciasque Senem.
 Nam Te, qui vero traheris Virtutis amore,
 Nec fastus, nec opum pompa vel aura movet.

E L E G I A.

Somnia jam referam prima mihi visa Juventa;
 Somnia Principium, somnia Finis erunt.
 Solus, & incertus sylva spatiabar opaca;
 Forte erat in Manibus grande Maronis opus.
 Ecce repentino quatitur Nemus omne fragore,
 Et geminam hinc illinc miror adesse Deam.
 Immenfas ibi Fama suas contraxerat Alas;
 Fortuna ancipiti substiteratque Rota.
 Protinus exclamo, sic Dii mea Vota secudent,
 Ah Precibus faveas utraque Diva meis.

Ah precor, ah studiis Tū vim, & decus adjice nostris;
 Tuque meo nunquam subtrae Te lateri.
 Annuit inceptum repetit dum Fama volatum,
 Et studiis visa est velle favere meis.
 At contra me jam trepidum, & mea damna timentem
 Proterit irato Sors violenta Pede.
 Conquerar? an referam potius, quæ tempore ab illo
 Evenere istud Tempus ad usque mihi?
 Sed referam. Primis me Roma excepit ab annis;
 Heu quot ibi subii, sustinuique vices!
 Roma tamen nostris Nomen venerabile Musis.
 Roma tamen Votis semper amanda meis.
 Viximus ærumnas inter; solumque levamen
 Carmina in extremis sæpe fuere malis.
 Fortunæque odia, & Famæ quoque munera risi,
 Atque aliena æquo commoda vidi Animo.
 Et vidi, & video; sed me solum mea tangunt
 Fata, meæ tangunt tristia Fata domus;
 Cætera nil curo; nec quæ sum fatus, an olim
 Quid verum, an fuerint somnia, scimus adhuc.
 Hoc tamen hoc dicam; quod nos quandoque per umbras,
 Quæ facienda Dii, quæque cavenda, monent.
 Irrita nec semper secum fert somnia somnus;
 Nec semper vanis ludit Imaginibus.

MICHAELIS JOSEPHI

M O R E I

ARCADIÆ CUSTODIS GENERALIS

C A R M I N U M

L I B E R IV.

EPIGRAMMATA.

MICHAELIS JOSEPH

ARCADEE CUSTODIS GENERALIS

MINIMUM

LIBER IV.

EPIGRAMMATA.

FRANCISCO MARIAE EX COMITIBUS
M A N Z I S

ARCHIEPISCOPO AVENIONENSI

INTER ARCADES MYSTANDRIDI MACEDONICO

Michael Joseph Morei Arcadiæ Custos

Felicitatem.

Tantus est virtutum tuarum splendor,
tantus tuus in literas, & earum Cul-
tores amor, ORNATISSIME PRÆSUL, ut errare
credam, si Te Musis incommitatum abire sinam.
Patere igitur, Vir præclarissime, ut quartus
hic Carminum meorum liber, dum adhuc in-
ter nos Romæ versaris, tuo inscriptus Nomini
lucem aspiciat, & veteris in Te observantiæ
meæ, & Tuæ in me nuperrimæ Beneficiæ
publicum sit Monimentum. Quamvis autem
præcipuæ istæ deessent causæ ad leve hoc, sin-
cerum tamen Poeticæ meæ facultatis munus
Tibi offerendum, accedere possent, & con-
stans Vitæ tuæ Probitas, & nota Scientia-
rum Peritia, & in amplissima Dignitate Mo-
rum tuorum gravitas simul, & suavitas. Quin

& publica Prudentiæ experimenta, quæ
 apud Polonos, Gallos, & Germanos, Te
 notum non solum, sed & acceptum merito
 reddiderunt. Verum cum hæc leviter attin-
 gere nefas, & plene de Illis agere nimis es-
 set laboriosum, quacumque moderato, veluti
 tuo, possent Animo displicere agrè silentio
 involvens, Carmina hæc, qualiacumque sint,
 Tuæ, Vir doctissime subjicere Eruditioni, Tuæ-
 quæ, AMPLISSIME PRÆSUL commendare audeam
 Auctoritati.

P A R Æ N E S I S

Ad Juvenem quemdam .

QUod non ignoras veterum sacra Nomina Vatum :
 Docta quod illorum carmina sæpe legis :
 Plura quod Historiæ potes acta referre prophanæ ;
 Quod potes Historiæ plura referre sacræ :
 Quin quod de Physicis , de Jure , ipsâque Mathesi
 In populo audacter differuisse soles :
 Omnia scire putas : Nil scire est scire repente
 Omnia , perque suos itur ad alta gradus .
 Perge tamen , studiisque vaca sic totus , in una
 Ut saltem præstans dicier arte queas .
 Quam magis interea Te profecisse sciemus ,
 Tam minus , ô Juvenis , Te didicisse scies .

De Balthassare Castilione .

ORator , Vates , & Miles , & Aulicus omni est
 Egregiè functus munere Castilio .

In Labienum .

QUisque suos patimur manes ; hunc cæca libido ;
 Illum angit fædæ crimen avaritiæ ;
 Plures ambitio , plures tenet improba ventris
 Ingluvies ; atrox pluribus ira nocet ;

O A

In-

Invidiæ stimulis est qui crucietur amaris ;

Est qui defidiam nutriat usque suam .

Tu , ne quo tantùm vitio , Labiene noteris ,

Traducis vitam per scelus omne tuam .

Ad Cæcilianum .

CUm soleam de more die Te invisere quovis ,
Cæciliane , tamen non potui hoc hodie .

Protinus ipse mihi Caulem pro munere mirtis ;

Scilicet ut veniam cum nova lux oritur .

Falleris ; hoc pacto neque cras Te invisere curem ;

Scilicet ut duplices munera Caule novo .

„ Occidit miseros Crambe repetita Magistros ;

At nobis Crambe sic repetita placet .

Quid prodest Virtus , Vitæ si commoda desint ?

Quid profunt , Virtus si mihi desit , opes ?

Ergo , summe Deus , felix ut vivere possim ,

Virtutem tribuas , Commoda nec renuas .

C L E M E N T I X I . P . O . M .

De Victoria è Turcis relata anno 1716.

Ex Hetrusco Gasparri .

JAm tria lustra [precor tibi centum, & mille supersint]
Navita jactatam cum regis alme Ratem .

Nec

Nec dum illi placidas blandiri vidimus auras;
 Nec dum orta est illi non tenebrosa dies.
 Nunc mugire solum, & tremere omnia vidimus, & nunc
 Armenta occultam tota subire luem.
 Nunc nostros supra campos horrentia belli
 Semina spargentes vidimus ire Duces.
 Mox Asiam Odrysiis armatam erumpere claustris
 Europæ obliquis Regna tuentem oculis:
 Tanta mole virum, quantam non viderit olim
 Fervere Dardanio Xantus, & Ida jugo.
 Victa tamen cecidit; tantæ victoria pugnae
 Tota tua est, Clemens; gloria tota tua est;
 Fortunata dies, quæ longa incommoda pensat!
 Tot merito annorum fletibus emptæ dies!

A D O N I I.

N Ascitur isto Quisquis in Orbe, Reddere sortem Tentat amicam; Nemo nec optat Vivere felix. Irrequietus Mille pericla,	Mille labores Sustinet æger; Mille laceffit Pectora curis, Mille fatigat Numina votis, Detur, ut olim Posse cupitam
--	--

Tan-

Tangere metam ;
 Detur , ut olim
 Posse beatam
 Vivere vitam .
 Sunt , quibus acris
 Occupat omne
 Gloria pectus .
 Sunt , quibus angit
 Cor perituri
 Major in horas
 Cura peculj ;
 Sunt , quibus una
 Visa placere
 Blanda voluptas .
 Ecce venusta
 Optat amatas
 Iste puellas
 Vincere forma .
 Nocte dieque
 Æra recenset
 Lætus , & ille
 Cernit acervum
 Crescere . Dites
 Navigat audax

Alter ad Indos .
 Militat alter ,
 Sperat & inter
 Horrida Martis
 Præmia famam .
 Ille vetusti
 Rudera Sæcli
 Appetit . Ardet
 Iste Mathesin .
 Hic Sophus esse ,
 Hic Medicus vult ;
 Iste Poetæ ,
 Rhetoris ille
 Nomen anhelat .
 Parcite vecors
 Turba ; labores
 Mittite ; Inanes
 Mittite curas .
 Quæritur aurum ,
 Forma que frustra ;
 Gloria nulla ;
 Nulla voluptas ;
 Sit nisi vobis
 Crimine purum

Pectus ab omni . Moribus insons
 Unica certè Est sibi recti
 Semper ubique , Conscia Virtus .
 Credite , felix

DUlcis ubi Cucumis nuper prostabat , & illum
 Altè clamabat Venditor esse gelu ;

Hic modo Castaneæ à Scurra venduntur eodem ;

Qui calidas illas altiùs esse monet ,

Scilicet Æstatem Autumnus jam trudit , & inter

Se minimo distant tempore , bruma , calor .

Evenit hoc nobis ; ætatem submovet ætas ;

Quique viri nunc sunt ; hos facit hora Senes .

*Ad Joannem Antonium Vulpium Patavinum
 Antecessorem .*

TUnc meos laudas Vulpi clarissime versus ?

Musaque Judicio nostra probata tuo est ?

Carmina nunc aliquid , fateor , nostra esse putamus ;

Quæque mihi dudum displicuere , placent .

Sub Effigie Francisci Blanchini .

BLanchini effigiem tabulâ qui cernis in ista ,

Insignem doleas interiisse virum :

No-

Noverat Ille quidem Nostro quidquid patet Orbe ,

Noverat immenso quidquid & Orbe latet .

Hæc tamen haud fuerat studiorum meta suorum ;

Majus adeptus & est a Probitate decus .

Moribus Ingenium quantum concedit ; in Ipso

Tantum concessit Moribus Ingenium .

De Francisco Valesio , & Callistrato .

N Il non Valesius ; nil scis Callistrate ; semper

Tu tamen heu loqueris , semper & Ille tacet .

Sive tua hoc pariat levitas , prudentia sive

Illius , in nostrum cedit utrumque malum .

Inscriptio Fontis Florentiæ .

Qui bibis hos latices , Cosmi quoque munus adora .

Hoc & Nympha loci , dum cadit unda , facit .

Ad Franciscum Lelli de festivissimis ejus

Apologis Elegiaco Carmine

adornatis .

HENDECASYLLABI.

Dum Passer memorabitur Catulli ,

Dum notus fuerit Culex Maronis ,

Dum Phædri Volucres , feræque vivent ,

Linguae non minimum decus Latinæ ;

Feles, Simia, Capra, Equusque vivent,

Quos tu carminibus canis venustis;

Lelli, carminibus potens Latinis,

Lelli, carminibus potens venustis.

DE STATUA PALLADIS ROMÆ

In Ædibus PHILIPPI ACCIAJOLI Protonotarii,

& Camerae Apostolicæ Clerici, nunc

Sanctæ Romanæ Ecclesiæ

Cardinalis.

*Alluditur ad celebre Athenarum, imo totius
fere Græciæ Dominium, quod diù Accia-
jolorum possedit Familia.*

Acciajolæa merito stat Pallas in æde.
Præses Athenarum, scis puto, Pallas erat.

A D L Y R E N U M P. A.

HENDECASYLLABI.

Dum Tu carminibus canens Latinis,
Vires, & Veneres, originesque
Hetruscæ memoras, Lyrene, Linguae;
Hetruscam celebres licet Poesim:

Nil

Nil cum carminibus tuis venustis ,
 Nil ipsi , mihi crede , Amice , prodes
 Quin nè illi noceas cavè Poesi :
 Nam dum carminibus facis venustis ,
 Ut Linguae pateat decus Latinae :
 Musis posthabitis nitentis Arni ,
 Omnes ut Latiam tuo sequantur
 Exemplo tacitus mones Poesim .

AD NICOLAUM FORTIGUERRA

Inter Arcades

N I D A L M U M T I S Æ U M .

THyrsidis ah fatum , queis carmina flevimus olim ,
 Fortiguerra , eadem nunc Tibi missa vides .

Illa nec audebam manibus committere Vatum ,
 Illa nec audebam credere digna tuis .

Legisti postquam ; postquam Tu lecta probasti ,
 Digna patrocinio credimus esse tuo .

Accipe : Venturos jam nostra Elegia Poetas

Provocat , & nulla à tempore damna timet .

Judicio hoc audet tanti secura Poetae ;

Hoc titulis tanti nobilitata Viri .

AD SEMIRUM ACIDONIUM P. A.

Scribere post duplex cessas Epigramma, severis
Scribendo studiis, ne noceamus, ais.

Falleris. Interdum studia intermittere fas est;

Illorum levius mens ita sentit onus.

Adde: licet lepto videaris ludere versu;

Carmina, queis ludis, quid doceamur, habent.

Sic mihi pro studiis sunt satis illa severis;

Dumque taces, mihi tunc, docte Semire, nocet.

I N P R I S C U M

A D O N I I.

Quid tibi vano
Plaudis honore?

Quid mihi semper

Grande tuorum

Objcis amens

Nomen avorum?

Parce vetustæ

Stemmata gentis;

Non tua parce

Gesta referre.

Si genus olim:

Nobilitatis,

Si bene veræ

Quæritur ordo;

Crede, videbis,

Quod tibi falso

Prisce superbis.

Scilicet omnes

Nos ab eodem

Surgimus ortu;

Scilicet omnes

Nos ab eodem

Fonte venimus ,	Nilve , parumve ,
Quique tenaci	Invenies te
Findit avaras	Prisce minores .
Vomere glebas ;	Unica Cœlo
Quique per udos	Afferit ortos ;
Ducit agros ar-	Nobilitas est
Menta pecusque ;	Unica virtus ;
Quin luteis qui	Degeneresque
Nudus , inopsque	Unica luxus
Remigat undis ;	Inter , & inter
Lance severa	Crimina reddit
Pendere si vis ,	Vita peracta .

HOMINIS NOVISSIMA .

M O R S .

MOrte mihi in vita nil certius ; & tamen heu !
 Vitam Ego ceu numquam sim moriturus , ago !

J U D I C I U M .

JUdicis æterni ad nomen , vultumque tremisco :
 Quam timeo , ne me deferat iste timor !

I N F E R N U S .

INfernus data poena reis ; durissima poena !
 Criminibus tamen est heu ! minor illa meis .

P A R A D I S U S.

Virtutis merces cœlum est ; pulcherrima merces !
Et vitæ illecebras deterioris amo ?

CUM IN PARRHASIO NEMORE

*Novum Arcades Theatrum ad Janiculi
Radices dedicarent Anno 1725.*

D E O N A T O.

Hymnus.

O Puer nascens humili sub antro ;
O Puer summo genitus Tonante ,
Quique Pastorum genus Innocentum
Pastor amasti ;

Si tuâ semper fuimus sub umbrâ ,
Si tibi lætis canimus quotannis
Vocibus , Magni sacra dum recurrunt
Gaudia Partus ;

O favens adsis , facilisque Sylvam ,
Quæ tibi crescit , Puer , hanc tuere ,
Arcadum supplex tibi dum dicamus
Turba Theatrum .

*Inscriptio Fontis pro eodem Nemore
Parrhasio.*

Prospiciant Reliquæ, Nemorisque, Locique decori;
Extinctura venit Najas ista sitim.

*De nobilissima Horatii versione Italica
Eriphyli Criuntini P. A.*

TE legisse puta Venusini Carmina Vatis,
Eriphyli quisquis carmina culta legis:
Sunt eadem; nisi quod numeris olim ille Latinis
Scripsit, at Hetruscis nunc canit iste modis.

**FIDALMÆ NYMPHÆ ARCADICÆ
EPITAPHIUM.**

Interit Fidalma; Poetria doctior illâ
Non fuit Arcadico, non erit ulla, choro.

Scripserat Orator de Luce; sed hoc ita clarè,
De tenebris ut eum differuisse putes.

Scripsit Achæmenides post hunc de Luce Poeta;
Lucidus, ac veluti res jubet ipsa, fuit.

Quæ vestro, Orator, quæ, Vates, digna labore,
Dignaque quæ vestrâ præmia luce rear?

Æter-

Æ ternum tenebrose tuis tibi vive tenebris ;
 Lucidus in lucem proferat Auctor opus .

*De Catharinæ Borghinæ Nobilissimæ
 Virginis Pisanae Elegiis .*

HOs cultos elegos , culta hæc quis crederet unquam
 Carmina foeminea scripta fuisse manu ?
 Foemina sed scripsit , cecinit sed Foemina ; Tuque
 Tam benè dum latis dulce canis numeris ,
 Haud dubiè , Borghina ; queat quid foemina , quamque
 Felix ingenium sit muliebre , doces .

Cum transferretur Cadaver Ven. Servi Dei
 GREGORII CARDINALIS BARBADICI

*Ad Jo. Franciscum Card. Barbadicum
 Nepotem Anno 1726.*

ODE ASCLEPIADEA .

NUm semper levibus Parrhasium nemus
 Implebo numeris ? detrahe rusticas
 Interdum tunicas , desere Tybridis
 Undas Musa tui ; Medoacus vocat ,
 Claris Medoacus nobile Vatibus
 Flumen , Gregorio Præsule clarius .

Lauro cinge comas, fume manu tubam,
 Et te magnificis inferre coetibus
 Vatum Gregorii facta canentium.
 Audin? tota suo plaudere Filio
 Tellus Esperiae gestit, & infremens
 Æquor Gregorii laudibus affonat,
 Quod supra Ausoniam est, affonat inferum.
 Illic Patricio sanguine nascitur;
 Hic se purpureis vestibus induit;
 Illic non humilis Pastor oves regit;
 Hic magnum meritis qui reget gregem.
 O' Roma, ò Veneti Gloria littoris,
 Urbs Antenorea condita dextera,
 Mores Pervigilis dicite Præfulis,
 Dextram munifici dicite Principis.
 Exemplo populos Vir gravis instruit,
 Commissa eloquio pascit ovilia;
 Doctrinæ stabilit præsidio fidem;
 Sustentat miserans agmina pauperum;
 Recludit profugis atria litteris;
 Doctis semper ubique ingeniis favet.
 O Vir Magnanimorum æmule Cæsarum!
 O exemplar Veterum nobile præfulum!
 Huc adsis tua quando referat Nepos

Dilecto è tumulo Corporis hætenus
 Intacti lacrymans membra . Superstitem
 Tu vero Patrum vivere qui facis ,
 Illum dum titulis reddis , & inclitâ
 Virtutum ferie ; magnificum decus
 Barbadiæ meis nec leve præmium
 Addes carminibus , cum Patruo Nepos
 Magno Major eris ; triplici & insulâ
 Terrarum dominum munieris caput .
 Scis , me non hodie talia carmine
 Primùm fatidico vaticinarius .
 Te sacri regimen , Te manet imperi ;
 Sic Zelus Patruï , sic pietas tua ,
 Sic commune bonum , vota que publica
 Poscunt ; eveniet ; nec Deus abnuït .
 O fors Ausoniæ ! lætaque Tempora !

SEPTEM SACRAMENTA.

BAPTISMVS.

QUæ Tibi nascenti maculas absterferat unda ,
 Ut peragas puro singula corde , monet .

CONFIRMATIO.

Miles eras Christi solo Baptismate fortis ;
Fortior adjecto Chrismate Miles eris .

EUCHARISTIA.

Contra ut stare queas triplicem imperterritus hostē,
Divinum , certus vincere , sume Cibum .

POENITENTIA.

Quæ clàm peccasti , sacras ne differ in aures
Dicere . Quid cessas ? sic luis omne nefas .

EXTREMA UNCTIO.

Mors instat : ferat auxilium tibi rite Sacerdos .
Conferat & Vires hoc tibi Chrisma novas .

SACERDORDO.

Ordinibus variis Quicumque Altaribus adstas :
Digna Ministerio sit tua Vita tuo .

MATRIMONIUM.

Nubere si cupias , promissis stare memento ;
Promissam repetent Sponsa , Deusque Fidem .

DE MORTE EUGENII

Principis à Sabaudia,

Inter Acclamatos Arcadiæ Pastores

ERALGI HERMIONÆI.

EPIGRAMMA.

O Ccidit Eugenius ; tumulum , Tu Maxime Cæsar
Extruis , Inviæti qui tegat ossa Ducis .

Munificum , gratumque olim te fenserat Ille ;

Pristina sed duplicas jam benefacta novis .

Grande decus fuit Ille tui ; decus Ipse rependis ;

Nilque ultrà moriens Ipse quod optet habet .

*In Obitum Petri Aloysii Strozzi.**Anno 1729.*

N Atus eras nascente Deo ; labentibus annis
Cum Deus è tumulo Petre , resurgit , obis .

Gratulor extincto , nascenti gratulor æque ;

Prima Tibi læta est ; ultima læta dies .

*Ad Petrum Paulum Bajulivum**Marcolini .*

A Ntiquis utrum concedant Laude recentes ,
Carminibus quæris , docte Poeta , tuis .

Quærere jam parcas; dubium namque omne remotum est;

Dum Satyræ ad leges dulciter Ipse canis.

Tam bene, tam nitide canis Ipse; ut nostra vetustis

Nil per Te invideant Ingenia Ingeniis.

SANCTISSIMO

JESU CHRISTI DOMINI NOSTRI

PRÆSEPI,

Quod in Basilica S. Mariæ Majoris de Urbe

una cum Sacris ejusdem Incunabulis

religiosissimè colitur.

VOTUM

A gravissimo Morbo Anno 1731.

A Eris virus miser heu maligni
Naetus immiti dabar esca letho;

Nec licet solers tamen ars levamen

Repperit ullum.

Deficit sensus; Malè verba necto;

Quidquid, & vultu intueor gravato,

Nil mihi visum, nisi lucis expers

Squallor, & Umbra.

Jam-

Jamque brumalis revehit Decembris

Tempus en faustam geniale noctem ,

Qua Deus vili recubans in antro ,

Venit in Orbem .

Mente tunc Templum , memini , Exquilinum ,

Et procul quamvis , adeo verendas

Numinis Cunas , veneror sacri & Præ-

sepis honorem .

Dive , dicebam , Puer , oro vitam ;

Si tamen mavis , moriar libenter ;

Ut jubes , æquè mihi grata mors est ,

Grataque vita .

Tuque , quæ nostro coleris frequenter

Mater in Templo , precibusque nunquam

Abnuis flecti : veniam petentis

Annue votis .

Prosit undenis semel , & peractis

Bis tuas annis famulari ad aras ;

Prosit & magni cecinisse sæpè

Caudia Partus .

Quid Fides verax , quid & Alma Mater

Non apud Natum valeat ? Jubente

Mors Eâ falcem jacet , & sonantem

Prona pharetram .

Ec-

Ecce sub noctis medium beatæ

Excitor somno , nec ut ante febri

Uror ardenti , rediit serenæ

Mentis & usus .

Obstupet nati Genitrix salutis :

Obstupent Fratres ; Medica & vel Ipsi

Arte qui pollent manifesta Cæli

Dona fatentur .

Jamque vi morbi penitus subacta

Sanitas vultu venit ecce pulchro ,

Pristinæ & secum Bona quæque vitæ

Læta reducit .

Ergo concessæ memores salutis

Supplici sanctas humiles ad aras

Hanc juvat Facti posuisse testem

Fronte Tabellam .

Ad Æneam Sylvium Piccolomineum

Cam. Apost. Clericum , nunc Almæ

Urbis Gubernatorem .

ET Patria, & studia, & mores, Nomenque, Genusque
Ænean in Te restituere Tuum .

Quid prohibet quin hunc summis quoque passibus æques,

Possit in Ænea rursus & esse Pius ?

AD

AD THYRSILLUM ERYNNIDIUM P. A.

A Glauro Genitrix, Genitor tibi Thyrsis: uterque
Arcas, & Aonidum charus uterque choro.

Macte animis Thyrsille, Arcas, Vatesque futurus:

Nec Genitrice olim, nec Genitore minor.

AD CLEMENTEM XII. P. O. M.

Dictum in Aula Capitolina Anno 1739.

*Cum plaudente Arcadum cœtu, Præmia
ingenuarum artium præstantioribus
distribuerebantur.*

M Iratur passim tua facta ingentia, Clemens,
Quisquis adest Civis, quisquis & Hospes adest,
Templa Deo statuis; superaddis & atria Templis,
Justitiæque tuæ condis in æde domum.

Per Te tuta magis sedet Urbs incendia contra,

Callibus inflexa est & minus illa suis.

Undas magnifico bibimus de fonte salubres,

Et terimus gressu commodiore vias.

Consult ætati quin & tua dextra priori,

Priscaque Tarpeja marmora in arce locas;

Consult ætati quin & tua dextra futuræ,

Artibus ingenuis & sua dona paras.

Artifices sic Tu ne desint prospicis Urbi:

Urbis & ut nomen crescat ubique, facis.

Plurima Roma tibi debet jam, Maxime Clemens:

Sunt quæ debebit postmodo, plura tamen.

AD FRIDERICUM CHRISTIANUM

Regium Poloniarum, & Electoralem

Saxoniae Principem,

Inter Acclamatos Arcadia Pastores

LUSATIUM ARGIRÆUM

EPIGRAMMA

Præfixum primæ horum Carminum editioni.

CArmina ter denos mihi quæ sunt nata per annos,
Subjiciunt oculis se, Friderice, tuis.

Forſitan æterna latuiſſent nocte ſepulta;

Ni tua juiſſet Dextera luce frui.

Sume igitur, Princeps, tua quæ jam ſpontè fuiſſent;

Quæ tua munifica cogis & eſſe manù.

Quod ſi dedecant hi Regia Nomina verſus,

Nec titulos æquet ruſtica Muſa tuos:

Saltem animo excipiat Luſatius Arcas amico,

Quæ cecini, Latiis dum vagor Arcas agris.

LUSATIO ARGIRÆO P. A. ACCLAMATO

Natalitio ejus die recurrente . Anno 1739.

ARCADUM NOMINE .

ARcades innocuo Gens jam Tibi cognita cantu ,
 Et solita in Laudes ire redire tuas .
 Natali dum quisque die Tibi plaudere gestit ,
 Ante tuos cuperet Grata venire oculos ,
 Et Tibi Lætitiæ daret ampla , ac debita signa ,
 Et Tibi non vanis plauderet Auguriis ;
 Inter tot Proceres Ostroque , auroque rigentes
 Sed pellita humeros Turba venire timet .
 Intereà Votis pro Te Cœlum omne fatigat ,
 Quidquid & optandum credidit , Illa rogat ,
 Euge : Tuæ Princeps inter præconia laudis ,
 Ne renuas simplex quæ Tibi poscit Amor .

DE QUINQUE S. R. E. CARDINALIBUS

Auctoris olim Condiscipulis .

MEcum nota Sophis, didicisti, Artemque loquendi,
 Spinelle, antiquis addite splendor Avis .
 Attigimus pariter Fidei Mysteria nostræ,
 Synzendorfe, tui laus quoque magna Patris .

Ad-

Adfueras una studiis addictus iisdem ;

O nova Se rmatici Gloria Lypscke soli ;
Jura meus Te , meque unà Gasparrius olim

Edocuit , Titulis Par , Aquaviva , tuis ;
Te simul edocuit , quo Gens Crescentia fulget ,
In majus per Te forsan itura Decus .

Pastores nunc Vos populorum quilibet estis ,
Et sacras Ostro cingitis ecce comas .

Clara ortu , sunt clara magis nunc nomina vestra ;
Pauper ego , atque humilis sum , velut ante fui .

Fortunata tamen studiorum meta meorum ,
Forfitan & summis æquiparanda Bonis ;

Si quem disjuncti unanimi fovistis Amore ,
Unanimi juncti nunc foveatis Ope !

*Sub Effigie Emanuelis Martini inter Arcades
Eumeli Olenii .*

Ingenii vires si quis non novit Iberi ;
Dicendi aut nescit quam sit in arte potens ;
Eumelus , aspiciat , quàm se dat fronte videndum ;
Indiciumque Animi hanc ponderet effigiem .

Quanta supercilio Virtus apparet in acri !
Austero quantum spirat ab ore Decus !

Arcadiæ salve laus ò pulcherrima , salve
Eloquii vindex inclite Romulei .

Certe Italīs quamvis sis Tū procul ortus ab oris ,

Jaētitet & Cunas Parva Oropesa tuas :

Si Vetus audiret Te sic modo Roma loquentem ,

Juraret Civem Te vetus Illa suum .

*De tribus Carminum Libellis fere eodem
tempore Auctoris Nomini inscriptis .*

EPIGRAMMA .

Fortuna immitis dum me violentius urget ,

Flectitur & nulla Diva inimica prece ,

Triplex à doctis venit mihi munus amicis ,

Solamen nostris , delictumque malis ;

Nempe suum nobis inscripsit quisque libellum ,

Laudes & nostras quisque Libellus habet .

Misit Alidaurus Ver , Thuscis reddita Musis

Carmina ; Germani Nobile Vatis Opus .

Ipsē suos versus Parmæ Nirisbus ab oris

Misit , Apollinea quos potis arte canit ,

Misit & Odissius Pisani ludicra Pontis

Prælia , sunt Elegis prodita quæ Latiis .

Sic erit ut nostrum vivat per sæcula Nomen ;

Meque leget tot qui Carmina culta leget .

Esto ausis Fortuna meis inviderit hostis ;

Fortunæ invidiam fama rependit Amans .

AD

AD DASMONEM ANDRIACUM P. A.

EPIGRAMMA.

Quid quereris Dasmon, si vix accedis ad Urbem,
 Ut recites, Custos Te rogat Arcadiæ?
 Parce queri; Arcadiæ nam si minus Ipse placeres,
 Carmina Myræus rarius expeteret.
 Aut igitur, si forte queas, mala carmina conde;
 Aut querere, Arcadiæ quod nimium placeas.

Ad celebrem æquè ac nobilem Poetram

MARIAM ANNAM DU BOCCAGE

Inter Arcades DORICLEAM PARTHENIATEM.

EPIGRAMMA.

Docta suas Vates dum Gallia plorat ademptas,
 Gallia Foemineis nobilis Ingeniis,
 Hulleriæ memorans Famam, Suzæque labores,
 Et repetens magnæ Nomina Scuderidos;
 Audit Amazonios hinc scriptos Carmine amores;
 Hinc Paradisiaci Damna resecta soli.
 Audit ad Ammericas tendentem Regna Columbum
 Portantem Veri Jura; Fidemque Dei.
 Ecquis, ait, tantis par prodiit Argumentis?
 Quis varia hæc nostra Carmina voce canit?

Mox ut ubique tuum insonuit Boccagia Nomen ,
 Absterfit fufas ex oculis lacrymas ;
 Hulleriæque filet , Suzæque Poemata ; Magnæ
 Nec repetit Nomen Gallia Scuderidos .

*Ad Agathinum Mariam Reggio, ex Prin-
 cipibus Catena, Equitem Hierosolymita-
 num, & Ecclesiæ Syracusanæ Archi-
 diaconum, nunc Archiepiscopum
 Iconii, & Sicula Monarchiæ
 Judicem inter Arcades
 Lylibæum.*

NUper erant quatuor stabili concordia lege ,
 Junctaque constanti pectora amicitia .
 Strozzius occubuit : Thyram nunc occidit : & jam ,
 Jam duo de quatuor nos , Agathine , sumus .
 Tu quoque , qui doctis nostrum lenire dolorem
 Carminibus posses , degis , Amice , procul .
 Ah redeas : Te noster amor jam diligit unum ,
 In tres qui nuper distribuendus erat .
 Redde vices , Agathine ; Tuus me diligit unum ,
 In tres qui fuerat distribuendus , amor .

C L E M E N T I XIII. P. O. M.

Regnat Io Clemens ; Clementi assurgite Vates ;
Atque eat in laudes Turba canora suas .

At quis erit Vates inter , Sanctissime Princeps ,
Qui credat laudes posse referre Tuas ?

Hinc Pietas , hinc Justitiæ rectissima cura ;
Hinc offert sese provida cura gregis .

Hinc animus Constans , hinc & Prudentia , morum
Hinc & , candidior quæ nive , Simplicitas ;

Quæque fovet miseros , quæ consolatur & ægros ;
Omnis in hoc Virtus Principe clara nitet .

Ah fileant Vates ; Virtus canat unica ; laudes
Sola potest Virtus dicere quæque Tuas .

*In Obitum Euridicis Ayacidensis Nobilissimæ
& Doctissimæ Nymphæ Arcadicæ .*

Occidit Euridice ; charites plorate ; recessit
Quæ siquidem vestro est credita de numero .

Occidit ; Euridicem Aoniæ lugete sorores ;
Illa etenim vestro digna sedere choro .

Occidit ; huic meritum Venus ò compone sepulchrum ;
Nam tibi chara , tibi nam fuerat similis .

Occidit ; Arcadiæ Pastor flet omnis ; adempta est ,
Quæ Aglaja , atque Erato , quæ modo Cypris erat .

*In Nuptiis Philippi Ursini Gravinensium Ducis,
& Theresiæ Caracciolæ ex Abellini
Principibus.*

Luxerunt Charites, luxerunt jure Camœnæ;
Occubuit, Princeps, cum tua docta Soror.
At modo cum Titulis, cum Sanguine clara vetusto,
Moribus & præstans cum Tibi Sponsa datur,
Exultant Charites, exultant jure Camœnæ;
Et votis resonat Pindus, & Auguriis;
Quippe illic Nomenque tuum, Nomenque Sororis
Et Musæ repetunt, & repetunt Charites.
Musarum, & Charitum nec vota, nec omina spernas.
A' tanto venient quot bona Conjugio!
Ursina de Gente etenim cui detur oriri,
Heroum certè se sciet esse Genus.

De Parrhasii Nemoris reparatione

anno 1760.

ARcades, ut nostis, minitantiæ saxa ruinam
Parrhasii nuper census erant Nemoris.
Non tulit; utque isthæc repararet damna Nivildus,
Applicuit voces, applicuitque animum.
Circuit hâc Urbem, atque illâc, aurumque perorans
Effert divitibus non leve de manibus.

Mox & Frisanium , Mergellinumque frequentat ,
 Queis licet assidua Principis aure frui .

AURONTEM hi faciles exoravere , benignus
 Munificâ reparat qui mala tanta manu .

Commodius nostro nunc ergo sedere Theatro

Si datur ad Fontis murmura blandisoni ;

Si non est Rupes ascensu asperrima ; sique

Frons est ingressu nobilitata novo ,

Laus equidem vigili danda est non parva Nivildo ,

Attulit Arcadicis qui modo rebus opem .

Frisanii meritum est , Mergellinique , perennes

Quorum apud AURONTEM sic valere preces .

Prima sed AURONTI debetur gloria , qui ne hoc

Exiguo rueret tempore jussit opus .

Arcades , ite igitur , cunctisque rependite Grates

Pro nostrâ saltem conditione pares .

Juverit in Myrto Nomen sculpsisse Nivildi ,

Cujus in Arcadium conspiciatur Amor ,

Frisanii nomen , Mergellinique tenebit

Quercus , & Aonio Laurus amica choro ;

Nomini at AURONTIS nulla est aptabilis Arbos ;

Quin Illi haud fuerint marmor & æra satis .

Illius at certe meritis statuenda quotannis

Vota ; decent summum publica vota Patrem .

*Cum publice in Parrhasio Nemore Arcades
acclamarentur JOANNES BAPTISTA, &
ABUNDIUS REZZONICI, CAROLI Car-
dinalis Fratres, & SS^mi Dñi
N. CLEMENTIS XIII. ex
Germano Fratre
Nepotes.*

Pergite PAR JUVENUM nostræ nova Lumina Sylvæ;
Pergite : Palladiâ cingite fronde comas .
Virtutis Vobis Virtutis Alumnus uterque
Monstrat Iter FRATER , stravit Iter PATRUUS .
Auguror . Ambo eritis nunc , olim , tempus in omne
Spes PATRUI , FRATRIS Gloria , noster Honos .

*Ad Joannem Carolum Boschi Archiepiscopum
Athenarum , & Pontificio Cubiculo
Præfectum .*

Bosche , Quirinalis pars nulli inamabilis Aulæ ,
Principis ad sacrum cui datur esse latus .
Quod pro me interdum loqueris CLEMENTIS ad aures,
Illiusque mihi concilias animum ,
Unde meis oritur rebus quandoque levamen ,
Sortis & adversæ sentio damna minus ;

Quid Tibi, quid precer à Superis? Tibi non ut honores
 Crescant; divitias non tibi Bosche precer;
 Sed precer, hoc Tibi ut ingenium, Tibi semper ut isti
 Sint mores, quos Urbs, quos Bonus omnis amat.
 Hi Te destituent nunquam CLEMENTIS amore:
 Hi dederint Meritis Proemia digna tuis.

*Ad Augustum III. Poloniarum Regem &c.
 Saxonia Ducem, S. R. I. Principem
 Electorem.*

Regalis tua Progenies, & Regia Conjux,
 Munificus Princeps, munifica & Mulier,
 Arcadiæ hic præsens, Hæc absens, Arcades ambo,
 Custodem donis demeruerunt suis.
 Tu me, Tu geminum Fratrem, innuptamque Sororem,
 Muneribus cumulas, amplificasque novis,
 Regali siquidem firmas diplomate Gentem,
 Inque Clientela nos facis esse tua.
 Quâ Gens nostra tuis, quæ nuper honoribus aucta,
 Quâ poterit laudes grata referre tuas?
 In nos qui fueris nos certè Auguste loquemur;
 Purus & in nostro corde loquetur amor.
 Qui vero, & quantus Fortuna in utrâque repertus,
 Inclyte Rex, omni tempore Fama canet.

*Ad Arcadas cum sextum Arcadia Custos
Generalis Auctor anno 1761.
renunciaretur.*

A Rcales, hoc sextum qui me insignistis honore,
Grande meis humeris imposuistis onus;
Scilicet & vires veniente ætate recedunt,
Et paulatim ipsi deficiunt animi.
Plausibus ornastis me jam Juvenemque, Virumque.
Nunc regite ah factis, consiliisque Senem;
Nec melius me quisque reget, quam Jurgia quævis
Si fugiens pulchræ Commoda Pacis amet.
Vestra igitur nostro succedat cura labori;
Vestra ego ne pereant Nomina gratus agam.
Sic, rogo, perpetuò celebretur vestra per Orbem
Gloria, sic nomen splendeat Arcadiæ.

*Ad Perelaum, & Thelesindum
PP. AA.*

Q Uas possim grates tibi mi Perelæe referre?
Quasque referre tibi mi Thelesinde queam?
Nempe mihi Arcadiæ summos dum coetus honores
Dat sextum, in laudes itis uterque meas.
Ah vereor ne me lædant præconia vestra;
Ah vereor, noceat ne mihi vestra Fides.

Scilicet Invidiæ plures cruciatibus æti ;

Immeritum dicent vos celebrasse Senem :

Nec deerit fortasse aliquis , qui excandeat ira ,

Quod mihi , præreptus qui sibi , detur honos :

Ast ego nec moveor justis quandoque querelis ,

Nec nostra ullum odi Nomina qui laceret .

At moveor vestro quod doner carmine ; Nomen

Unde meum nulla à tempore damna timet .

Quidquid enim tentare velit fors aspera , spernam ,

Dummodo Amicorum me tueatur amor .

*Ad Franciscum Mariam Manzi Archie-
piscopum Avenionensem , inter
Arcades Mystandridem
Macedonicum .*

Nullum Numen abest si sit Prudentia ; Morum
Censor , Aquinatis gloria Gentis , ait .

Quid si Vir Prudens sese Virtutibus ornet

Omnibus , & mores induat innocuos ?

Moribus es certè Vir præstantissime , quales

Ingenuum deceant , Magnanimumque Virum .

Moribus adjuncta est Prudentia ; moribus addis

Præcipuas animi , mentis & addis opes .

Sarmata , mox Gallus , mox & Germania norunt ,

Ingenio quam sis , Eloquioque potens .

Eloquio Ingenioque tuo quod debeat , ipsa

Fassa est Roma , acri prædita iudicio .

Hinc Populos Tibi præclaros dedit illa regendos ,

Pastoremque sacris præposuit Gregibus .

Quæ Populos virtute regas , quæ ad Pascua ducas

Tuta Gregem , Rodhani plausus amorque probant ,

Virtutum sic septa Choro Prudentia quantum

Splendeat , id factis , Inclyte MANZE doces ,

Ad Roricium P. A.

Hetrusco , Juvenis , Latioque idiomate pangis
Carmina , quæ Aoniæ te docuere Dex ;

Et stricto canis , & scribis sermone soluto ,

Dictat facundus quæ tibi Mercurius .

De te , Roricj , quid non sperare licebit ;

Dum tibi Cyllene , dum tibi Cyrrha favet ?

In Obitum Octaviae Strozziæ

Ducissæ Corsiniæ .

ET Proavi , & Conjux , summusq; Octavia , Clemens ,
Sublimi in terris te statuere loco .

Virtutes sed enim , stupuit quas maxima Roma ,

Altiùs in Coelis Te statuere tuæ .

Urbs

URbs fuerat minimas inter vix cognita Bethlem ;
 Noscier hac voluit sed tamen urbe Deus .

Munera Pastores Nascenti Munera Reges

Ad Cunas plenâ deposuere manu .

Aula Palæstini Sion erat inclyta Regni

Hoc Deus elegit nudus in Urbe mori .

Hæc est , magne Deus , tua summa modestia , Bethlem

Cum te circumstat Gloria nempe placet .

Cum Te sola manent opprobria , vincula , læthum ,

Hierusalem , quò plus despiciaris , amas .

*Ad Fabium Devoti inter Arcades
 Pyregnum .*

A Cri ridiculum misces plaudente Theatro ,
 Et Satyræ ad Numeros dulce , Devote , canis .
 Nominibus parcis , sed carpis crimina ; Vatem
 Teque bonum , atque bonis moribus esse probas .

*Ad Cajetanum del Medico inter Arcades
 Melisendrum .*

CHyliferos ductus , & sanguinis ipse ruborem
 O Juvenis claro detegis Ingenio .
 Perge . Tuæ invigilent sanguis , Chylusque saluti ;
 Ingenio faveant lucra , decusque tuo .

HUmani aggredieris Fibras exponere cordis,
 Quodque, ineat sanguis, quodque recurrat iter.
 Tam bene id assequeris, quin & feliciter, ut Te
 Cordatum possit dicere quisque virum.

HUMANÆ, ò Juvenis, laudes dum detegis auris,
 Sermo tuus nostra dulcis in aure sonat.

ODimus æstatem tum, cum calor opprimit artus,
 Ipsaque cum longe est, grata videtur hyems.
 Tum cum sævit hyems, contractis frigore membris,
 Optatur, quem nos sprevimus ante, calor.
 Sic, æstas, sic transit hyems: miser & sibi quisque
 Vivere festinat, mortis & urget iter.

*Pro Liberalium Artium Accademia Capitolina
 Anno 1762.*

AGRESTE in Latium pulchras postquam intulit Artes
 Victores vicit Græcia victa suos;
 At nunc Roma recoens artes dum promovet ipsas,
 Lætaque crescentes tot videt Artifices;
 Tot videt Artifices; urbem qui molibus augent,
 Vel tabulis ditant, vel decorant statuis;
 Nil tibi restat, ait, quò me contemnere possis,
 Victricique iterum Græcia cede tuæ.

Nam.

Namque Bonarrota, namque & Raphaele superba;
 Magnaque Bernino si Tibi visa prius;
 Novi etiam, novi, Populo quod surget ab isto,
 Quem mihi tu inideas, quoque ego major ero.

Nisi utile est, quod facimus stulta est Gloria.
Phædrus lib. III. Fab. 17.

HÆc Juvenis lusi; lusi hæc ætate virili;
 Ludere nec cessat Musa senilis adhuc.
 Scilicet à primis Homo queis assueverit annis,
 Illa eadem haud facile deferuisse solet.
 Adde quod euge mihi repetebat Roma; nec ulli
 Murmura Gloriorum displicuere suæ.
 Sic plausus inter mihi Vita est acta; sed ære
 Nostra gravis nunquam dextra domum rediit.
 Dum vacat; exemplo Juvenes hinc discite nostro;
 Utile quod tantum, non quod inane, sequi.

F I N I S.

A R C A D U M

A D A U T H O R E M

Carmina quædam latinè scripta .

Angeli Mariæ Durini Romanæ Aulæ Præfulis ;
& ad Hierosolymitani Ordinis Equites
Inquisitoris , inter Arcades
Crifauri .

E L E G I A .

N I te cognossem , mi chare Miræe , tuusque
Perspectus candor ni satis ante foret ,
Inmodicas mecum reputans , quas flumine pleno
Versiculis laudes prodigis immeritis ;
Me certe ludos fieri voluisse putarem ,
Risumque impensis te petiisse meis .
Me Arcadicis audes Cynnis conferre , legendæ
Cumque illis etiam carmina nostra putas ?
Ista potes mecum dixisse , eliminat ullus
Quandoquidem non est , qui tua verba foras .
Ast aliis rogo per Musas , & Apollinis ora ,
Si mihi quid credis , ne quoque dicta velis .
Ipse ego me excutiens , quid sint mea carmina , novi ,
Et scio quam tenui sint modulata sono :
Ut pauca invenias , quæ forte haud pessima , plura
Tetra situ , insulsa , & squallida repperias ;
Quæ male si doctas ausint pervadere in ædes ,
Accipiar quantis heu miser ipse probris !
Hæc implexa nimis , nimis hæc sententia repit ;
Verba hæc haud veteri cognita sunt Latio .

In-

*Insulse hic turget, fœde hic collabitur, illic
 Prædatur Latias turpiter illecebras.
 Proh superi! quantis sordent modo scrinia nugis.
 His etiam quid opus nunc onerasse fuit?
 Eja apage inkomptas, & dignas igne Camœnas;
 Et male sit Vati, qui dedit ista, malo.
 Hi tum sermones fuerint, rigidisque cachinnis
 Impetar, & pœnas, chare Myræe, dabo.
 Indignante manu mittar contractus in auras,
 Et recidens multo calce subinde petar.
 Hinc oculos timet ante tuos se sistere Musa,
 Inscitiæ pridem conscia facta suæ;
 Me forsàn quid grande putas? jam perlege, nosces
 Me indignum prorsus laudibus esse tuis.
 Nulla etenim invenies Venusinâ digna lucernâ,
 Et cernes versus serpere ubique meos.
 Tum bene cogeris tua dicta retexere, & ipse
 Ex albo Arcadiæ deiciendus ero.
 Hoc leviter, mihi crede, feram; nam culmina Pindi
 A docto solum duco terenda pede;
 Non est namque satis pedibus concludere versum,
 Ut veniant capiti laurea ferta tuo;
 At virtute opus est, nervisque, & robore, findat
 Quod vacuum pennis æra præpetibus.
 Haud istud mihi sumo decus, sed sufficit unum,
 Quisquis ero tandem, si tibi semper amer.
 Hæc, & plura etiam scripsisse, Myræe, parabam,
 Risit at incultæ stridula fila lyræ
 Phœbus, & argutis reserans ornata labellis
 Ora, dedit tales aureus ipse sonos.
 Insanis, Durine? lyrâ quid quæris inertî
 Auriculas Vatis lædere Parrhasi?
 Mittere carmen ad hunc, sylvis est addere frondes,
 Triptolemo fruges, poma dare Alcino;*

*Est rivos magno Oceano donare minutos ,
 Et flores Siculis addere marginibus .
 Tu canere imbelles tenui de pumice versus
 Natus , & incultis stridere arundinibus ;
 Ille Tibullæo spectabilis occinit ore ,
 Præcinctus nostra Daphnide cæsariem :
 Et merito quem foverunt Charitesque , novemque
 Permessi in sacris fontibus Aonides .
 Hinc illum legit & Tiberis , legit Arnus & illum ,
 Quique bibunt Istrum , quique bibunt Ararim .
 Vivit , & in toto lucens Ropheaticus Orbe
 Emicat , & cætu primus in Arcadico .
 Desierat , cum non longo sermone sequuti
 In subtermisissos solvimus ora modos :
 Phæbe , tuas quoties memini decessus ad aras ,
 Pro bove , pro fibris , thura dedi , & violas :
 Adde quod obstrepere Pastor tu sæpe cicutæ
 Hæsisisti grato gratus in obsequio .
 Risit , & haud stultum , dixit , sectare laborem ,
 O argumentis ingeniose tuis .
 Sectabar , cum non longo post carmine , finem
 Imposuit nostris Musa proca numeris .*

Augustini Mariotti inter Arcades Lampi .
 electione Myræi confirmata .

Aonio plaudente Choro læta omnia Apollo
 Dixit , Myræus cum reget Arcadiam .
 Læto dein jussit telis de millibus uno
 Sculperet hæc lauri in cortice Calliope .
 Arcadiæ nostræ potuit quod reddere curâ
 Alpheisibæum , quod carmine Phylacidam ,
 Fulgebunt illi soles quos vidit uterque ;
 Et rursus totidem ducet Olympiadas .

Fran-

Francisci Lelli inter Arcades Nadisti :

Carina Nadisti Myræo iudice vivent,
Dum celebr Phædrus, dumque Catullus erit,
Carmina Myræi Nadisto iudice vivent,
Dum fuerint Musæ, dumque Poesis erit.

Jacobi Zaghetti inter Arcades Viminii,

SENARI.

Quæ vulgò dicta didicistis, identidem
Re comprobari cernimus plenissimè ;
E plurimis ut illud est : Inter duos
Collitigantes tertius causam obtinet ;
Quod esse verum monstrat exemplum sequens :
Nam nuper Arnus, & Tiber, quò vindicent
Myræum alumnum sibi, quum contenderent
Sese inter, alter illius natalium
Innoxius, alter incolatus nomini ;
Alpheus en tibi alacer supervenit,
Parvique pendens utriusque inutilem
Fiduciam, stultamque spem, sibi arrogans
Sermone huiusmodi expetitam gloriam ;
Quid frustra inanem vos laborem sumitis,
Operamque perditis Sodales ? cedite
Alibi volentes jam : Myræus noster est
Alumnus unicè ; idque quovis iudice
Probabo, sultis ; vosque assentiimini ;
Mutabili si præstat ævo æternitas,
Quam, nostra sive prata pastor incolat,
Sive incolenda dividat pastoribus,
Sibi est adeptus suavitate carminum.
Hæc ille ; moxque plura pro se dicere
Parantem Uterque, veritate cognita,
Reliquit ; ultrò seque victum prædicat.

Ignatii Ciani à Cruce Aug. Excalc.
inter Arcades Dasmonis .

JAm tres Arcadiæ Custodes; scilicet olim
Nota est auspiciis Alphestiæ tuis;
Phylaciæ studiis crevit; ditata decore
Myræi fausto Numine perficitur.
Arcadas ille parit; fovet alter; tertius ornat;
Fulgeat ut titulis docta caterva novis.
Quis major? Certatur adhuc; sub Judice lis est;
Nec mihi fas finem ponere litigio .

Josephi Carpani S. J. inter Arcades
Tyrrihi .

Miræ, Arcadici Nemoris fidissime Custos,
Qui vatum ducis per juga sacra choros:
Cui dum flexanimi mulcebas pectora cantu
Vidi ego certatim plaudere Hamadryades,
Desine stridentes, veteresque laceffere avenas,
Quas putri implicuit stamine Araneolus.
Jamdudum Aoniis numeris desuevimus; aure
Nil dignum Ausonia tibia nostra sonat.
Illicis hanc nuper vix cœpi inflare sub umbra,
Riserunt Nymphæ, Capripedesque Dei.
Quin ipsa Arcadicis quæ cantibus assonat Echo,
Designata meos continuo siluit .

Josephi Cini inter Arcades Rorinti .

Mens movet ut nostros artus, vitamque ministrat:
Custos Miræus sic regit Arcadiam .

Josephi Basili de Gama inter Arcades
Termindi .

Carina Myræi jam sparsit fama per Orbem;
Nomen & Eous novit, & Hesperius.
Restat ut & Brasilum veniant hæc carmina ad oras;
Illa ego, dum repetam Patria tecta, feram.

Josephi Laureana inter Arcades
Mesami .

Quis non excipiet Custos tua Carmina plausu;
Si tibi jam plaudunt Phæbus, & Aonides?

Julii Cæsaris Blanchini inter Arcades
Idalcis .

” **M**antua Virgilio gaudet, Verona Catullo .
Myræo lætam dicimus Arcadium.

Laurentii Spartiani inter Arcades
Roricii .

Therpsicore Flacco Cytharam dat habere canenti,
Dat Nasoni Erato dulce ciere melos.
Concessit mordax Epigramma Thalia Catullo
Grandia Virgilio carmina Calliope;
Munera Castalidum non omnibus omnia Phæbus
Detulit, Aonio sic statuente choro;
Attamen, infractis Parnassi legibus, unus
Omnia Mireus munera promeruit.

Mutii Scevolæ inter Arcades
Nevilli.

A Ttrabis eloquio tu nos, Miræ, soluto,
Tu Latiis Musis gratus, & Ausoniis.
Arcadia, haud mirum, si te Custode superbit,
In quo dicendi fulget utrumque decus.

Petri Pasqualoni inter Arcades
Thelesindi.

E L E G I A.

D Icite Io, Vates, plaudat Romana juventus,
Custodi plaudat Mænala sylva suo.
Plausus umbrosis dent alta Palatia clivis,
Plausibus antiqua Janus ab arce sonet.
Miræum Arcadiæ concors sententia pubis
Docta iterum Arcadiæ fræna tenere jubet.
Miræus nostrum servabit ovile; Camænis
Miræus Thuscis cognitus, & Latiis.
Fulgeat hic sine nube dies, sine turbine venti
Stent, & turbatis haud fremat æquor aquis.
Tuque o, seu retinent Perrhebi te juga Pindi,
Phæbe Pater, niveos seu regis altus equos:
Huc ades, & meritam Custodi innecte coronam,
Atque angusta tua tempora fronde tegas.
Lætor Io, Miræe, tibi parat ipse triumphos
Cynthius, & dextro Numine Pierides.
Scilicet Arcadios semper tutaberis agros.
Tibris, & Alphæus sub tua jura fluent.
Hæc meritis, Myræe, tuis pulcherrima merces
Per erat, hæc studiis præmia digna tuis.

Ut quam primævo coluisti a flore juventæ
 Arcadia, officii redderet ipsa vices.
 Ergo te cunctis præfert, tibi plaudit, & ornat
 Primo Phæbææ frondis honore senem.
 Attollitque altè, celsaque in sede locato
 Certat festivos ducere læta choros.
 Ecquis lætificos poterit compefcere cantus?
 Quis poterit laudes nunc reticere tuas?
 Nam seu te Latio meditari carmina plectro,
 Seu juvit Thuscæ fila agitare lyræ,
 Adfuerunt Musæ, tibi favit dexter Apollo,
 Et plausu intonuit Parrhasium omne nemus.
 Te studiis Pallas docuit vigilare severis,
 Atque os dulcisono molliit eloquio.
 At majora tibi nostrum mercantur amorem,
 Et cogunt nomen tollere ad astra tuum.
 Ingenui mores, constans, & vivida virtus,
 Inque tuo residens integritas animo.
 Sed vetat heu longo tua magna modestia versu
 Nobile perpetuæ texere laudis opus.
 Quippe in me rigidus minitantiâ contrahis ora,
 Et prohibes animi promere sensa mei.
 At de te loquitur circum hæc lætissima pubes,
 Et tua te celebrat sponte sua probitas.
 Hanc siquidem nunquam poterit delere vetustas,
 Nec sæva omnivorus cedere falce senex.
 Perge modo, & longæ postrema ad fata senectæ
 Vive tibi, caræ sospes & Arcadiæ.

Petri Bonaventuræ Savini Episcopi Montis
 Alti inter Arcades Euryali.

CArmina Te audiivi juvenili ætate canentem,
 Dum stupuit cantus Lympha Aniena tuos.

*Audire Te rursus cantantem ætate virili ;
 Et stupet ad versus Tybridis unda tuos .
 Euge : Tibi dat plausum Anio Tybrisque Myræe ;
 Et plausum in toto quilibet Orbe dabit .*

**Pompeji Rinaldi inter Arcades
 Coralbi .**

C*Armine dum latio , dum carmine scribis Hetrusco ,
 Par & utrique canens culte Myræe places ;
 Tam bene res curas nostras , & publica tractas
 Munera , ut hoc resonet plausibus omne Nemo .
 Certè ego jam senui ; nec cernere spero , futuris
 Quam Tibi Temporibus deferet Arcadia ;
 Sed si vera monet mea mens , Te dicere jam nunc
 Arcadiæ haud dubitem spem , columenque meæ .*

**Raymundi Cunich S.J. inter Arcades Perelai .
 Myræo Arcadum Custode
 iterum constituto .**

P*Laude agedum pubes pastorum læta , Myræus
 Pulchræ iterum custos obtigit Arcadiæ .
 Ipsæ etiam lauri fremitu plausere secundo ,
 Sacraque Parrhasium quæ rigat unda nemus .
 Auditis ? plaudunt celsa de rupe Napeæ ;
 Aeria plaudit Janus ab arce pater .
 Ludor , an agrestes inflat Pan lætus avenas ?
 Ludor , an arguta carmina voce canit ?
 Non ludor ; sonat illa Dei vocalis arundo ,
 Divinumque mea carmen in aure sonat .
 O bene consultum Arcadiæ Custode Myræo ;
 Ille , vit , ille meum servat , ut ante , nemus .*

Utque diu servet, tristes abscedite morbi:
I, procul i gelido pigra senecta pede.
Ille viro primæ redeat vis firma juventæ,
(Pan jubeo) redeat vividus ille vigor.
Phæbeoque iterum caleat mens icta furore,
Fundat & Aoniis verba diserta modis.
Sublimesque iterum versus, vocemque sonoram
Auribus arrectis Martia Roma bibat.
Sic erit, Arcadiæ rursus cape fræna Myræ,
Et data pastorum regna tuere vigil.
Pastorum bona regna; meo sub numine quæ jam
Dulcis Amor, quæ Pax incolat assidua:
Et male gliscentes animis discordibus iras,
Tristiaque in Tiberim prælia ventus aget.
Hæc Pan: capripedes laudarunt carmina Fauni.
Signaque ter plausa læta dedere manu.

ILLUSTRIA ALIA
DE AUTHORE, ET EJUS CARMI-
NIBUS TESTIMONIA.

Camillus Comes Zampierius. In Elegia
 pro Ludis Olympicis Anni 1753.

Solemnes hodiè Pastor Myræus honores
 Claris Pastorum manibus instituit.

Franciscus Grimaldi S. J. in Opere de Vita
 Urbana libro III.

Pone sequens Myræus erat, qui Carmine thufco
 Carmine qui latio par ad utrumque canit.

Fran-

Franciscus Zanotti celeberrimi Bononiensis
Instituti à Secretis, in Elegia
in laudem D. Petri.

Cum cantus varios, facilesque audisset avenas,
Hic nova quæ, dixit, nascitur Arcadia?
Nascitur, & docto rebus moderante Myræo,
Saturni mavult non sibi regna Patris.

Hieronimus Princeps Pilo Marchio Marinæi,
Capacii Comes. In Elegia Arcadica.

Dum subeat cari dulcissima imago Myræi,
Maxima pars Animæ, præsidiumque meæ.

Ignatius Ciani à Cruce, Aug. Excalc. in Epistol.
in Obitum Marchionis Scipionis Maffei.

Quid nostras Myræe vocas ad Carmina Musas
Jam resides? & in fine.
Sat modo scripta mea pro conditione, nec ultra
Te moror, o valeas nostri laus inclyta Cætus
Præsidium nostræ, velut alter Apollo, Canæna,
Parrhasii, Sæclique Bono Te Numina semper
Incolumem servant, fortunent, atque secudent.

Joseph Rocchus Vulpus Soc. Jesu.
In Epistola Tyburtina.

Parrhasii Nemoris Custos, cui Mænala curæ,
Cui nigri Arcadiæ colles, saltusque Lycæi;
Quò Duce Phylaciæ minus, & minus Alpheisibæi
Facturam dolet immensam Pastorius omnis
Arcadicus Cætus, tantum redivivus uterque
In te uno Myræe viget; tantum instar in uno est.

P. Laurentius Fusconius Min. Conv.
In Elegia .

P Astorumque Parens, & plenus Apolline, Musis
Miræus latiis notus, & Ausoniis,
Myræus, qui curat oves, oviumque Magistros,
Arcadici Custos præsidiumque soli .

Octavius Bajardi Archiepiscopus Thyri .
ex Ecloga in Laudem Joannis V,
Lusitaniæ Regis .

A Ura per has rupes, Heliconiadumque cacumen
Fusa per afflatus roseos, inque ora rotata
Mæonidum Vatum, quæ undanti è gutture quondam
Phylacida, in fauces Myræi gurgite vasto
Irrumpis, &c.

Rogerus Josephus Boschovichius S.J. in Ecloga
pro Ludis Olympicis . Anni 1753.

D J dederunt meliora Boni . Myræus avitos,
O Lyrida mores mitescere jussit, agresti
Arcadiæ ingenuas & providus intulit Artes .

Sigismundus Princeps Chisius ex Farnesii &c.
Principibus . In Elegia Arcadica .

Q Valiacumque tamen vobis sacrare coegit
Me sacri Cultor præcipuus Nemoris .
Myræus, vulgo qui vestra Oracula pandit,
Qui nos heic faustis excipit auspiciis .

Cajetanus de Leonardis . In Ode ad Authorem
directa in Laudem Phylacidæ Arcadiæ Cu-
stodis .

Contuccius Contucci S.J. in Libris de præstantia
Linguae & Poësis Italicae , quorum tertium li-
brum versibus pluribus Authori inscripsit .

Franciscus Nicolai in Sermone ad Authorem
scripto .

Placet etiam ex plurimis quædam subjungere de
Authore italicè scripta .

Alfesibèo Cario già Custode Generale d'Arcadia
nell'Edizione III. delle sue Rime .

Ditirambo V.

IL Genial Mirèo ,

Che del buon Procustode

Sostien le veci , e pel gentil costume ,

E pel suo dolce canto pellegrino

Caro è alle Muse , e delle Muse al Nume ,

Che del favor Divino

Sovra ogni altro il degnò , mentre al suo piè

Tosto seder lo fè .

Filacida Luciniano poi Custode Generale d'Arcadia in un suo Ditirambo posto nel Tomo X. delle Rime degli Arcadi parlando al Custode Alfesibèo .

E Voè ripigli intanto
 Col suo canto
 Il Latin Tosco Mirèo ,
 Che d'estro Febèo
 Sull' Arno , sul Tebro
 Sazio , ed ebro ,
 Quanta è grande Arcadia mia
 Regge teco in compagnia .

Ormonte Peretèo P. A. in un Egloga recitata nei Giuochi Olimpici dell'Anno 1717.

..... **M** Irèo si noma ,
 Cui diede al Tebro la Città di Flora .
 Ei nel Latino , ei nel Toscano idioma
 Dolce cantò ne' più verdi anni suoi
 Quanto altri mai nella canuta chioma .

Euridalco Corintèo P. A. nelle Ottave per la morte del Custode Filacida .

E Cco appare Mirèo , cui vien concesso
 Custode farsi del canoro stuolo ,
 Mirèo , che è tanto celebre in Permessò ,
 E in gran parte di Lei consola il duolo .

Erifilo Criuntino P. A. In un'Egloga recitata
l'anno 1739.

A Ltri col mio Mirèo prenda l'istoria
Del primo vero in dolci metri a stendere ;
Perchè passi più grata alla memoria.

Argino Calcodontèo P. A. dopo pubblicata
la prima edizione di questi Versi Latini .

S O N E T T O .

Quando a legger , Morei , prendo i tuoi versi ,
Appoco appoco in me cresce il diletto ,
Sicchè pe' labbri dall'angusto petto
Forz' è , che in tali accenti alfine io 'l versi .
Perdòn , se alle Latine Muse avversi ,
Dei , che gli Astri movete unqua vi ho detto ;
Che all'erto monte , ov'elle anno ricetto ,
Costui poggiar sì franco allor non scerfi .
Indi alle dotte carte cento , e cento
Baci dando : vivete a gridar torno
Ben nati Carmi finchè il Sol sia spento .
Della trascorsa età vivete a scorno ,
Del secolo novello ad ornamento ,
De' tempi a invidia che an nel poi soggiorno .

Possemus hìc adjungere, quæ de Authore & ejus
Carminibus incidenter testati sunt & Laurisus
Tragiensis P. A. in suo Opere Italico de Thea-
tro, & Josephus Rocchus Vulpus in Tomo X.
parte altera Veteris Latii Profani, & Epheme-
rides Florentinæ ab Antonio Francisco Gorio ,
& Ve-

& Venetæ a Medoro Rossi exarata; sed tantummodo referemus quæ ex Actis eruditorum Lypsiæ Tom. vi. Novi Supplem. sect. iv. pag. 190. erui curavimus.

MAncæ sua gloria Vatribus Italis; dumque alibi abjecta jacet Poesis Latina, generosisque animis perperam indigna censetur, superbit semper felix hæc Regio Eruditis, qui non solum justum illi pretium statuere solent; sed & ipsi carmina pangunt feliciter. Horum in numero eminere jam videtur Michael Josephus Moreus, qui vel hoc Nomine famam meretur immortalem. — Nos qui Humaniorum literarum incrementis, e quacunque demum regione veniant, ex animo gaudemus, & quousque demum illæ floreant Benefuturum rectiori Doctrinæ, & sublimioribus scientiis læti auguramur, clarissimo horum Carminum Authori, hæc felicissimi ingenii pulcherrima specimina studiose gratulamur, & ut porro egregiis, quas natura ipsi dedit, facultatibus ad perficienda nobilissima quæque utatur, literarum causa, quibus multum ipse dare præsidii, & honoris, si velit, potest, amice eum, sed vehementer rogamus.

Nolim, amice Lector, ut me ambitionis infimules, qui ab aliis ad me, & de me prolata in unum congerens illustrium Virorum operâ inclarescere cupiam. Quin imo, quod grati animi ergo id potius fecerim, Tibi persuasum habeas; cum incongruum mihi videretur, aliorum in mei decus lucubrata Carmina, quæ alibi plerumque impressa videre licet, nihili facere, & silentio involvere eorum Nomina, qui me summo honore fuerant prosequuti. Sinceræ hujus Declarationis te certiore non facere socordia ascribendum credidi.

F I N I S,

I N D E X

ARCADUM, quorum in hoc Volumine aliqua
fit mentio, & Arcadicorum Nominum
Declaratio.

- A** Bèdon. *Franciscus Canonicus Nicolai.*
 Absyrtus. *Aeneas Sylvius Piccolomineus Almae Ur-*
bis Gubernator.
 Acamantes. *Joseph Ab. Brogius.*
 Acis. *Eustachius Doctor Manfredi.*
 Adimantus. *Carolus Marchio Valenti Gonzaga.*
 Aemon. *Alex. Burgos postea Episcopus Catinen.*
 Agefilus. *Franciscus Dominicus Ab. Clementi.*
 Aglauro. *Faustina Maratti Zappi.*
 Alaurus. *Bernardinus Eques Perfetti.*
 Alcetas. *Camillus Comes Zampierius.*
 Alcindius. *Jo: Franciscus Card. Albani.*
 Alcon. *Carolus de Aquino S. J.*
 Alexis. *Josephus Abbas Paolucci.*
 Alidaurus. *Jo: Petrus Tagliazucchi.*
 Alnanus. *Clemens XI. P. M.*
 Alpagus. *D. Florianus Maria Amigoni Camald.*
 Alphefibœus. *Jo. Marius Archipresbyter Crescimbeni.*
 Alphæus. *Nicolaus Galeotti S. J.*
 Alterius. *Alexander Marchetti.*
 Amildus. *Jacobus Advoc. Cemini.*
 Amyclas. *Michael Ab. Brugueres.*
 Amyrisca. *Maria Casimira Poloniarum Regina.*
 Anthus. *Henricus Card. Henriquez.*
 Arbaces. *Petrus Antonius Ab. Petrini.*
 Archæus. *Joseph Sebastianus Præsul Chorèa.*
 Aretalgus. *Innocentius XIII. P. M.*

Arc-

- Aretes . *Joannes V. Lusitaniae Rex .*
 Arginus . *P. Curtius Boni Cong. Matris Dei .*
 Aristalgus . *Jo. Franciscus Card. Barbadicus .*
 Aristonius . *Michael Riganti .*
 Armontes . *Alexander Regius Poloniarum Princeps .*
 Aromyndus . *Raymundus Ab. Gavotti .*
 Artinus . *Petrus Abbas Metastasi .*
 Aruns . *Jo. Jacobus Panici S. J. .*
 Astridius . *Sigismundus Princeps Chisus .*
 Atelmus . *Ubertinus Marchio Landi .*
 Aurafius . *Dominicus Ab. Mingbelli .*
 Aurontes . *CLEMENS XIII. P. M. .*
 Automedon . *Marcellus Senator Malaspina .*
 Bianor . *Josephus Rocchus Vulpus S. J. .*
 Brennalius . *D. Jo. Franciscus Baldinus Somaschus .*
 Caristius . *Thomas Philippus Card. ab Alsatia .*
 Cassander . *Aloysius Valenti Gonzaga C. A. Cler. .*
 Cloantus . *Jo. Baptista Archiep. Gambarucci .*
 Coralbus . *Pompejus Abbas Rinaldi .*
 Corfildus . *Antonius Advoc. Colloreti .*
 Corylaeus . *Benedictus Averani .*
 Cratinus . *Joannes Ab. Sanctorius .*
 Crisaurus . *Angelus Maria Praesul Durini .*
 Dalgus . *P. Bernardus Guglielmini Schol. Piarum .*
 Dareclides . *P. Jacobus Philippus Gatti Augustin. .*
 Daretes . *Aloysius Maria Card. Torrigiani .*
 Dasmon . *P. Ignatius Cianci a Cruce Aug. Excalc. .*
 Desippus . *Petrus Antonius Abbas Serassi .*
 Dejfilus . *D. Ioseph Maria Puyati Somaschus .*
 Didalmus . *P. Didacus Ab. Reviglias Hieronymianus .*
 Diocles . *Franciscus Ab. Salvi .*
 Diotimus . *Antonius Magliabechi .*
 Diphylus . *Michael Angelus Ab. Petrocchi .*
 Doralbus . *Philippus Maria Praesul Pirellius .*

- Doriclea** . *Anna du Boccage* .
Dorilarcus . *Victorius Amadeus Sabaudiae Dux Regius
Sardiniae Princeps* .
Dorilus . *Michael Angelus Giacomelli ab Apostolicis
Brevibus ad Principes* .
Dorindus . *Hieronymus Eques Odam* .
Dorius . *Julius Dux Aquaviva* .
Dubenus . *P. D. Guido Ab. Grandi* .
Eganus . *Benedictus XIV. P. M.*
Egeria . *Cecilia Principissa Henriquez* .
Elbascus . *Antonius Canevari* .
Eleophilus . *Petrus Canonicus Moretti* .
Elilacus . *Franciscus Ab. Valesius* .
Elmira . *Violantes de Bavaria Magna Hetruriae Prin-
cipissa* .
Elvira . *Maria Anna Matilde Cybo Principissa Albani* .
Enifildus . *Joseph Ab. Petrosellini* .
Entellus . *Cornelius Card. Bentivolus* .
Epytides . *D. Philippus Pace Ab. S. Pauli extra muros* .
Eralgus . *Eugenius Princeps a Sabaudia* .
Eraftus . *Franciscus Ab. Cavoni* .
Eriphylus . *Stephanus Pallavicini* .
Erylus . *Alexander Ab. Guidi* .
Ermelinda . *Maria Anna Walburga e Bavaria Regia
Poloniarum Princeps* .
Ermintus . *Octavius Bajardi Archiep. Tyri* .
Eritrus . *Jo. Baptista Casaregi* .
Eudossus . *P. Ubertinus Carrara S. J.*
Euganius . *Benedictus Canonicus Menzini* .
Eugyldus . *Hyppolitus De Rubeis Episcopus Senogalli* .
Eumelus . *Emanuel Martino* .
Eurasius . *Petrus Franciscus Ab. Versari* .
Euridalcus . *Cajetanus Ab. Golt* .
Euridice . *Hyacinta Ursina Ludovisia Ducissa Arcis* .

- Eurindus . *Franciscus Maria Advoc. Gasparri .*
 Euryalus . *Petrus Bonaventura Savini Ep. Montis Alti .*
 Fanetes . *Petrus Paulus Bajulivus Marcolini .*
 Feralces . *Joseph Canon. Petracchi .*
 Fidalbus . *Sylvius Card. Valenti Gonzaga .*
 Fidalma . *Petronilla Marchionissa de Maximis .*
 Filillus . *Henricus Ab. Tourner .*
 Frissanius . *Franciscus Fantini a Pontificio intimo cu-
biculo .*
 Galatus . *P. Franciscus Grimaldi S. J. .*
 Glaucildus . *P. Joseph Maria de Lugo Somascus .*
 Hermes . *Gaspar Card. de Carpineo .*
 Hylas . *Angelus Antonius Ab. Somai .*
 Hyppodus . *Marcus Antonius Magnus Magister Zon-
dadarius .*
 Iblindus . *Joseph Marchio Durazzo .*
 Idalces . *Julius Caesar Ab. Blanchini .*
 Idalgus . *Thomas Card. de Tournon .*
 Idantes . *Alexander Card. Falconerius .*
 Labiscus . *P. Laurentius Fusconius Min. Conv. .*
 Lampus . *Aug. Ab. Mariotti .*
 Lampyrius . *Antonius Ripanti Ep. Urbis Veteris .*
 Lealgus . *Hieron. Ab. Melani .*
 Leonildus . *Philippus Card. Acciajoli .*
 Lerimus . *Clemens XII. P. M. .*
 Lusatius . *Frid. Regius Poloniarum Princeps .*
 Lycidas . *Malatesta Strinati .*
 Lycon . *Ludovicus Præsul Sergardius .*
 Lycophontes . *Antonius Dux de Januario .*
 Lylibeus . *Agathinus Archiep. Reggio .*
 Lyrenus . *P. Contuccius Contucci S. J. .*
 Megildus . *Don Anton. Maria de Lugo Somascus .*
 Mergellinus . *Horatius Mattei a Pontif. intimo Cu-
biculo .*

Mesamus . *Joseph Ab. Laureana .*
 Myræus . *Michael Joseph Morei .*
 Mystandrides . *Franciscus M. Manzi Archiep. Avenionis .*
 Myrtilus . *Petrus Jacobus Doctor Martellus .*
 Nadistus . *Franciscus Ab. Lebli .*
 Nevillus . *Mutius Ab. Scevola .*
 Nicetas . *P. Carolus Noceti S. J. .*
 Nidalmus . *Nicolaus Præsul Fortiguerra .*
 Nidastes . *Gherardus Comes de Gherardesca .*
 Nirisus . *D. Philippus Ursinus Gravinae Dux .*
 Numenius . *P. Rog. Boschovichius S. J. .*
 Nyrisbus . *Jo. Antonius Comes Liberati .*
 Nytilus . *Leo Præsul Strozzius .*
 Ocrytæus . *D. Hyeronimus Princeps Pylo .*
 Odisius . *Rajnerius Bernardinus Doctor Fabri .*
 Opycus . *J. Vincentius Ab. Gravina .*
 Orildus . *Scipio Marchio Maffejus .*
 Oritus . *Franciscus Zannotti .*
 Ottinius . *P. Julianus Sabbatini Episc. Mutinae .*
 Palæmon . *Sylvius Stampiglia .*
 Panèmus . *P. Julius Cæsar Cordara S. J. .*
 Perelaus . *P. Raymundus Cunich S. J. .*
 Phylacidas . *Franciscus Ab. Lorenzini .*
 Phylaretes . *Thomas Maria Card. Ferrari .*
 Phyllirius . *D. Camillus Bovoni Somaschus .*
 Phylocles . *Leonardus Adami .*
 Phylostratus . *Jo. Carolus Archiep. Boschi .*
 Polycares . *Sebastianus Molino P. V. .*
 Polybus . *Vincentius Senator a Filicaja .*
 Polymedon . *Jacobus Doctor Mistichellus .*
 Pyregmus . *Fabius Ab. Devoti .*
 Riviscus . *Antonius Ab. Gasparri .*
 Roricus . *Laurentius Ab. Spartiani .*
 Rorintus . *Joseph Ab. Cini .*

- Rovildus . *Camillus Cardinalis Cybo .*
 Semirus . *Antonius Ab. Felici .*
 Sifimber . *Carolus Ab. de Sanctis .*
 Stellidius . *Vincentius Ab. Gavazzi .*
 Sylvaggius . *Franciscus Præsul Blanchinus .*
 Sylvander . *P. D. Maurus Aloysius Morani Somascus .*
 Symandrus . *D. Joannes Henriquez Squinzani Princeps .*
 Syralgus . *Philippus Ab. Leers .*
 Tassildus . *Jo. Baptista Ab. Zanobetti .*
 Terminus . *Joseph Ab. de Gama .*
 Thelesindus . *Petrus Ab. Pasqualoni .*
 Theodosius . *Melchior Card. de Polignac .*
 Theophilus . *Benedictus XIII. P. M.*
 Thoas . *Petrus Præsul Molara .*
 Thyrsillus . *Aloysius Eques Zappi .*
 Thyrsindus . *Gabriel Henriquez Princeps Squinzani .*
 Thyrsis . *Jo. Baptista Advocatus Zappi .*
 Timoleon . *P. Jo. Antonius Timoni S. J.*
 Tiresias . *Dominicus Rolli .*
 Trinurus . *P. Paulinus a S. Joseph Schol. Piarum .*
 Tymbrides . *Jo. Abbas de Certain Sorbonæ Socius .*
 Tyrrhus . *P. Joseph Carpani S. J.*
 Viminus . *Jacobus Ab. Zagbetti .*
 Ulipius . *Io. Antonius Vulpius .*

CArminum latinorum librum Michaelis Josephi Mo-
rei Arcadiae Custodis Generalis, nobis perlegen-
dum, & examinandum traditum, Pastoritio nomine,
communique Signo edendum, ac promulgandum cen-
semus.

Dorylus Caratrèus P. A. Censor.

Arbaces Tesmianus P. A. Censor.

Aristonius Achacesius P. A. Censor.

Tassildus Pegèus P. A. Censor.

Desippus Focensis P. A. Censor.

Dejphilus Calidonus P. A. Censor.

Quando ita visum est Censoribus, qui Librum
supra enunciatum perlegerunt, perlectum-
que probarunt, Pastoritio nomine illum ede-
re, communique Signo imprimere, jus esto.
Datum ex Custodia Arcadum, Neomenia Eca-
tombeonis Olympiade DCXXXV. Anno II. ab
A. I. Olymp. XIX. Anno I.

*Acamantes Pallantius Arcadiae
Pro-Custos Generalis.*

*Filillus Liporèus)
Roricus Messenius) Sub-Custodes*

A P P R O B A T I O N E S

Præfixæ alteri horum Carminum editioni

Illm̃i & Rm̃i Domini

PHILIPPI MARIAE PIRELLJ

Sacri Consistorii Advocati, SS. Domini Nostri •

Papæ Prælati Domestici a Cubiculo Intimo,

& A. C. Locumtenentis.

CArmina V. Cl. Michaelis Josephi Morei, quæ emendata, & aucta iterum in lucem prodeunt, ex ipso auctoris nomine, & celebritate probantur, ut aliena commendatione non indigeant. Cuncta vero adeo ad modestiæ cum Religione conjunctæ normam exacta sunt, ut in iis facile videas virum eruditum, qui famam non minus a bonis artibus, quam a bonis moribus aucupetur.

Romæ Nonis Sextilib. clccclvii.

Ph. M. Pirellius.

Rev.

Rev. Patris

JULII CORDARA

SOC. JESU HISTORICI.

JUssu Rm̃i Patris S. P. A. Magistri legi Michaelis Josephi Morei Carmina latina, eaque reperi, non solum omnis labis quæ Christianæ pietati adverfetur expertia, sed nitore styli, sententiarum concinnitate, luminum copia, cæterisque poeticis ornamentis, venusta oppido ac splendida, plane digna scriptore clarissimo, cujus satis celebre est ob alia ingenii monumenta nomen, digna item cedro & immortalitate. Quæ proinde si educantur in lucem; quantum in istis rebus videre possum, arbitror futura ex usu publicæ rei litterariæ.

Romæ ex Ædibus Professorum postridie Cal. Sextiles 1757.

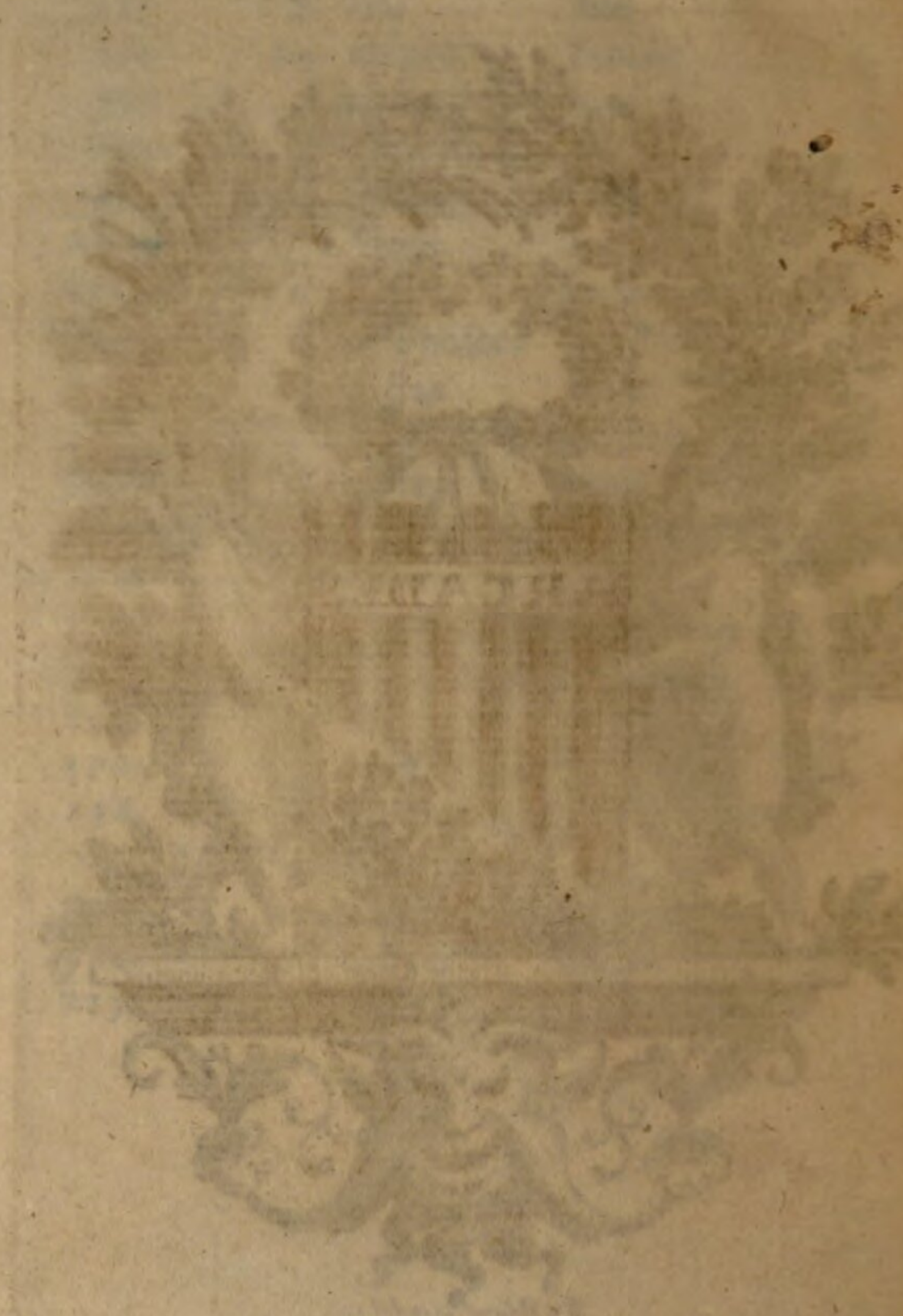
Julius Cordara Soc. Jesu.*Men-*

Menda præsertim Corrigenda.

P	<i>Agina</i>	14. <i>linea</i>	1. forpice	forcipe
		17.	17. aquæ	aquæ
		41.	7. illa	ille
		56.	14. facere	fecere
		57.	1. mere	more
		67.	4. tripplici	triplici
		69.	14. Pontem	Fontem
		109.	1. sæpis	sæpius
		110.	6. habes	hebes
		118.	5. ut Pholoes	aut Pholoes
		118.	13. instas	instar
		120.	22. Lufæjus	Lusatius
		121.	10. motæ,	motæ
		121.	13. seu seu	seu
		124.	4. orfi.	orfi
		135.	12. Exilatas	Exhilaras
		136.	20. Coryfdon.	Corydon
		147.	6. Iblindum.	Iblindus.
		172.	3. interserere.	interfere
		178.	8. Archisiades	Anchisiades
		199.	2. fungitor	fungitur
		207.	16. nostra	nostras
		216.	7. mirtis	mittis
		219.	13. Tunc	Tunc

Eq: Odame in et del ~

Morei, Michel Giuseppe,

Carmina

Roma 1762

P.o.lat. 1663 g

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10609649-6